

Den Europæiske Unions Tidende

L 283

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

31. oktober 2017

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«)** 1

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/1939

af 12. oktober 2017

**om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed
(»EPPO«)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 86,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til meddelelse fra Belgien, Bulgarien, Cypern, Finland, Frankrig, Grækenland, Kroatien, Litauen, Luxembourg, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Den Tjekkiske Republik og Tyskland, hvorved de pågældende medlemsstater den 3. april 2017 meddelte Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, at de ønsker at indføre et forstærket samarbejde på grundlag af forordningsudkastet,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig det mål at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) I traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er muligheden for at oprette Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) forudset i afsnittet vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (3) Både Unionen og EU-medlemsstaterne har en forpligtelse til at beskytte Unionens finansielle interesser mod strafbare handlinger, der hvert år indebærer betydelige økonomiske tab. Til trods herfor efterforskes og retsfølges disse lovovertrædelser ikke altid for nuværende i tilstrækkeligt omfang af de nationale strafferetlige myndigheder.
- (4) Den 17. juli 2013 vedtog Kommissionen et forslag til Rådets forordning om oprettelse af EPPO.
- (5) På mødet den 7. februar 2017 konstaterede Rådet, at der ikke var enstemmighed om udkastet til forordning.
- (6) I overensstemmelse med artikel 86, stk. 1, andet afsnit, i TEUF anmodede en gruppe på 17 medlemsstater ved en skrivelse af 14. februar 2017 om, at udkastet til forordning forelagdes Det Europæiske Råd.
- (7) Den 9. marts 2017 drøftede Det Europæiske Råd udkastet til forordning og noterede sig, at der var uenighed i den betydning, der er omhandlet i artikel 86, stk. 1, tredje afsnit, i TEUF.

⁽¹⁾ Godkendelse af 5.10.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (8) Den 3. april 2017 underrettede Belgien, Bulgarien, Cypern, Finland, Frankrig, Grækenland, Kroatien, Litauen, Luxembourg, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Den Tjekkiske Republik og Tyskland Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, at de ønsker at indføre et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO. I overensstemmelse med artikel 86, stk. 1, tredje afsnit, i TEUF anses den bemyndigelse til at indlede et forstærket samarbejde, der er nævnt i artikel 20, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 329, stk. 1, i TEUF, derfor for at være givet, og bestemmelserne om forstærket samarbejde finder anvendelse fra den 3. april 2017. Derudover tilkendegav Letland, Estland, Østrig og Italien ved skrivelser af henholdsvis 19. april 2017, 1. juni 2017, 9. juni 2017 og 22. juni 2017 deres ønske om at deltage i indførelsen af det forstærkede samarbejde.
- (9) I overensstemmelse med artikel 328, stk. 1, i TEUF er et forstærket samarbejde åbent for alle EU-medlemsstater, når det indføres. Det er ligeledes åbent for alle medlemsstater når som helst derefter, herunder med hensyn til et igangværende forstærket samarbejde, forudsat at medlemsstaterne efterkommer de retsakter, der allerede er vedtaget i henhold hertil. Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO (»medlemsstaterne«), bør sikre, at de tilskynder det størst mulige antal EU-medlemsstater til at deltage heri. Denne forordning bør være bindende i alle enkeltheder og gælde umiddelbart i de medlemsstater, der deltager i det forstærkede samarbejde om oprettelse af EPPO, eller i medfør af en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i TEUF.
- (10) I overensstemmelse med artikel 86 i TEUF bør EPPO oprettes ud fra Eurojust. Det indebærer, at denne forordning bør etablere en tæt forbindelse mellem dem baseret på gensidigt samarbejde.
- (11) TEUF fastlægger, at EPPO's materielle kompetence i overensstemmelse med denne forordning er begrænset til strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser. EPPO's opgaver bør derfor være at efterforske og retsforfølge lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁾, og lovovertrædelser, der er uløseligt forbundet med dem, og stille gerningsmændene for en domstol. Enhver udstrækning af denne kompetence til at omfatte alvorlig grænseoverskridende kriminalitet er betinget af, at Det Europæiske Råd træffer en enstemmig afgørelse herom.
- (12) Lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser kan på grund af deres omfang og virkninger, jf. nærhedsprincippet, bedst bekæmpes på EU-plan. I den nuværende situation, hvor den strafferetlige forfølgning af lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, udelukkende påhviler EU-medlemsstaternes myndigheder, opfyldes dette mål ikke altid i tilstrækkelig grad. Målet for denne forordning, nemlig at styrke bekæmpelsen af lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, ved at oprette EPPO, kan som følge af opsplitningen af de nationale procedurer ved retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser begået mod Unionens finansielle interesser ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af EU-medlemsstaterne, men kan som følge af, at EPPO skal have kompetence til retsforfølgning af sådanne overtrædelser, bedre nås på EU-plan; Unionen kan gennemføre foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål, og det sikres, at dens indvirkning på medlemsstaternes retsordener og institutionelle strukturer er så begrænset som muligt.
- (13) Denne forordning fastsætter bestemmelser om en ordning for delt kompetence mellem EPPO og de nationale myndigheder med henblik på at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, på grundlag af EPPO's ret til oplysning.
- (14) I lyset af princippet om loyalt samarbejde bør både EPPO og de kompetente nationale myndigheder støtte og underrette hinanden med henblik på effektivt at bekæmpe kriminalitet, der henhører under EPPO's kompetence.
- (15) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes nationale systemer vedrørende måden, hvorpå strafferetlige efterforskninger er tilrettelagt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

- (16) Da EPPO skal tildeles beføjelser til efterforskning og retsforfølgning, bør der indføres institutionelle sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, dels at den kan udføre sine opgaver uafhængigt, dels at den er underlagt EU-institutionernes kontrol.
- (17) EPPO bør handle i hele Unionens interesse og hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen person uden for EPPO.
- (18) En streng kontrol modsvarer EPPO's uafhængighed og de beføjelser, som den tillægges i medfør af denne forordning. Den europæiske chefanklager er fuldt ud ansvarlig for opfyldelsen af sine pligter i sin egenskab af øverste chef for EPPO, og den pågældende har herved det overordnede institutionelle ansvar for myndighedens generelle virksomhed i relation til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Som følge heraf kan enhver af disse institutioner indgive en begæring til Den Europæiske Unions Domstol (»Domstolen«) med henblik på at få den pågældende afskediget under særlige omstændigheder, herunder i tilfælde af grove tjenesteforseelser. Samme procedure bør gælde for afskedigelse af europæiske anklagere.
- (19) EPPO bør udsende en offentlig årsberetning om sin generelle virksomhed, der som minimum bør indeholde statistiske oplysninger om EPPO's arbejde.
- (20) EPPO's organisatoriske struktur bør gøre det muligt at træffe hurtige og effektive beslutninger ved efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med strafbare handlinger, uanset om de involverer én eller flere medlemsstater. Strukturen bør også sikre, at alle nationale retssystemer og -traditioner i medlemsstaterne er repræsenteret i EPPO, og at det er anklagere med viden om de enkelte retssystemer, der i princippet håndterer efterforskning og retsforfølgning i deres respektive medlemsstater.
- (21) Med henblik herpå bør EPPO være et uadskilleligt EU-organ, der fungerer som en enkelt myndighed. Det centrale niveau består af en europæisk chefanklager, som leder EPPO som helhed og leder kollegiet af europæiske anklagere, permanente afdelinger og europæiske anklagere. Det decentrale niveau består af de europæiske delegerede anklagere, der er etableret i medlemsstaterne.
- (22) For at sikre en konsekvent udøvelse af EPPO's virksomhed og dermed en tilsvarende beskyttelse af Unionens finansielle interesser bør EPPO's organisatoriske opbygning og den interne beslutningsproces desuden gøre det muligt for det centrale kontor at overvåge, styre og føre tilsyn med al efterforskning og retsforfølgning, der udføres af europæiske delegerede anklagere.
- (23) I denne forordning anvendes udtrykkene »generelt tilsyn«, »overvåge og lede« og »føre tilsyn med« til at beskrive forskellige kontrolaktiviteter, der udføres af EPPO. Med »generelt tilsyn« bør forstås den generelle administration af EPPO's virksomhed, hvor der i princippet kun gives instrukser om spørgsmål af horisontal betydning for EPPO. Med »overvåge og lede« forstås beføjelser til at overvåge og lede individuelle efterforskninger og retsforfølgninger. Med »føre tilsyn med« forstås et tættere og kontinuerligt tilsyn med efterforskning og retsforfølgning, herunder om nødvendigt indgriben og instrukser i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning.
- (24) Kollegiet bør træffe afgørelser om strategiske anliggender, herunder fastlæggelse af EPPO's prioriteter og efterforsknings- og retsforfølgningspolitik, samt om generelle spørgsmål i forbindelse med individuelle sager, f.eks. for så vidt angår anvendelsen af denne forordning, den korrekte gennemførelse af EPPO's efterforsknings- og retsforfølgningspolitik eller principielle spørgsmål eller spørgsmål af stor betydning for udviklingen af en sammenhængende efterforsknings- og retsforfølgningspolitik i EPPO. Kollegiets afgørelser om generelle spørgsmål bør ikke berøre pligten til at efterforske og retsforfølge i overensstemmelse med denne forordning og national ret. Kollegiet bør gøre sit yderste for at træffe afgørelser ved konsensus. Hvis en sådan enighed ikke kan nås, bør der træffes afgørelse ved afstemning.
- (25) De permanente afdelinger bør overvåge og lede efterforskning og sikre sammenhæng i EPPO's aktiviteter. Sammensætningen af de permanente afdelinger bør fastsættes i henhold til EPPO's forretningsorden, som bl.a. bør tillade, at en europæisk anklager er medlem i mere end en permanent afdeling, hvis det er hensigtsmæssigt, så vidt muligt at sikre en ligelig arbejdsbyrde mellem de enkelte europæiske anklagere.

- (26) De permanente afdelinger ledes af den europæiske chefanklager, en af de europæiske vicechefanklagere eller en europæisk anklager i henhold til principperne i EPPO's forretningsorden.
- (27) Sagsfordelingen mellem de permanente afdelinger bør være baseret på et system med tilfældig fordeling, så der i størst mulig omfang sikres ligelig fordeling af arbejdsbyrden. Afvigelser fra dette princip bør være muligt for at sikre, at EPPO fungerer korrekt og effektivt, efter beslutning truffet af den europæiske chefanklager.
- (28) En europæisk anklager fra hver medlemsstat bør udpeges til kollegiet. De europæiske anklagere bør i princippet på vegne af den kompetente permanente afdeling føre tilsyn med den efterforskning og retsforfølgning, der udføres af de europæiske delegerede anklagere i deres oprindelsesmedlemsstater. De bør fungere som forbindelsesled mellem det centrale kontor og det decentrale niveau i deres medlemsstater, så det bliver nemmere for EPPO at fungere som et enkelt kontor. Den tilsynsførende europæiske anklager bør også kontrollere, om instrukserne er forenelige med national ret, og underrette den permanente afdeling, hvis instrukserne ikke er det.
- (29) På grund af arbejdsbyrden i forbindelse med det store antal efterforskninger og retsforfølgninger i en given medlemsstat bør en europæisk anklager kunne anmode om, at tilsynet med visse efterforskninger og retsforfølgninger i hans oprindelsesstat pålægges andre europæiske anklagere. Afgørelsen bør træffes af den europæiske chefanklager med samtykke fra den europæiske anklager, der skal overtage de pågældende sager. Kriterierne for sådanne afgørelser bør være fastsat i EPPO's forretningsorden, og et af dem bør være, at den europæiske anklager, der overtager sagerne, har tilstrækkeligt kendskab til den pågældende medlemsstats sprog og retssystem.
- (30) Den efterforskning, der udføres af EPPO, bør som hovedregel udføres af europæiske delegerede anklagere i medlemsstaterne. De bør gøre dette i overensstemmelse med denne forordning og, for så vidt angår spørgsmål, der ikke er omfattet af denne forordning, i overensstemmelse med national ret. De europæiske delegerede anklagere bør udføre deres opgaver under tilsyn af den tilsynsførende europæiske anklager og i henhold til den kompetente permanente afdelings anvisninger og instrukser. Hvis en medlemsstats nationale ret fastsætter bestemmelser om intern kontrol af visse retsakter inden for den nationale anklagemyndigheds struktur, bør kontrollen af sådanne afgørelser truffet af den europæiske delegerede anklager henhøre under den tilsynsførende europæiske anklagers tilsynsbeføjelser i overensstemmelse med EPPO's forretningsorden. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at sørge for kontrol ved de nationale domstole, jf. dog artikel 19 i TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«).
- (31) Funktionen som anklager ved kompetente domstole finder anvendelse indtil straffesagens afslutning, dvs. den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den mistænkte eller tiltalte har begået lovovertrædelsen, herunder efter omstændighederne domsafsigelsen og afgørelsen i en eventuel retssag eller de retsmidler, der er tilgængelige, indtil denne afgørelse er blevet endelig.
- (32) De europæiske delegerede anklagere bør være en integreret del af EPPO, og de bør således i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, der henhører under EPPO's kompetenceområde, udelukkende handle på EPPO's vegne og i dens navn på deres respektive medlemsstats område. Dette bør indebære, at de i henhold til denne forordning tildeles en funktionel og retligt uafhængig status, der adskiller sig fra enhver status i henhold til national ret.
- (33) Uanset deres særlige status i henhold til denne forordning bør de europæiske delegerede anklagere i deres embedsperiode også være medlemmer af deres medlemsstats anklagemyndighed, nemlig en anklager eller et medlem af dommerstanden, og de bør tildeles mindst de samme beføjelser som nationale anklagere af deres medlemsstat.
- (34) De europæiske delegerede anklagere bør være forpligtet til at følge instrukser, der kommer fra de permanente afdelinger og de europæiske anklagere. Hvis en europæisk delegeret anklager finder, at en instruks gør det nødvendigt for vedkommende at iværksætte en foranstaltning, der ikke ville være i overensstemmelse med national ret, anmoder vedkommende den europæiske chefanklager om fornyet vurdering af instruksen.

- (35) Den europæiske delegerede anklager, der behandler en sag, bør indberette enhver væsentlig udvikling i en sag, såsom udførelse af efterforskningsforanstaltninger eller ændringer af listen over mistænkte personer, til den tilsynsførende europæiske anklager og den kompetente permanente afdeling.
- (36) De permanente afdelinger bør udøve deres beslutningsbeføjelse på bestemte trin i en straffesag, der er rejst af EPPO, med henblik på at sikre en fælles efterforskning og retsforfølgning. De bør træffe afgørelser på basis af et udkast til afgørelse, som den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, har foreslået. I ekstraordinære tilfælde bør en permanent afdeling dog kunne vedtage en afgørelse uden et udkast til afgørelse fra den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen. I sådanne tilfælde kan den europæiske anklager, som fører tilsyn med sagen, forelægge et sådant udkast til afgørelse.
- (37) En permanent afdeling bør kunne delegerer sin beslutningsbeføjelse til den tilsynsførende europæiske anklager i specifikke tilfælde, hvor en lovovertrædelse ikke er alvorlig, eller sagen ikke er kompliceret. Når en lovovertrædelses grovhedsgrad vurderes, bør der tages hensyn til dens indvirkning på unionsniveau.
- (38) En stedfortræderordning mellem europæiske anklagere bør fastlægges i EPPO's forretningsorden. Stedfortræderordningen bør anvendes i tilfælde, hvor den europæiske anklager kortvarigt er ude af stand til at udføre sine opgaver, f.eks. på grund af fravær.
- (39) Desuden bør en europæisk anklager erstattes af en af de europæiske delegerede anklagere fra vedkommendes medlemsstat, når den europæiske anklager træder tilbage, afskediges eller forlader sin stilling af andre årsager eller i tilfælde af f.eks. langvarig sygdom. Perioden som stedfortræder bør begrænses til højst tre måneder. Det bør overlades til kollegiet at anvende muligheden for at forlænge denne tidsgrænse, når det skønnes nødvendigt, under hensyntagen til EPPO's arbejdsbyrde og fraværets varighed, indtil den europæiske anklager erstattes eller vender tilbage. Den europæiske delegerede anklager, der fungerer som stedfortræder for den europæiske anklager, bør i den periode, hvor vedkommende fungerer som stedfortræder, ikke længere være ansvarlig for efterforskning og retsforfølgning, som vedkommende behandler som europæisk delegeret anklager eller som national anklager. Med hensyn til sager, der er rejst af EPPO, og som blev behandlet af den europæiske delegerede anklager, der fungerer som stedfortræder for en europæisk anklager, bør EPPO's regler om omfordeling finde anvendelse.
- (40) Proceduren for udpegelse af den europæiske chefanklager og de europæiske anklagere bør sikre deres uafhængighed. Deres legitimitet bør afledes fra de EU-institutioner, der er involveret i udpegelsesproceduren. Kollegiet bør udpege stedfortræderne for den europæiske chefanklager blandt sine medlemmer.
- (41) Et udvælgelsespanel bør opstille en kort liste over kandidater til stillingen som europæisk chefanklager. Beføjelsen til at fastsætte de bestemmelser, der er gældende for panelet, og til at udpege dets medlemmer, bør tillægges Rådet på forslag af Kommissionen. En sådan gennemførelsesbeføjelse ville afspejle de specifikke beføjelser, der er tillagt Rådet i henhold til artikel 86 i TEUF, og afspejler EPPO's specifikke karakter, der forbliver fast forankret i de nationale retssystemer og samtidig er et EU-organ. EPPO vil handle inden for rammerne af sager, hvor de fleste andre aktører vil være nationale, såsom domstole, politi og andre retshåndhævende myndigheder, og Rådet har derfor en særlig interesse i at blive tæt inddraget i udpegelsesproceduren. Ved at tillægge Rådet disse beføjelser tages der også passende hensyn til den potentielt følsomme karakter af beslutningsbeføjelser med direkte konsekvenser for de nationale rets- og strafferetsplejestrukturer. Europa-Parlamentet og Rådet bør efter fælles overenskomst udpege en af de udvalgte kandidater som chefanklager.

- (42) Hver medlemsstat bør indstille tre kandidater til stillingen som europæisk anklager, der skal udvælge og udpeges af Rådet. For at sikre kontinuiteten i kollegiets arbejde bør der ske en delvis udskiftning af en tredjedel af de europæiske anklagere hvert tredje år. Beføjelsen til at vedtage overgangsbestemmelser for udpegelsen af europæiske anklagere for og under den første mandatperiode bør tillægges Rådet. Denne gennemførelsesbeføjelse afspejler Rådets beføjelse til at udvælge og udpege de europæiske anklagere. Dette er også begrundet i de europæiske anklageres specifikke karakter som værende knyttet til deres respektive medlemsstater, mens de samtidig er medlemmer af kollegiet, og mere generelt EPPO's specifikke karakter efter samme logik, der ligger til grund for den gennemførelsesbeføjelse, der er tillagt Rådet til at fastsætte de bestemmelser, der er gældende for panelet, og til at udpege dets medlemmer. Rådet bør tage hensyn til medlemsstaternes geografiske spredning, når der træffes afgørelse om den delvise udskiftning af en tredjedel af de europæiske anklagere under deres første mandatperiode.
- (43) Ved den procedure, der anvendes til udpegelsen af de europæiske anklagere, bør det sikres, at de udgør en integreret del af EPPO, og at de på operationelt niveau forbliver integreret i deres nationale retssystemer og rets- og strafferetsplejestrukturer. Medlemsstaterne bør indstille kandidater til stillingen som europæiske delegerede anklagere, der bør udpeges af kollegiet på forslag af den europæiske chefanklager.
- (44) Der bør være to eller flere europæiske delegerede anklagere i hver medlemsstat for at sikre en korrekt behandling af EPPO's sager. Den europæiske chefanklager bør godkende antallet af europæiske delegerede anklagere i hver medlemsstat samt den funktionelle og territoriale fordeling af opgaverne mellem dem efter at have hørt hver enkelt medlemsstat. I sådanne høringer bør der tages behørigt hensyn til organisationen af de nationale retsforfølgende myndigheder. Begrebet funktionel kompetencefordeling mellem de europæiske delegerede anklagere kunne give mulighed for en fordeling af opgaver.
- (45) Det samlede antal europæiske delegerede anklagere i en medlemsstat kan ændres med godkendelse fra den europæiske chefanklager, der er underlagt rammerne af EPPO's årlige budgetpost.
- (46) Kollegiet bør være ansvarlig for disciplinære procedurer vedrørende europæiske delegerede anklagere, der handler i medfør af denne forordning. Eftersom de europæiske delegerede anklagere forbliver aktive medlemmer af medlemsstaternes retsforfølgende myndigheder eller domstole og også kan udøve deres funktioner som nationale anklagere, kan nationale disciplinære bestemmelser finde anvendelse af årsager, der ikke har forbindelse med denne forordning. I sådanne tilfælde bør den europæiske chefanklager dog informeres om afskedigelse eller om eventuelle disciplinære foranstaltninger i betragtning af hans ansvar for forvaltningen af EPPO og for at beskytte dens integritet og uafhængighed.
- (47) EPPO's arbejde bør i princippet ske i elektronisk form. Et sagsstyringssystem bør oprettes, ejes og forvaltes af EPPO. Oplysningerne i sagsstyringssystemet bør omfatte oplysninger om mulige lovovertrædelser, der henhører under EPPO's kompetence, samt oplysninger fra sagsakterne, også når disse er afsluttet. EPPO bør i forbindelse med oprettelsen af sagsstyringssystemet sikre, at systemet gør det muligt for EPPO at fungere som en enkelt myndighed, hvor de sagsakter, der administreres af de europæiske delegerede anklagere, er tilgængelige for det centrale kontor med henblik på udførelsen af dets beslutningstagning, overvågning og ledelse samt tilsynsmæssige opgaver.
- (48) De nationale myndigheder bør hurtigst muligt underrette EPPO om enhver adfærd, der kan udgøre en lovovertrædelse, der henhører under EPPO's kompetence. I sager, der ikke er omfattet af EPPO's kompetence, bør EPPO underrette de kompetente nationale myndigheder om alle faktiske omstændigheder, som den er blevet bekendt med, og som kan udgøre en strafbar handling, f.eks. falsk forklaring.
- (49) Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt nationale myndigheder bør omgående overdrage alle oplysninger til EPPO om lovovertrædelser, i forbindelse med hvilke den kan udøve sin kompetence. EPPO kan også modtage eller indsamle oplysninger fra andre kilder, f.eks. fra private. En verifikationsmekanisme i EPPO bør tage sigte på at vurdere, om betingelserne for EPPO's saglige, territoriale og personlige kompetence er opfyldt på baggrund af de oplysninger, der er modtaget.

- (50) Whistleblowere kan give EPPO nye oplysninger og derved bistå den i dens arbejde med at efterforske og retsforfølge gerningsmænd, der begår lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og stille dem for en domstol. Men rapportering af uregelmæssigheder (»whistleblowing«) kan hindres på grund af frygten for represalier. Med henblik på at lette afsløringen af lovovertrædelser, der henhører under EPPO's kompetence, opfordres medlemsstaterne til i overensstemmelse med deres nationale ret at etablere effektive procedurer for at muliggøre indberetning af mulige lovovertrædelser, der henhører under EPPO's kompetence, og sikre, at personer, der indberetter sådanne lovovertrædelser, er beskyttet mod represalier og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger. EPPO bør udvikle sine egne interne regler, hvis det er nødvendigt.
- (51) Med henblik på fuldt ud at opfylde sin forpligtelse til at underrette EPPO, når der opstår mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, der henhører under dens kompetence, bør de nationale myndigheder såvel som Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer følge den gældende anmeldelsesprocedure, og de bør råde over effektive mekanismer til brug for en umiddelbar bedømmelse af de forhold, de får kendskab til. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer kan i givet fald bruge Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (»OLAF«) i dette øjemed.
- (52) Medlemsstaternes myndigheder bør indføre et system, der sikrer, at oplysninger hurtigst muligt indberettes til EPPO. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, om de vil indføre et direkte eller centralt system.
- (53) Efterlevelse af denne anmeldelsespligt er afgørende for EPPO's effektivitet og bør fortolkes bredt for at sikre, at de nationale myndigheder anmelder sager, hvor vurderingen af visse kriterier ikke umiddelbart er muligt (f.eks. omfanget af skade eller den pålagte sanktion). EPPO bør også i det enkelte tilfælde kunne anmode om oplysninger fra medlemsstaternes myndigheder om andre lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser. Det bør ikke betragtes som en mulighed for EPPO at anmode om systematiske eller periodiske oplysninger fra medlemsstaternes myndigheder om mindre lovovertrædelser.
- (54) Effektiv efterforskning af lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og princippet om *ne bis in idem* kan i visse tilfælde gøre det nødvendigt at udvide efterforskningen til at omfatte andre lovovertrædelser i henhold til national ret, når disse er uløseligt forbundet med en lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser. Begrebet »uløseligt forbundne lovovertrædelser« bør overvejes i lyset af den relevante retspraksis, der fastslår, at et relevant kriterium med henblik på anvendelsen af *ne bis in idem*-princippet er kriteriet om, at de faktiske omstændigheder (eller omstændigheder, der i substansen er identiske), når disse forstås som en foreliggende helhed af konkrete omstændigheder, der er indbyrdes uløseligt forbundne i tid og rum, er identiske.
- (55) EPPO bør have ret til at udøve sin kompetence, i tilfælde hvor lovovertrædelser er uløseligt forbundne, og den lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser, er mest tungtvejende med hensyn til lovovertrædelsens grovhed som afspejlet i den maksimale sanktion, der kan pålægges.
- (56) EPPO bør dog også have ret til at udøve sin kompetence i tilfælde af uløseligt forbundne lovovertrædelser, hvor den lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser, ikke er mest tungtvejende med hensyn til sanktionsniveau, men hvor den anden uløseligt forbundne lovovertrædelse anses for at være accessorisk, fordi den blot er et led i den lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser, navnlig når en sådan anden lovovertrædelse er begået med det hovedformål at skabe betingelser for at begå en lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser, såsom en lovovertrædelse udelukkende med sigte på at sikre de materielle eller retlige midler til at begå lovovertrædelsen, der skader Unionens finansielle interesser, eller til at sikre fortjenesten eller produktet heraf.
- (57) Begrebet strafbare handlinger med forbindelse til deltagelse i en kriminel organisation bør være omfattet af den definition, der er fastsat i national ret i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽¹⁾, og kan f.eks. omfatte medlemskab eller organisering og ledelse af en sådan kriminel organisation.

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

- (58) EPPO's kompetence i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, bør generelt have forrang for nationale krav om kompetence, således at den kan sikre en konsekvent håndtering og styring af efterforskning og retsforfølgning på EU-plan. I forbindelse med disse lovovertrædelser bør medlemsstaternes myndigheder afstå fra at handle, medmindre der kræves hasteforanstaltninger, indtil EPPO har besluttet at foretage en efterforskning.
- (59) En konkret sag bør bl.a. anses for at have indvirkning på unionsniveau, når en strafbar handling har tværnational karakter og tværnationalt omfang, når en sådan lovovertrædelse omfatter en kriminel organisation, eller når den særlige type lovovertrædelse kan udgøre en alvorlig trussel mod Unionens finansielle interesser eller EU-institutionernes omdømme og borgernes tillid til Unionen.
- (60) Når EPPO ikke kan udøve sin kompetence i en konkret sag, fordi der er grund til antage, at den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført Unionens finansielle interesser, ikke overgår den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført et andet offer, bør EPPO ikke desto mindre have mulighed for at udøve sin kompetence, forudsat at den er bedre placeret til at efterforske eller retsforfølge end myndighederne i de(n) respektive medlemsstat(er). EPPO kan anses for at være bedre placeret, bl.a. når det ville være mere effektivt at lade EPPO efterforske og retsforfølge den pågældende strafbare handling som følge af dens tværnationale karakter og tværnationale omfang, når lovovertrædelsen omfatter en kriminel organisation, eller når en bestemt type lovovertrædelse kan udgøre en alvorlig trussel mod Unionens finansielle interesser eller EU-institutionernes omdømme og borgernes tillid til Unionen. I et sådant tilfælde bør EPPO have mulighed for at udøve sin kompetence med samtykke fra de kompetente nationale myndigheder i den eller de medlemsstater, hvor skaden er påført et sådant andet offer eller sådanne andre ofre.
- (61) Når en judiciel eller retshåndhævende myndighed i en medlemsstat indleder en efterforskning vedrørende en strafbar handling og finder, at EPPO ikke kan udøve sin kompetence, bør den underrette EPPO herom for at give EPPO mulighed for at vurdere, om den bør udøve sin kompetence.
- (62) I tilfælde af uenighed om spørgsmålene om udøvelse af kompetence bør de kompetente nationale myndigheder træffe afgørelse om kompetencefordelingen. De kompetente nationale myndigheder bør forstås som alle judicielle myndigheder, som har kompetence til at træffe afgørelse om kompetencefordelingen i henhold til national ret.
- (63) Da EPPO bør foretage retsforfølgningen ved de nationale domstole, bør dens kompetence defineres under henvisning til de nationale strafferetlige regler, der sanktionerer handlinger eller undladelser, der skader Unionens finansielle interesser, og som fastlægger de strafferetlige sanktioner ved gennemførelse i de nationale retssystemer af den relevante EU-lovgivning, navnlig direktiv (EU) 2017/1371.
- (64) EPPO bør udøve sin kompetence i så vid udstrækning som muligt, så dens efterforskning og retsforfølgning i givet fald kan udvides til også at omfatte lovovertrædelser, der er begået uden for medlemsstaternes område.
- (65) EPPO's efterforskning og retsforfølgning bør lade sig lede af proportionalitetsprincippet samt princippet om upartiskhed og retfærdighed over for den mistænkte eller tiltalte. Det indebærer en forpligtelse til at tilvejebringe alle former for såvel belastende som diskulperende bevismateriale, enten på eget initiativ eller på anmodning af forsvareren.
- (66) For at garantere retssikkerheden og for effektivt at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, bør EPPO i sin efterforsknings- og retsforfølgningsvirksomhed lade sig lede af legalitetsprincippet, hvorefter EPPO stringent anvender de regler, der er fastsat i denne forordning, navnlig med hensyn til kompetence og udøvelsen heraf, indledning af efterforskninger, afslutning af efterforskninger, indbringelse af en sag, henlægelse af sagen og forenklede retsforfølgningsprocedurer.

- (67) Med henblik på bedst muligt at beskytte sagsøgtes rettigheder bør en mistænkt eller tiltalt kun være genstand for én efterforskning eller retsforfølgning af EPPO. Hvis en lovovertrædelse er blevet begået af flere personer, bør EPPO i princippet kun indlede én sag og gennemføre efterforskninger for alle mistænkte eller tiltalte i fællesskab.
- (68) Hvis flere europæiske delegerede anklagere har indledt efterforskninger i forbindelse med den samme strafbare handling, bør den permanente afdeling i givet fald samle sådanne efterforskninger. Den permanente afdeling kan beslutte ikke at samle sådanne sager eller beslutte efterfølgende at opdele sådanne sager, hvis dette fremmer en effektiv efterforskning, f.eks. hvis sagen mod en bestemt mistænkt eller tiltalt kan afsluttes på et tidligere tidspunkt, mens sagen mod andre mistænkte eller tiltalte stadig skal fortsættes, eller hvis en opdeling af sagen kan tænkes at afkorte varetægtsfængslingens varighed for en af de mistænkte. Hvis forskellige permanente afdelinger er ansvarlige for de sager, som skal samles, bør EPPO's forretningsorden fastlægge de relevante kompetencer og procedurer. Hvis den permanente afdeling beslutter at opdele en sag, bør dens kompetence i forbindelse med de resulterende sager opretholdes.
- (69) EPPO bør støtte sig på de nationale myndigheder, herunder politimyndigheder, navnlig med hensyn til gennemførelsen af tvangsindgreb. I henhold til princippet om loyalt samarbejde bør alle nationale myndigheder og de relevante EU-organer, herunder Eurojust, Europol og OLAF, aktivt bistå EPPO i forbindelse med dennes efterforskning og retsforfølgning og samarbejde med EPPO fra det tidspunkt, hvor EPPO får anmeldelse om en mulig lovovertrædelse, og indtil det tidspunkt, hvor den afgør, om der skal rejses tiltale eller sagen behandles på anden vis.
- (70) Det er af afgørende betydning for effektiv efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, at EPPO har mulighed for at indsamle bevismateriale ved anvendelse af i det mindste et minimumssæt af efterforskningsforanstaltninger under overholdelse af proportionalitetsprincippet. Disse foranstaltninger bør være til rådighed for så vidt angår de lovovertrædelser, der falder ind under EPPO's mandat, i det mindste, hvis de kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, til brug for dens efterforskning og retsforfølgning, men kan gøres til genstand for begrænsninger i overensstemmelse med national ret.
- (71) Ud over det minimumssæt af efterforskningsforanstaltninger, der er opført i denne forordning, bør de europæiske delegerede anklagere have ret til at anmode om eller foreskrive enhver foranstaltning, som står til rådighed for anklagere i henhold til national ret i lignende nationale sager. Adgang hertil bør sikres i alle situationer, hvor den anførte efterforskningsforanstaltning eksisterer, men kan gøres til genstand for begrænsninger i overensstemmelse med national ret.
- (72) I grænseoverskridende sager bør den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, kunne lade sig bistå af europæiske delegerede anklagere, når der skal foretages foranstaltninger i andre medlemsstater. I tilfælde hvor en retskendelse er påkrævet for en sådan foranstaltning, bør det angives klart, i hvilken medlemsstat kendelsen skal indhentes, men der bør under alle omstændigheder kun være én kendelse. Hvis en efterforskningsforanstaltning afvises endeligt af de judicielle myndigheder, navnlig efter at alle retsmidler er udtømt, bør den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, trække anmodningen eller forskriften tilbage.
- (73) Den mulighed, der er fastsat i denne forordning, for at anvende retlige instrumenter om gensidig anerkendelse eller grænseoverskridende samarbejde bør ikke erstatte de specifikke regler om grænseoverskridende efterforskning i denne forordning. Den bør derimod supplere dem for at sikre, at en foranstaltning, hvis den er nødvendig i en grænseoverskridende efterforskning, men ikke er tilgængelig i national ret i en rent indenlandsk situation, kan anvendes i overensstemmelse med national ret til gennemførelse af det relevante instrument, når der foretages efterforskning eller retsforfølgning.
- (74) Denne forordnings bestemmelser om grænseoverskridende samarbejde bør ikke berøre gældende juridiske instrumenter, der fremmer det grænseoverskridende samarbejde mellem andre nationale myndigheder end retsforfølgende eller judicielle myndigheder. Det samme bør gælde for nationale myndigheder, der samarbejder på forvaltningsretligt grundlag.
- (75) Denne forordnings bestemmelser vedrørende varetægtsfængsling og grænseoverskridende overgivelse bør ikke berøre de specifikke procedurer i medlemsstater, hvor en retskendelse ikke er påkrævet for den første anholdelse af en mistænkt eller tiltalt.

- (76) Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, bør have ret til at udstede eller anmode om europæiske arrestordrer inden for EPPO's kompetenceområde.
- (77) EPPO bør kunne henvise en sag til de nationale myndigheder, hvis efterforskningen afslører, at lovovertrædelsen er uden for EPPO's kompetence. Ved en sådan henvisning bør de nationale myndigheder bevare deres fulde beføjelser i henhold til national ret til at indlede, fortsætte eller indstille efterforskningen.
- (78) Denne forordning fastsætter, at EPPO optræder som offentlig anklager, hvilket indebærer, at den træffer afgørelse om, hvorvidt der skal rejses tiltale mod en mistænkt eller tiltalt, og om valget af den medlemsstat, hvis domstole er kompetente til at behandle søgsmål. Afgørelsen om, hvorvidt der skal rejses tiltale mod den mistænkte eller tiltalte, bør i princippet træffes af den kompetente permanente afdeling på basis af et udkast til afgørelse fra den europæiske delegerede anklager, således at der etableres en fælles politik for retsforfølgning. Den permanente afdeling bør være berettiget til at træffe en afgørelse inden 21 dage efter modtagelsen af udkastet til afgørelse, herunder anmode om yderligere bevismateriale, før den beslutter at bringe sagen for en domstol, undtagen en afgørelse om at henlægge en sag, hvis den europæiske delegerede anklager har foreslået, at sagen bringes for en domstol.
- (79) Den medlemsstat, hvis domstole er kompetente til at behandle søgsmål, bør udpeges af den kompetente permanente afdeling på grundlag af kriterier fastlagt i denne forordning. Den permanente afdeling bør træffe sin afgørelse på basis af en rapport og et udkast til afgørelse fra den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, som bør forelægges for den permanente afdeling af den tilsynsførende europæiske anklager eventuelt sammen med dennes egen vurdering. Den tilsynsførende europæiske anklager bør bevare alle beføjelser til at give særlige instrukser til den europæiske delegerede anklager i henhold til denne forordning.
- (80) Bevismateriale, der af EPPO fremlægges for domstolen, må ikke nægtes anerkendelse alene af den grund, at bevismaterialet er indsamlet i en anden medlemsstat eller i henhold til en anden medlemsstats nationale ret, forudsat at den kompetente domstol anser anerkendelsen heraf for at være i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang og den mistænkte eller tiltaltes ret til et forsvar som fastsat i chartret. Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er fastsat i artikel 6 i TEU og i chartret, navnlig afsnit VI, i international ret og i internationale aftaler, som Unionen eller alle medlemsstaterne er part i, herunder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende friheder, og i medlemsstaternes forfatninger på deres respektive anvendelsesområder. I overensstemmelse med disse principper og under iagttagelse af medlemsstaternes forskellige retssystemer og -traditioner, jf. artikel 67, stk. 1, i TEUF, må intet i denne forordning fortolkes som et forbud mod, at domstolene anvender de grundlæggende principper i national ret om en retfærdig rettergang, som de anvender i deres nationale systemer, herunder i common law-systemer.
- (81) Under hensyn til legalitetsprincippet bør EPPO's efterforskning som regel føre til retsforfølgning ved de kompetente nationale domstole i sager, hvor der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale, og der ikke er retlige hindringer for retsforfølgning, eller hvor der ikke er anvendt en forenklet retsforfølgningsprocedure. Årsagerne til at henlægge en sag er fastlagt på udtømmende vis i denne forordning.
- (82) Nationale retssystemer indeholder forskellige former for forenklede retsforfølgningsprocedurer, der i givet fald kan omfatte inddragelse af en domstol, f.eks. i form af bødeforlæg, der fremsættes for mistænkte eller tiltalte. Hvis der findes sådanne procedurer, bør den europæiske delegerede anklager have beføjelse til at anvende dem på de betingelser, der er fastsat i national ret, og i de situationer, der er fastsat i denne forordning. Disse situationer bør omfatte tilfælde, hvor den endelige skade forårsaget af lovovertrædelsen, efter eventuel tilbagesøgning af et beløb svarende til skaden, ikke er betydelig. Af hensyn til at sikre EPPO en sammenhængende og effektiv retsforfølgningspolitik bør den kompetente permanente afdeling altid opfordres til at give sit samtykke til anvendelsen af sådanne procedurer. Når den forenklede procedure er blevet anvendt med succes, bør sagen afgøres endeligt.

- (83) I henhold til denne forordning skal EPPO i særdeleshed respektere retten til en upartisk domstol, retten til et forsvar og uskyldsformodningen som fastsat i chartrets artikel 47 og 48. Chartrets artikel 50, der sikrer retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange (*ne bis in idem*) for samme lovovertrædelse, er til hinder for, at der finder dobbelt strafforfølgning sted som følge af de straffesager, der rejses af EPPO. EPPO's virksomhed bør således udføres under fuld overholdelse af disse rettigheder, og denne forordning bør anvendes og fortolkes i overensstemmelse hermed.
- (84) I henhold til artikel 82, stk. 2, i TEUF kan Unionen fastsætte minimumsregler om enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen med henblik på at sikre, at retten til et forsvar og retten til en retfærdig rettergang respekteres. Disse minimumsregler er gradvis blevet fastsat af EU-lovgiveren i direktiver om specifikke rettigheder.
- (85) Den ret til et forsvar, der er fastsat i den relevante EU-ret, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU ⁽¹⁾, 2012/13/EU ⁽²⁾, 2013/48/EU ⁽³⁾, (EU) 2016/343 ⁽⁴⁾ og (EU) 2016/1919 ⁽⁵⁾ som gennemført i national ret, bør finde anvendelse på EPPO's virksomhed. Enhver mistænkt eller tiltalt person, mod hvem EPPO indleder en efterforskning, bør nyde de rettigheder, der er fastsat i national ret, til at anmode om, at eksperter udpeges, eller at vidner afhøres, eller at bevismateriale på vegne af forsvaret på anden måde fremskaffes af EPPO.
- (86) I medfør af artikel 86, stk. 3, i TEUF har EU-lovgiveren adgang til at fastsætte regler om domstolskontrol med de proceduremæssige foranstaltninger, som EPPO træffer under udøvelsen af sit hverv. Denne kompetence, som EU-lovgiveren er blevet tillagt, afspejler den specifikke karakter af EPPO's opgaver og struktur, hvilke adskiller sig fra alle andre EU-organer og -agenturers og kræver særlige regler om domstolskontrol.
- (87) I henhold til artikel 86, stk. 2, i TEUF optræder EPPO som anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole. EPPO's handlinger i forbindelse med efterforskningen er nært forbundet med den retsforfølgning, som efterforskningen eventuelt munder ud i, og påvirker dermed medlemsstaternes retsorden. I mange tilfælde vil handlingerne blive udført af de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne efter instruks fra EPPO, i visse tilfælde efter at have opnået en retskendelse fra en national domstol.

Det er derfor passende at overveje, om proceduremæssige retsakter vedtaget af EPPO, der skal have retsvirkning over for tredjemand, bør prøves af de kompetente nationale domstole i overensstemmelse med de krav og procedurer, der er fastlagt i national ret. Dette bør sikre, at EPPO's proceduremæssige retsakter, der er vedtaget, inden der rejses tiltale, og som skal have retsvirkning over for tredjemand (en kategori, der omfatter den mistænkte, ofret og andre berørte personer, hvis rettigheder kan blive krænket af sådanne retsakter), underkastes domstolskontrol ved de nationale domstole. Proceduremæssige retsakter, der vedrører valg af den medlemsstat, hvis domstole er kompetente til at behandle søgsmål, hvilket skal afgøres på grundlag af kriterierne i denne forordning, skal have retsvirkning over for tredjemand, og de bør derfor underkastes domstolskontrol ved de nationale domstole, senest i forbindelse med retssagen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordrer (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

Sager, der anlægges ved kompetente nationale domstole, fordi EPPO undlader at handle, er sager vedrørende proceduremæssige retsakter, som EPPO har en retlig forpligtelse til at vedtage, og som skal have retsvirkning over for tredjemand. Hvis national ret foreskriver domstolskontrol af proceduremæssige retsakter, der ikke skal have retsvirkning over for tredjemand, eller søgsmål vedrørende andre undladelser, bør denne forordning ikke fortolkes som en erstatning for eller en indskrænkning af sådanne retlige bestemmelser. Desuden bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at sørge for domstolskontrol ved de kompetente nationale domstole af proceduremæssige retsakter, der ikke skal have retsvirkning over for tredjemand, f.eks. udpegelse af eksperter eller refusion af udgifter til vidner.

Endelig berører denne forordning ikke nationale domstoles beføjelser.

- (88) Lovligheden af EPPO's proceduremæssige retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand, bør kunne underkastes domstolskontrol ved de nationale domstole. I den forbindelse bør der sikres effektive retsmidler i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i TEU. Derudover må de nationale procedureregler for sagsanlæg til beskyttelse af de individuelle rettigheder, der anerkendes i EU-retten, som understreget af Domstolens retspraksis ikke være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende nationale søgsmål (ækvivalensprincippet), og de må heller ikke i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til EU-retten (effektivitetsprincippet).

Når nationale domstole kontrollerer lovligheden af sådanne retsakter, kan de gøre dette på basis af EU-retten, herunder denne forordning, samt på basis af national ret, der finder anvendelse i det omfang, et spørgsmål ikke er omfattet af denne forordning. Som understreget i Domstolens retspraksis bør nationale domstole altid forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål, når de nærer tvivl om gyldigheden af disse retsakter i forhold til EU-retten.

Nationale domstole kan imidlertid ikke forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål om gyldigheden af proceduremæssige retsakter vedtaget af EPPO for så vidt angår national procesret eller nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiver, selv om denne forordning henviser til dem. Dette berører dog ikke præjudicielle forelæggelser vedrørende fortolkningen af bestemmelser i primær ret, herunder traktaterne og chartret, eller fortolkningen og gyldigheden af bestemmelser i afledt EU-ret, herunder denne forordning og relevante direktiver. Denne forordning udelukker desuden ikke muligheden for, at nationale domstole prøver gyldigheden af EPPO's proceduremæssige retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand, med hensyn til proportionalitetsprincippet som fastlagt i national ret.

- (89) Bestemmelsen i denne forordning om domstolskontrol ændrer ikke Domstolens beføjelser til at efterprøve EPPO's administrative afgørelser, der skal have retsvirkning over for tredjemand, navnlig afgørelser, der ikke er truffet under udøvelsen af dens hverv med efterforsknings-, retsforfølgnings- eller domfældelsesfunktioner. Denne forordning berører heller ikke en EU-medlemsstats, Europa-Parlamentets, Rådets eller Kommissionens mulighed for at anlægge annullationssøgsmål i henhold til artikel 263, stk. 2, og artikel 265, stk. 1, i TEUF og traktatbrudssøgsmål i medfør af artikel 258 og 259 i TEUF.
- (90) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾ finder anvendelse på EPPO's behandling af administrative personoplysninger.
- (91) Det bør sikres, at reglerne for beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder med hensyn til behandling af personoplysninger anvendes konsekvent og ensartet overalt i Unionen.
- (92) Erklæring nr. 21 om beskyttelse af personoplysninger inden for retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, fastsætter, at det kan blive nødvendigt med specifikke regler om beskyttelse af personoplysninger og om fri udveksling af disse oplysninger inden for retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde baseret på artikel 16 i TEUF som følge af disse områders specifikke karakter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- (93) Denne forordnings regler om beskyttelse af personoplysninger bør fortolkes og anvendes i overensstemmelse med fortolkningen og anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽¹⁾, som finder anvendelse på EU-medlemsstaternes kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner.
- (94) Databeskyttelsesprincippet om rimelig behandling er et særskilt begreb i forhold til retten til en retfærdig rettergang som defineret i chartrets artikel 47 og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
- (95) Databeskyttelsesbestemmelserne i denne forordning berører ikke de gældende regler om, hvorvidt personoplysninger kan fremlægges som bevismateriale i straffesager.
- (96) Alle EU-medlemsstater er tilknyttet Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL). Med henblik på at opfylde sin funktion modtager, opbevarer og videregiver INTERPOL personoplysninger for at bistå de kompetente myndigheder med at forebygge og bekæmpe international kriminalitet. Det er derfor relevant at styrke samarbejdet mellem Unionen og INTERPOL ved at fremme en effektiv udveksling af personoplysninger, samtidig med at overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til elektronisk behandling af personoplysninger sikres. Når der overføres operationelle personoplysninger fra EPPO til INTERPOL og til lande, der er medlemmer af INTERPOL, bør denne forordning, navnlig bestemmelserne om internationale overførsler, finde anvendelse. Denne forordning bør ikke berøre de særlige regler, der er fastsat i Rådets fælles holdning 2005/69/RIA ⁽²⁾ og Rådets afgørelse 2007/533/RIA ⁽³⁾.
- (97) Når EPPO overfører operationelle personoplysninger til et tredjeland, til en international organisation eller til INTERPOL i kraft af en international aftale indgået i medfør af artikel 218 i TEUF, bør de korrekte garantier for beskyttelsen af personers privatliv og de grundlæggende rettigheder og friheder, sikre, at denne forordnings bestemmelser om databeskyttelse overholdes.
- (98) For at sikre effektiv, pålidelig og ensartet overvågning af overholdelse og håndhævelse af denne forordning for så vidt angår operationelle personoplysninger som fastsat i chartrets artikel 8 bør Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse have de opgaver, der er fastsat i denne forordning, og bør have effektive beføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser, korrigerende beføjelser og rådgivningsbeføjelser, som udgør de nødvendige midler for udførelsen af de pågældende opgaver. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses beføjelser bør imidlertid ikke gribe forstyrrende ind i de særlige regler for straffesager, herunder efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger, eller i retsvæsnets uafhængighed.
- (99) For at EPPO kan varetage sine opgaver og tage hensyn til udviklingen inden for informationsteknologi og i lyset af fremskridtene i informationssamfundet bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår opstilling af en liste over kategorier af operationelle personoplysninger og kategorier af registrerede, der er opført i et bilag, og ajourføring af en sådan liste. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde gennemfører de rette høringer, herunder eksperthøringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁴⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽²⁾ Rådets fælles holdning 2005/69/RIA af 24. januar 2005 om udveksling af bestemte oplysninger med INTERPOL (EUT L 27 af 29.1.2005, s. 61).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63).

⁽⁴⁾ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen af 13. april 2016 om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

- (100) EPPO bør arbejde tæt sammen med Unionens andre institutioner, organer og agenturer med henblik på at lette udøvelsen af dens funktioner i henhold til denne forordning og om nødvendigt indgå formelle aftaler om detaljerede regler vedrørende informationsudveksling og samarbejde. Der bør lægges særlig vægt på samarbejdet med Europol og OLAF for at undgå, at de samme opgaver udføres to gange, og for at give EPPO adgang til relevante oplysninger, som de er i besiddelse af, såvel som til deres analyser i konkrete efterforskningssager.
- (101) EPPO bør kunne indhente enhver relevant oplysning, der henhører under dens kompetence, og som er opbevaret i databaser og registre i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer.
- (102) EPPO og Eurojust bør blive partnere og bør samarbejde om operationelle spørgsmål i overensstemmelse med deres respektive mandater. Et sådant samarbejde kan omfatte al efterforskning, der foretages af EPPO, hvor udveksling af oplysninger eller samordning af efterforskningsforanstaltninger i forbindelse med sager, der henhører under Eurojusts kompetence, betragtes som værende nødvendig eller hensigtsmæssig. Når EPPO anmoder Eurojust om et sådant samarbejde, bør EPPO etablere kontakt med Eurojusts nationale medlem fra samme medlemsstat som den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen. Det operationelle samarbejde kan også involvere tredjelande, som har indgået en samarbejdsaftale med Eurojust.
- (103) EPPO og OLAF bør etablere og opretholde et nært samarbejde med henblik på at sikre deres respektive mandaters komplementaritet og undgå overlapning. I den henseende bør OLAF i princippet ikke indlede nogen administrative efterforskninger parallelt med en efterforskning foretaget af EPPO i de samme faktiske omstændigheder. Dette bør imidlertid ikke berøre OLAF's beføjelse til at indlede en administrativ undersøgelse på eget initiativ, i tæt samråd med EPPO.
- (104) I alle tiltag til støtte for EPPO fungerer OLAF uafhængigt af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾.
- (105) I tilfælde hvor EPPO ikke foretager en efterforskning, bør den kunne give OLAF relevante oplysninger, således at OLAF kan overveje passende tiltag i overensstemmelse med sit mandat. EPPO kan navnlig overveje at underrette OLAF om tilfælde, hvor der ikke er begrundet formodning om, at en lovovertrædelse, der henhører under EPPO's kompetenceområde, er ved at blive begået, eller er blevet begået, men hvor det kan være hensigtsmæssigt, at OLAF foretager en administrativ undersøgelse, eller, hvor EPPO henlægger en sag, og det er ønskeligt, at den henvises til OLAF med henblik på administrativ opfølgning eller tilbagesøgning. Når EPPO afgiver oplysningerne, kan den anmode OLAF om at vurdere, om kontoret skal indlede en administrativ undersøgelse eller træffe andre foranstaltninger til administrativ opfølgning eller overvågning, navnlig med henblik på forebyggende foranstaltninger, tilbagesøgning eller disciplinære foranstaltninger i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.
- (106) I det omfang inddrivelsesprocedurer udsættes som følge af afgørelser truffet af EPPO i forbindelse med efterforskning eller retsforfølgning i henhold til denne forordning, bør medlemsstaterne anses for at have begået fejl eller forsømmelse i forbindelse med inddrivelsesprocedurer som omhandlet i artikel 122 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽²⁾.
- (107) EPPO bør gøre det muligt for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og andre ofre at træffe relevante foranstaltninger. Dette kan omfatte iværksættelse af forebyggende foranstaltninger, navnlig for at forhindre vedvarende uregelmæssigheder eller for at beskytte Unionen mod skade på sit omdømme, eller for at give dem mulighed for at indtræde som civil part i en sag i overensstemmelse med national ret. Udvekslingen af oplysninger bør ske på en måde, der fuldt ud respekterer EPPO's uafhængighed, og kun i det omfang det er muligt, uden at det berører den korrekte gennemførelse af efterforskningen og dennes fortrolighed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

- (108) I det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver, bør EPPO også kunne oprette og vedligeholde samarbejdsrelationer med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer. I denne forordning forstås ved »internationale organisationer« folkeretlige internationale organisationer og organer, der er underordnet dem, og andre organer, der er oprettet ved eller med hjemmel i en aftale mellem to eller flere lande, samt INTERPOL.
- (109) Hvis kollegiet konstaterer, at der er et operationelt behov for samarbejde med et tredjeland eller en international organisation, bør det kunne foreslå, at Rådet henleder Kommissionens opmærksomhed på, at der er behov for en afgørelse om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau eller for en henstilling til at indlede forhandlinger om en international aftale.

I afventning af at Unionen indgår nye internationale aftaler, eller at Unionen tiltræder multilaterale aftaler, der allerede er indgået af medlemsstaterne, om retshjælp i straffesager, bør medlemsstaterne gøre det lettere for EPPO at udføre sine funktioner i henhold til princippet om loyalt samarbejde, som er nedfældet i artikel 4, stk. 3, i TEU. Hvis det er tilladt i en relevant multilateral aftale og med forbehold af det pågældende tredjelands accept, bør medlemsstaterne anerkende og, hvis det er relevant, anmelde EPPO som kompetent myndighed med henblik på gennemførelsen af disse multilaterale aftaler. Dette kan i visse tilfælde indebære en ændring af disse aftaler, men genforhandlingen af sådanne aftaler bør ikke betragtes som et obligatorisk skridt, eftersom det ikke altid vil være muligt. Medlemsstaterne kan også anmelde EPPO som kompetent myndighed med henblik på gennemførelsen af andre internationale aftaler om retshjælp i straffesager, som de har indgået, herunder gennem en ændring af disse aftaler.

Hvis det ikke er muligt at anmelde EPPO som en kompetent myndighed i forbindelse med multilaterale aftaler, som medlemsstaterne allerede har indgået med tredjelande, eller dette ikke accepteres af tredjelandene, og i afventning af Unionens tiltrædelse af sådanne internationale aftaler, kan europæiske delegerede anklagere anvende deres status som national anklager over for disse tredjelande, forudsat at de informerer og, hvis det er relevant, bestræber sig på at opnå samtykke fra myndighederne i tredjelande til, at det bevismateriale, der er indsamlet fra disse tredjelande på grundlag af disse internationale aftaler, vil blive anvendt i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning, der udføres af EPPO.

EPPO bør også kunne basere sig på gensidighed og international høflighed over for tredjelandes myndigheder. Dette bør dog ske fra sag til sag inden for rammerne af EPPO's saglige kompetence og med forbehold af eventuelle betingelser, der er fastsat af tredjelandenes myndigheder.

- (110) EU-medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO, er ikke bundet af denne forordning. Kommissionen bør om nødvendigt forelægge forslag for at sikre et effektivt retligt samarbejde i straffesager mellem EPPO og de EU-medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO. Dette bør især vedrøre bestemmelserne om retligt samarbejde i straffesager og overgivelse, under fuld overholdelse af gældende EU-ret på dette område samt forpligtelsen til loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, i TEU.
- (111) For at sikre EPPO fuld selvstændighed og uafhængighed bør den råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hovedsagelig kommer fra et bidrag fra Unionens budget. EPPO's finansieringsordning såvel som ordningen vedrørende dens budget og personale bør leve op til de relevante EU-standarder, der finder anvendelse på de organer, der henvises til i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽¹⁾, dog under behørig hensyntagen til den omstændighed, at EPPO's kompetence til at foretage strafferetlig efterforskning og retsforfølgning på EU-plan er en unik kompetence.
- (112) Omkostningerne ved efterforskningsforanstaltninger, der iværksættes af EPPO, bør i princippet afholdes af de nationale myndigheder, der udfører dem. Ekstraordinært høje omkostninger til efterforskningsforanstaltninger, såsom komplekse ekspertudtalelser, omfattende politiaktioner eller overvågningsaktiviteter over en lang periode, kan delvist refunderes af EPPO, herunder, når det er muligt, ved at omfordele ressourcer fra EPPO's øvrige budgetposter eller ved at ændre budgettet, i overensstemmelse med denne forordning og de gældende finansielle regler.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

Ved udarbejdelsen af forslag til det foreløbige overslag over indtægter og udgifter bør den administrerende direktør tage hensyn til EPPO's behov for delvist at refundere ekstraordinært dyre efterforskningsforanstaltninger, som den permanente afdeling har godkendt.

- (113) EPPO's operationelle udgifter bør dækkes over EPPO's budget. De bør omfatte udgifterne til operationel kommunikation mellem den europæiske delegerede anklager og EPPO's centrale niveau, f.eks. postudbringningsudgifter, rejseudgifter, oversættelser, der er nødvendige for EPPO's interne funktion, og andre udgifter, som medlemsstaterne ikke tidligere har afholdt under en efterforskning, der udelukkende skyldes, at EPPO har påtaget sig ansvaret for efterforskning og retsforfølgning. Udgifterne til de europæiske delegerede anklageres sekretariatsbistand bør imidlertid dækkes af medlemsstaterne.

I overensstemmelse med artikel 332 i TEUF afholdes de udgifter, som gennemførelsen af EPPO medfører, af medlemsstaterne. Disse udgifter omfatter ikke de administrationsomkostninger, der påhviler institutionerne, jf. artikel 13, stk. 1, i TEU.

- (114) Kollegiet bør i princippet altid delegere sine beføjelser, som ansættelsesmyndigheden tillægges i tjenstemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte ⁽¹⁾ (»tjenstemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene«) til at indgå ansættelseskontrakter, til den administrerende direktør, medmindre særlige omstændigheder taler for, at det selv udøver denne beføjelse.
- (115) Den administrerende direktør er i sin egenskab af anvisningsberettiget ansvarlig for gennemførelsen af EPPO's budget. Ved rådføring med den permanente afdeling om ekstraordinært bekostelige efterforskningsforanstaltninger har den administrerende direktør ansvaret for at beslutte, hvilke tilskudsbeløb som kan ydes, på grundlag af de disponible finansielle midler og i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i EPPO's forretningsorden.
- (116) Vederlaget til de europæiske delegerede anklagere i deres egenskab af særlige rådgivere, som vil blive fastsat ved en direkte aftale, bør være baseret på en specifik afgørelse, der skal træffes af kollegiet. Denne afgørelse bør bl.a. sikre, at de europæiske delegerede anklagere i de særlige tilfælde, hvor de i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, også udøver deres funktion som nationale anklagere, principielt fortsat vil blive betalt i deres egenskab af nationale anklagere, og at vederlaget som særlige rådgivere kun vil vedrøre det arbejde, der udføres på vegne af EPPO i den pågældendes egenskab af europæisk delegeret anklager. Hver enkelt medlemsstat er fortsat kompetent til i sin lovgivning under overholdelse af EU-retten at fastsætte betingelserne for tildeling af ydelser i henhold til en social sikringsordning.
- (117) For at EPPO kan være fuldt ud operationel på den dato, der fastsættes, vil den have behov for personale med erfaring inden for Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer. Med henblik på at opfylde dette behov bør EPPO's ansættelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte, der allerede arbejder i Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, lettes ved at garantere disse ansatte, at deres kontraktlige rettigheder fortsætter, hvis de ansættes af EPPO i oprettelsesfasen, indtil et år efter, at EPPO bliver operationel i overensstemmelse med den afgørelse, der er omhandlet i artikel 120, stk. 2.
- (118) Der bør være åbenhed i EPPO's arbejde i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i TEUF, og kollegiet vil skulle vedtage specifikke bestemmelser om, hvordan retten til aktindsigt sikres. Intet i denne forordning har til hensigt at begrænse retten til aktindsigt, i det omfang denne er garanteret i Unionen og i medlemsstaterne, navnlig i henhold til artikel 42 i chartret og andre relevante bestemmelser.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 31 (EØF), 11 (Euratom), om vedtægten for tjenstemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab (EFT 45 af 14.6.1962, s. 1385/62).

- (119) De almindelige regler om åbenhed, der finder anvendelse på Unionens agenturer, bør ligeledes finde anvendelse på EPPO, men kun med hensyn til dokumenter, der ikke er sagsakter, herunder elektroniske billeder af sådanne akter, således at kravet om fortrolighed i dens operationelle arbejde ikke bringes i fare. På samme måde bør de administrative undersøgelser, som Den Europæiske Ombudsmand foretager, respektere EPPO's krav om fortrolighed. Med henblik på at sikre integriteten af EPPO's efterforskning og retsforfølgning bør dokumenter vedrørende den operationelle virksomhed ikke være omfattet af reglerne om åbenhed.
- (120) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt og afgav en udtalelse den 10. marts 2014.
- (121) Repræsentanterne for medlemsstaterne, forsamlet på stats- og regeringsniveau, fastlagde på deres møde den 13. december 2003 i Bruxelles EPPO's hovedsæde i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelsen af 8. april 1965 ⁽¹⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«), og der fastsættes regler om funktioner.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »medlemsstat«: medmindre andet er angivet, navnlig i kapitel VIII, en medlemsstat, der deltager i forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO, som anset for bemyndiget i henhold til artikel 86, stk. 1, tredje afsnit, i TEUF, eller i medfør af en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i TEUF
- 2) »person«: enhver fysisk eller juridisk person
- 3) »Unionens finansielle interesser«: alle indtægter, udgifter og aktiver, som er opført på, opnået gennem eller tilfalder Unionens budget, og budgetterne for de institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet i henhold til traktaterne, og de budgetter, disse forvalter og overvåger
- 4) »personale i EPPO«: de medarbejdere på centralt niveau, der bistår kollegiet, de permanente afdelinger, den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere og den administrerende direktør i de daglige aktiviteter i forbindelse med udførelsen af denne myndigheds opgaver i henhold til denne forordning
- 5) »europæisk delegeret anklager, der behandler sagen«: en europæisk delegeret anklager, der er ansvarlig for den efterforskning og retsforfølgning, som vedkommende har indledt, som er blevet tildelt vedkommende, eller som vedkommende har overtaget ved at udøve sin ret til oplysning, jf. artikel 27
- 6) »bistående europæisk delegeret anklager«: en europæisk delegeret anklager, som befinder sig i en anden medlemsstat end den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, og hvor en efterforskning eller anden foranstaltning, som vedkommende har til opgave at foretage, skal gennemføres

⁽¹⁾ Afgørelse (67/446/EØF) (67/30/Euratom) af 8. april 1965 truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedrørende den foreløbige placering af visse af Fællesskabernes institutioner og tjenester (EFT 152 af 13.7.1967, s. 18).

- 7) »personoplysninger«: enhver form for oplysning om en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«); ved identificerbar fysisk person forstås en fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator såsom et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en onlineidentifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet
- 8) »behandling«: enhver aktivitet eller række af aktiviteter — med eller uden brug af automatisk behandling — som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, såsom indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse
- 9) »begrænsning af behandling«: mærkning af opbevarede personoplysninger med den hensigt at begrænse fremtidig behandling af disse oplysninger
- 10) »profilering«: enhver form for automatisk behandling af personoplysninger, der består i at anvende personoplysninger til at evaluere bestemte personlige forhold vedrørende en fysisk person, navnlig for at analysere eller forudsige forhold vedrørende den fysiske persons arbejdsindsats, økonomiske situation, helbred, personlige præferencer, interesser, pålidelighed, adfærd, geografisk position eller bevægelser
- 11) »pseudonymisering«: behandling af personoplysninger på en sådan måde, at personoplysningerne ikke længere kan henføres til en bestemt registreret uden brug af supplerende oplysninger, forudsat at sådanne supplerende oplysninger opbevares separat og er underlagt tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at personoplysningerne ikke henføres til en identificeret eller identificerbar fysisk person
- 12) »register«: enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelig efter bestemte kriterier, hvad enten denne samling er placeret centralt eller decentralt eller er fordelt på funktionsbestemt eller geografisk grundlag
- 13) »dataansvarlig«: EPPO eller en anden kompetent myndighed, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger; hvis formålene og hjælpemidlerne til en sådan behandling er fastlagt i EU-retten eller en EU-medlemsstats nationale ret, kan den dataansvarlige eller de specifikke kriterier for udpegelse af denne fastsættes i EU-retten eller en EU-medlemsstats nationale ret
- 14) »databehandler«: en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller et andet organ, der behandler personoplysninger på den dataansvarliges vegne
- 15) »modtager«: en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller ethvert andet organ, hvortil personoplysninger videregives, uanset om det er en tredjemand eller ej. Andre offentlige myndigheder i EU-medlemsstaterne end de kompetente myndigheder, der er defineret i artikel 3, nr. 7), litra a), i direktiv (EU) 2016/680, som får meddelt personoplysninger som led i en isoleret forespørgsel af EPPO, anses dog ikke for modtagere; de offentlige myndigheders behandling af disse oplysninger skal overholde de gældende databeskyttelsesregler afhængigt af formålet med behandlingen
- 16) »brud på persondatasikkerheden«: et brud på sikkerheden, der fører til hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, uautoriseret videregivelse af eller adgang til personoplysninger, der er transmitteret, opbevaret eller på anden måde behandlet
- 17) »administrative personoplysninger«: alle personoplysninger, der behandles af EPPO, bortset fra operationelle personoplysninger
- 18) »operationelle personoplysninger«: alle personoplysninger, der behandles af EPPO til de formål, der er fastsat i artikel 49

- 19) »genetiske data«: personoplysninger vedrørende en fysisk persons arvede eller erhvervede genetiske karakteristika, som giver entydig information om den fysiske persons fysiologi eller helbred, og som navnlig foreligger efter en analyse af en biologisk prøve fra den pågældende fysiske person
- 20) »biometriske data«: personoplysninger, der som følge af specifik teknisk behandling vedrørende en fysisk persons fysiske, fysiologiske eller adfærdsmæssige karakteristika muliggør eller bekræfter en entydig identifikation af vedkommende, såsom ansigtsbillede eller fingeraftryksoplysninger
- 21) »helbredsoplysninger«: personoplysninger, der vedrører en fysisk persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelser, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand
- 22) »tilsynsmyndighed«: en uafhængig offentlig myndighed, der er etableret i en EU-medlemsstat i henhold til artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ eller i henhold til artikel 41 i direktiv (EU) 2016/680
- 23) »international organisation«: en folkeretlig organisation og organer, der er underordnet den, samt ethvert andet organ, der er oprettet ved eller med hjemmel i en aftale mellem to eller flere lande.

KAPITEL II

EPPO'S OPRETTELSE, OPGAVER OG GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER

Artikel 3

Oprettelse

1. EPPO oprettes hermed som et EU-organ.
2. EPPO har juridisk personlighed.
3. EPPO samarbejder med Eurojust og støtter sig på dennes bistand, jf. artikel 100.

Artikel 4

Opgaver

EPPO er ansvarlig for at foretage efterforskning og retsforfølgning af gerningsmænd og medvirkende til strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, som nævnt i direktiv (EU) 2017/1371 og fastsat ved denne forordning, samt til at stille dem for en domstol. I dette øjemed indleder EPPO efterforskning og forestår retsforfølgningen og fungerer som anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole, indtil sagen er endeligt afgjort.

Artikel 5

Grundlæggende principper for EPPO's virksomhed

1. EPPO sikrer, at dens virksomhed respekterer de rettigheder, der er fastsat i chartret.
2. EPPO er i al sin virksomhed underlagt retsstatsprincippet og proportionalitetsprincippet.
3. Efterforskningen og retsforfølgningen på vegne af EPPO er undergivet bestemmelserne i denne forordning. National ret finder anvendelse, i det omfang et spørgsmål ikke er reguleret i denne forordning. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er gældende national ret lovgivningen i den medlemsstat, hvis europæiske delegerede anklager behandler sagen, jf. artikel 13, stk. 1. Hvor et spørgsmål både reguleres af national ret og denne forordning, har sidstnævnte forrang.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

4. EPPO foretager efterforskning på en upartisk måde og søger alt relevant bevismateriale, såvel belastende som diskulperende.
5. EPPO indleder og foretager efterforskning uden unødigt forsinkelse.
6. De kompetente nationale myndigheder bistår og støtter aktivt EPPO's efterforskning og retsforfølgning. Enhver handling, politik eller procedure i henhold til denne forordning er underlagt princippet om loyalt samarbejde.

Artikel 6

Uafhængighed og ansvar

1. EPPO er uafhængig. Den europæiske chefanklager, de europæiske vicechefanklagere, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere, den administrerende direktør og personalet i EPPO handler i hele Unionens interesse som fastsat ved lov og hverken søger eller modtager instrukser fra nogen person uden for EPPO, nogen EU-medlemsstat eller nogen EU-institution eller noget EU-organ, -kontor eller -agentur ved udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning. EU-medlemsstaterne og Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer respekterer EPPO's uafhængighed og må ikke forsøge at øve indflydelse på den under udførelsen af dens opgaver.
2. EPPO er over for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ansvarlig for sin generelle virksomhed og aflægger årsberetninger i overensstemmelse med artikel 7.

Artikel 7

Årsberetning

1. EPPO udarbejder og udsender hvert år en offentlig årsberetning om sin generelle virksomhed på EU-institutionernes officielle sprog. Den sender beretningen til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter samt til Rådet og Kommissionen.
2. En gang om året giver den europæiske chefanklager møde i Europa-Parlamentet og Rådet og efter anmodning i medlemsstaternes nationale parlamenter for at redegøre for EPPO's generelle virksomhed, uden at dette berører EPPO's tavshedspligt med hensyn til individuelle sager og personoplysninger. Den europæiske chefanklager kan erstattes af en af de europæiske vicechefanklagere til høringer, der afholdes af de nationale parlamenter.

KAPITEL III

EPPO'S STATUS, STRUKTUR OG ORGANISATION

AFDELING 1

EPPO's status og struktur

Artikel 8

EPPO's struktur

1. EPPO er et uadskilleligt EU-organ, der fungerer som én enkelt myndighed med en decentral struktur.
2. EPPO er organiseret på centralt niveau og decentralt niveau.
3. Det centrale niveau udgøres af et centralt kontor ved EPPO's hovedsæde. Det centrale kontor udgøres af kollegiet, de permanente afdelinger, den europæiske chefanklager, de europæiske vicechefanklagere, de europæiske anklagere og den administrerende direktør.

4. Det decentrale niveau udgøres af europæiske delegerede anklagere, der befinder sig i medlemsstaterne.
5. Det centrale kontor og de europæiske delegerede anklagere bistås af personalet i EPPO under udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 9

Kollegiet

1. EPPO's kollegium består af den europæiske chefanklager og én europæisk anklager pr. medlemsstat. Den europæiske chefanklager leder kollegiets møder og er ansvarlig for forberedelsen heraf.
2. Kollegiet mødes regelmæssigt og har ansvaret for det generelle tilsyn med EPPO's virksomhed. Det træffer afgørelser om strategiske anliggender og om generelle spørgsmål i forbindelse med individuelle sager, navnlig med henblik på at sikre sammenhæng, effektivitet og konsekvens i EPPO's politik for retsforfølgning i alle medlemsstaterne, samt om andre anliggender som fastsat i denne forordning. Kollegiet træffer ikke operationelle afgørelser i forbindelse med individuelle sager. EPPO's forretningsorden skal indeholde de nærmere regler for kollegiets udøvelse af det generelle tilsyn med virksomheden og for, hvordan der træffes afgørelser om strategiske anliggender og generelle spørgsmål i overensstemmelse med denne artikel.
3. På forslag af den europæiske chefanklager og i overensstemmelse med EPPO's forretningsorden opretter kollegiet permanente afdelinger.
4. Kollegiet vedtager EPPO's forretningsorden i overensstemmelse med artikel 21 og fastsætter endvidere ansvarsområderne for de funktioner, der varetages af kollegiets medlemmer og personalet i EPPO.
5. Medmindre andet er angivet i denne forordning, træffer kollegiet afgørelse med simpelt flertal. Ethvert medlem af kollegiet har ret til at anmode om en afstemning om spørgsmål, som det tilkommer kollegiet at afgøre. Hvert medlem af kollegiet har én stemme. Ved stemmelighed er den europæiske chefanklagers stemme afgørende i forbindelse med ethvert spørgsmål, som det tilkommer kollegiet at afgøre.

Artikel 10

De permanente afdelinger

1. De permanente afdelinger ledes af den europæiske chefanklager eller en af de europæiske vicechefanklagere eller en europæisk anklager, der er udpeget som formand i overensstemmelse med EPPO's forretningsorden. Foruden formanden har de permanente afdelinger to permanente medlemmer. Antallet af permanente afdelinger og deres sammensætning samt kompetencefordelingen mellem afdelingerne fastsættes under behørigt hensyn til EPPO's funktionelle behov og i overensstemmelse med EPPO's forretningsorden.

EPPO's forretningsorden sikrer en ligelig fordeling af arbejdsbyrden gennem en ordning med vilkårlig tildeling af sager og fastlægger i undtagelsestilfælde procedurer, der, hvor det er nødvendigt for at sikre en velfungerende EPPO, giver den europæiske chefanklager mulighed for at beslutte at afvige fra princippet om vilkårlig tildeling.

2. De permanente afdelinger overvåger og leder de efterforskninger og retsforfølgninger, der udføres af de europæiske delegerede anklagere, jf. stk. 3, 4 og 5. De sikrer desuden koordineringen af efterforskning og retsforfølgning i grænseoverskridende sager og sikrer gennemførelsen af kollegiets afgørelser, jf. artikel 9, stk. 2.
3. I overensstemmelse med de betingelser og procedurer, der fastsættes i denne forordning, i givet fald efter vurdering af et udkast til afgørelse foreslået af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, træffer de permanente afdelinger afgørelse om følgende spørgsmål:

- a) at bringe en sag for en domstol, jf. artikel 36, stk. 1, 3 og 4
- b) at henlægge en sag, jf. artikel 39, stk. 1, litra a)-g)

c) at anvende en forenklet retsforfølgningsprocedure og pålægge den europæiske delegerede anklager at handle med henblik på endelig afgørelse af sagen, jf. artikel 40

d) at henvise en sag til de nationale myndigheder, jf. artikel 34, stk. 1, 2, 3 eller 6

e) at genåbne en efterforskning, jf. artikel 39, stk. 2.

4. De permanente afdelinger træffer om nødvendigt følgende afgørelser i overensstemmelse med de betingelser og procedurer, der fastsættes i denne forordning:

a) pålægge den europæiske delegerede anklager at indlede en efterforskning, jf. reglerne i artikel 26, stk. 1-4, såfremt der ikke er blevet indledt en efterforskning

b) pålægge den europæiske delegerede anklager at udøve sin ret til oplysning, jf. artikel 27, stk. 6, såfremt der endnu ikke er blevet anmodet om oplysninger

c) forelægge strategiske anliggender og generelle spørgsmål i forbindelse med individuelle sager for kollegiet, jf. artikel 9, stk. 2

d) tildele en sag, jf. artikel 26, stk. 3

e) omfordele en sag, jf. artikel 26, stk. 5, eller artikel 28, stk. 3

f) godkende en europæisk anklagers beslutning om selv at foretage efterforskningen, jf. artikel 28, stk. 4.

5. Den kompetente permanente afdeling, der handler gennem den europæiske anklager, som fører tilsyn med efterforskningen eller retsforfølgningen, kan i en konkret sag give instrukser i overensstemmelse med relevant national ret til den europæiske delegerede anklager, som behandler sagen, når dette er nødvendigt med henblik på effektiv behandling af efterforskningen eller retsforfølgningen, i retfærdighedens interesse eller for at sikre, at EPPO kan fungere konsekvent.

6. Den permanente afdeling træffer afgørelse med simpelt flertal. Afdelingen stemmer efter anmodning fra et hvilket som helst af sine medlemmer. Hvert medlem har én stemme. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. Afgørelser træffes efter drøftelse på afdelingens møder i givet fald på grundlag af det udkast til afgørelse, som den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, har foreslået.

Hele sagsmaterialet skal på opfordring være tilgængeligt for den kompetente permanente afdeling med henblik på forberedelse af afgørelser.

7. De permanente afdelinger kan beslutte at delegerere deres afgørelsesbeføjelser i henhold til stk. 3, litra a) eller b), og i sidstnævnte tilfælde alene for så vidt angår reglerne i artikel 39, stk. 1, litra a)-f), til den europæiske anklager, som fører tilsyn med sagen i medfør af artikel 12, stk. 1, hvor sådanne delegeringer kan begrundes behørigt med henvisning til lovovertrædelsens grovhed eller sagens kompleksitet i det enkelte tilfælde med hensyn til en lovovertrædelse, der har påført eller sandsynligvis vil påføre Unionens finansielle interesser skader for mindre end 100 000 EUR. EPPO's forretningsorden fastsætter retningslinjer med henblik på at sikre en ensartet anvendelse i EPPO.

Den permanente afdeling underretter den europæiske chefanklager om enhver afgørelse om delegering af deres afgørelsesbeføjelse. Ved modtagelsen af disse oplysninger kan den europæiske chefanklager inden for tre dage anmode den permanente afdeling om at revurdere sin beslutning, hvis den europæiske chefanklager finder, at interessen i at sikre sammenhæng i EPPO's efterforskning og retsforfølgning kræver det. Hvis den europæiske chefanklager er medlem af den pågældende permanente afdeling, udøver en af de europæiske vicechefanklagere retten til at anmode om nævnte revurdering. Den tilsynsførende europæiske anklager orienterer den permanente afdeling om den endelige afgørelse af sagen samt om enhver oplysning eller omstændighed, som vedkommende vurderer sandsynligvis vil nødvendiggøre en ny vurdering af muligheden for at opretholde delegeringen, navnlig under de i artikel 36, stk. 3, omhandlede omstændigheder.

Beslutningen om at delegere afgørelsesbeføjelser kan til enhver tid trækkes tilbage på anmodning af et af medlemmerne af den permanente afdeling og besluttet i overensstemmelse med stk. 6. En delegering trækkes tilbage, når en europæisk delegeret anklager fungerer som stedfortræder for den europæiske anklager i overensstemmelse med artikel 16, stk. 7.

For at sikre konsekvent anvendelse af princippet om delegering indberetter hvert medlem af den permanente afdeling årligt brugen af delegering til kollegiet.

8. EPPO's forretningsorden bemyndiger de permanente afdelinger til at træffe afgørelser ved en skriftlig procedure, som fastlægges nærmere i EPPO's forretningsorden.

Alle afgørelser, som træffes, og instrukser, som gives i overensstemmelse med stk. 3, 4, 5 og 7, registreres skriftligt og indgår i sagsakterne.

9. Ud over de faste medlemmer deltager den europæiske anklager, som fører tilsyn med en efterforskning eller retsforfølgning i henhold til artikel 12, stk. 1, i den permanente afdelings drøftelser. Den europæiske anklager har stemmeret, undtagen hvad angår den permanente afdelings afgørelser om delegering eller tilbagekaldelse af delegering i overensstemmelse med stk. 7 om tildeling og omfordeling i henhold til artikel 26, stk. 3, 4 og 5, og artikel 27, stk. 6, og om indbringelse af en sag for domstolene i overensstemmelse med artikel 36, stk. 3, hvor flere end en medlemsstat har kompetence i sagen, samt hvad angår situationer som beskrevet i artikel 31, stk. 8.

En permanent afdeling kan også på anmodning af enten en europæisk anklager eller en europæisk delegeret anklager eller på eget initiativ indbyde andre europæiske anklagere eller europæiske delegerede anklagere, der har forbindelse til en sag, til at deltage i dens møder uden stemmeret.

10. Formændene for de permanente afdelinger holder i overensstemmelse med EPPO's forretningsorden kollegiet underrettet om de afgørelser, der træffes i henhold til denne artikel, med henblik på at give kollegiet mulighed for at udfylde sin rolle i henhold til artikel 9, stk. 2.

Artikel 11

Den europæiske chefanklager og de europæiske vicechefanklagere

1. Den europæiske chefanklager leder EPPO. Den europæiske chefanklager tilrettelægger EPPO's arbejde, forestår dens virksomhed og træffer afgørelser i overensstemmelse med denne forordning og EPPO's forretningsorden.

2. To europæiske vicechefanklagere udpeges til at bistå den europæiske chefanklager under udførelsen af dennes opgaver og til at træde i dennes sted, når vedkommende er fraværende eller forhindret i at varetage de pågældende opgaver.

3. Den europæiske chefanklager repræsenterer EPPO over for Unionens og EU-medlemsstaternes institutioner og over for tredjeparter. Den europæiske chefanklager kan delegere sine opgaver vedrørende repræsentation til en af de europæiske vicechefanklagere eller til en europæisk anklager.

Artikel 12

De europæiske anklagere

1. På vegne af den permanente afdeling og under overholdelse af eventuelle instrukser, den har givet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, 4 og 5, fører de europæiske anklagere tilsyn med den efterforskning og retsforfølgning, som de europæiske delegerede anklagere, der behandler sagen i deres oprindelsesmedlemsstater, er ansvarlige for. De europæiske anklagere fremlægger sammendrag af de sager, som de fører tilsyn med, og, hvor det er relevant, forslag til afgørelser, som nævnte afdeling skal træffe, på grundlag af udkast til afgørelser udarbejdet af de europæiske delegerede anklagere.

EPPO's forretningsorden skal med forbehold af artikel 16, stk. 7, indeholde en stedfortræderordning mellem europæiske anklagere, der finder anvendelse, i tilfælde hvor den tilsynsførende europæiske anklager midlertidigt er fraværende fra sine opgaver eller af andre årsager ikke har mulighed for at varetage funktionen som europæisk anklager. Den stedfortrædende europæiske anklager kan varetage enhver af den europæiske anklagers funktioner med undtagelse af muligheden for at foretage en efterforskning efter artikel 28, stk. 4.

2. En europæisk anklager kan af grunde, der vedrører arbejdsbyrden som følge af antallet af efterforskninger og retsforfølgninger i den europæiske anklagers oprindelsesmedlemsstat eller en personlig interessekonflikt, undtagelsesvis anmode om, at tilsynet med efterforskning og retsforfølgning i individuelle sager, der behandles af europæiske delegerede anklagere i vedkommendes oprindelsesmedlemsstat, placeres hos andre europæiske anklagere, forudsat at sidstnævnte samtykker dertil. Den europæiske chefanklager træffer afgørelse om anmodningen ud fra en europæisk anklagers arbejdsbyrde. I tilfælde af en interessekonflikt vedrørende en europæisk anklager efterkommer den europæiske chefanklager anmodningen. EPPO's forretningsorden fastlægger principperne for chefanklagerens afgørelse og proceduren for den efterfølgende tildeling af de pågældende sager. Artikel 28, stk. 4, finder ikke anvendelse på efterforskning og retsforfølgning, der er undergivet tilsyn i overensstemmelse med nærværende stykke.

3. De tilsynsførende europæiske anklagere kan i konkrete sager og i overensstemmelse med gældende national ret og med de instrukser, der gives af den kompetente permanente afdeling, give instrukser til den europæiske delegerede anklager, som behandler sagen, når dette er nødvendigt for en effektiv behandling af efterforskningen eller retsforfølgningen eller i retfærdighedens interesse eller for at sikre, at EPPO kan fungere konsekvent.

4. Hvis en medlemsstats nationale ret fastsætter bestemmelser om intern kontrol af visse dispositioner inden for en national anklagemyndigheds struktur, henhører kontrollen af sådanne dispositioner foretaget af den europæiske delegerede anklager under den tilsynsførende europæiske anklagers tilsynsbeføjelser i overensstemmelse med EPPO's forretningsorden, uden at dette berører den permanente afdelings tilsyns- og overvågningsbeføjelser.

5. De europæiske anklagere fungerer som forbindelsesled og informationskanaler mellem de permanente afdelinger og de europæiske delegerede anklagere i deres respektive oprindelsesmedlemsstater. De overvåger gennemførelsen af EPPO's opgaver i deres respektive medlemsstater i nært samråd med de europæiske delegerede anklagere. De sikrer i overensstemmelse med denne forordning og EPPO's forretningsorden, at alle relevante oplysninger fra det centrale kontor tilstilles de europæiske delegerede anklagere og omvendt.

Artikel 13

De europæiske delegerede anklagere

1. De europæiske delegerede anklagere handler på vegne af EPPO i deres respektive medlemsstater og har samme beføjelser som de nationale anklagere med hensyn til efterforskning, retsforfølgning og indbringelse af sager for domstolene, ud over og med forbehold af de specifikke beføjelser og den status, som de tildeles, og på de betingelser, der fastsættes i denne forordning.

De europæiske delegerede anklagere er ansvarlige for de efterforskninger og retsforfølgninger, som de har indledt, som er blevet tildelt dem, eller som de har overtaget ved udøvelsen af deres ret til oplysning. De europæiske delegerede anklagere følger de anvisninger og instrukser, som den permanente afdeling, som er ansvarlig for sagen, giver dem, samt instrukserne fra den tilsynsførende europæiske anklager.

De europæiske delegerede anklagere er også ansvarlige for at indbringe en sag for domstolene og har navnlig beføjelse til at fremsætte begæringer under sagen, deltage i bevisoptagelsen og gøre brug af de tilgængelige retsmidler i henhold til national ret.

2. Der er to eller flere europæiske delegerede anklagere i hver medlemsstat. Den europæiske chefanklager godkender efter at have hørt og være nået til enighed med medlemsstaternes relevante myndigheder antallet af europæiske delegerede anklagere samt den funktionelle og territoriale kompetencefordeling mellem de europæiske delegerede anklagere i hver medlemsstat.

3. De europæiske delegerede anklagere kan også udøve deres funktioner som nationale anklagere, i det omfang det ikke hindrer dem i at opfylde deres forpligtelser efter denne forordning. De underretter den tilsynsførende europæiske anklager om sådanne funktioner. Hvis en europæisk delegeret anklager på et hvilket som helst tidspunkt ikke er i stand til at varetage sine funktioner som europæisk delegeret anklager på grund af varetagelsen af sådanne funktioner som national anklager, underretter vedkommende den tilsynsførende europæiske anklager, som hører de kompetente nationale retsforfølgende myndigheder for at fastslå, om der bør gives forrang til vedkommendes funktioner efter denne forordning. Den europæiske anklager kan foreslå den permanente afdeling at omfordele sagen til en anden europæisk delegeret anklager i den samme medlemsstat, eller at vedkommende selv udfører efterforskningen i henhold til artikel 28, stk. 3 og 4.

AFDELING 2

Udpegelse og afskedigelse af EPPO's medlemmer

Artikel 14

Udpegelse og afskedigelse af den europæiske chefanklager

1. Europa-Parlamentet og Rådet udpeger efter fælles overenskomst den europæiske chefanklager for en syvårig periode, der ikke kan forlænges. Rådet træffer afgørelse med simpelt flertal.
2. Den europæiske chefanklager udvælges blandt kandidater:
 - a) som er aktive medlemmer af medlemsstaternes retsforfølgende myndigheder eller domstole eller aktive europæiske anklagere
 - b) hvis uafhængighed er uomtvistelig
 - c) som besidder de nødvendige kvalifikationer for udpegelse til de højeste anklagemæssige eller judicielle funktioner i deres respektive medlemsstater og har relevant praktisk erfaring med nationale retssystemer, finansielle efterforskninger og internationalt retligt samarbejde i straffesager, eller som har gjort tjeneste som europæiske anklagere, og
 - d) som har den fornødne ledererfaring og de fornødne kvalifikationer til stillingen.
3. Udvælgelsen sker på grundlag af et stillingsopslag, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvorefter et udvælgelsespanel opstiller en kort liste over egnede ansøgere, som den forelægger for Europa-Parlamentet og for Rådet. Udvalgelsespanelet består af 12 personer, der er valgt blandt tidligere medlemmer af Domstolen og Revisionsretten, tidligere nationale medlemmer af Eurojust, medlemmer af de højeste nationale retter, højtstående anklagere samt jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. En af de udvalgte personer foreslås af Europa-Parlamentet. Rådet fastsætter reglerne for udvælgelsespanelets funktionsmåde og vedtager på forslag af Kommissionen en afgørelse om udpegelse af medlemmerne.
4. Hvis en europæisk anklager udpeges som europæisk chefanklager, besættes vedkommendes stilling som europæisk anklager straks efter proceduren i artikel 16, stk. 1 og 2.
5. Domstolen kan efter begæring fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen afskedige den europæiske chefanklager, hvis den finder, at vedkommende ikke længere er i stand til at udføre sine opgaver, eller at vedkommende har begået en alvorlig tjenesteforseelse.
6. Hvis den europæiske chefanklager træder tilbage, eller hvis den pågældende afskediges eller forlader sin stilling af andre årsager, besættes stillingen straks efter proceduren i stk. 1, 2 og 3.

Artikel 15

Udpegelse og afskedigelse af de europæiske vicechefanklagere

1. Kollegiet udpeger to europæiske anklagere til at varetage hvervet som europæiske vicechefanklagere for en treårig mandatperiode, der kan forlænges, men som ikke må overstige deres mandatperioder som europæiske anklagere. Udvalgelsesproceduren reguleres af EPPO's forretningsorden. De europæiske vicechefanklagere bevarer deres status som europæiske anklagere.
2. Reglerne og betingelserne for udøvelsen af hvervet som europæisk vicechefanklager fastsættes i EPPO's forretningsorden. Hvis en europæisk anklager ikke længere er i stand til at udføre sit hverv som europæisk vicechefanklager, kan kollegiet i overensstemmelse med EPPO's forretningsorden beslutte at afskedige den europæiske vicechefanklager fra denne stilling.
3. Hvis en europæisk vicechefanklager træder tilbage, afskediges eller forlader sin stilling som europæisk vicechefanklager af en hvilken som helst årsag, besættes stillingen straks efter proceduren i stk. 1. Vedkommende forbliver europæisk anklager, jf. dog artikel 16.

*Artikel 16***Udpegelse og afskedigelse af de europæiske anklagere**

1. Hver medlemsstat indstiller tre kandidater til stillingen som europæisk anklager blandt kandidater:
 - a) som er aktive medlemmer af den relevante medlemsstats retsforfølgende myndigheder eller domstole
 - b) hvis uafhængighed er uomtvistelig, og
 - c) som besidder de nødvendige kvalifikationer for udpegelse til høje anklagemæssige eller judicielle funktioner i deres respektive medlemsstater, og som har relevant praktisk erfaring med nationale retssystemer, finansielle efterforskninger og med internationalt retligt samarbejde i straffesager.
2. Efter at have modtaget det i artikel 14, stk. 3, omhandlede udvælgelsespanels begrundede udtalelse udvælger og udpeger Rådet én af kandidaterne til hvervet som europæisk anklager i den pågældende medlemsstat. Hvis udvælgelsespanelet finder, at en kandidat ikke opfylder betingelserne for udførelsen af opgaverne som europæisk anklager, er dets udtalelse bindende for Rådet.
3. Rådet udvælger og udpeger de europæiske anklagere for en seksårig periode, der ikke kan forlænges, med simpelt flertal. Rådet kan beslutte at forlænge mandatet med højst tre år ved udgangen af seksårsperioden.
4. Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af en tredjedel af hvervene som europæisk anklager sted. Rådet vedtager med simpelt flertal overgangsbestemmelser for udpegelsen af europæiske anklagere for og under den første mandatperiode.
5. Domstolen kan efter begæring fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen afskedige en europæisk anklager, hvis den finder, at vedkommende ikke længere er i stand til at udføre sine opgaver, eller at vedkommende har begået en alvorlig tjenesteforseelse.
6. Hvis en europæisk anklager træder tilbage, afskediges eller forlader sin stilling af andre årsager, besættes stillingen straks efter proceduren i stk. 1 og 2. Hvis den pågældende europæiske anklager også varetager hvervet som europæisk vicechefanklager, afskediges vedkommende også straks automatisk fra sidstnævnte stilling.
7. Efter indstillingen af hver europæisk anklager udpeger kollegiet en af de europæiske delegerede anklagere fra samme medlemsstat til at fungere som stedfortræder for den europæiske anklager, hvis vedkommende ikke er i stand til at varetage sit hverv eller har forladt sin stilling, jf. stk. 5 og 6.

Hvis kollegiet tiltræder, at der er behov for en stedfortræder, fungerer den udpegede person som midlertidig europæisk anklager, indtil den europæiske anklager erstattes eller vender tilbage, i en periode på højst tre måneder. Kollegiet kan efter anmodning om nødvendigt forlænge denne periode. Mekanismerne og de nærmere bestemmelser vedrørende midlertidige stedfortrædere fastsættes i og reguleres af EPPO's forretningsorden.

*Artikel 17***Udpegelse og afskedigelse af de europæiske delegerede anklagere**

1. På forslag af den europæiske chefanklager udpeger kollegiet de europæiske delegerede anklagere, som er blevet indstillet af medlemsstaterne. Kollegiet kan afslå en person, der er blevet indstillet, hvis den pågældende ikke opfylder kriterierne i stk. 2. De europæiske delegerede anklagere udpeges for en femårig periode, der kan forlænges.
2. De europæiske delegerede anklagere er fra tidspunktet for udpegelsen til europæiske delegerede anklagere og indtil deres afskedigelse aktive medlemmer af de retsforfølgende myndigheder eller domstolene i de respektive medlemsstater, der indstillede dem. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig, og de skal besidde de nødvendige kvalifikationer og relevant praktisk erfaring med deres nationale retssystem.

3. Kollegiet afskediger en europæisk delegeret anklager, hvis det finder, at vedkommende ikke længere opfylder kravene i stk. 2, ikke er i stand til at udføre sine opgaver eller har begået en alvorlig tjenesteforseelse.

4. Hvis en medlemsstat af årsager, der ikke har forbindelse til vedkommendes ansvarsområder i henhold til denne forordning, beslutter at afskedige en national anklager, der er udpeget til europæisk delegeret anklager, eller at tage disciplinære skridt over for vedkommende, underretter medlemsstaten den europæiske chefanklager, før der tages sådanne skridt. En medlemsstat må ikke afskedige en europæisk delegeret anklager eller tage disciplinære skridt over for vedkommende af årsager, der har forbindelse til vedkommendes ansvarsområder efter denne forordning, uden den europæiske chefanklagers samtykke. Hvis den europæiske chefanklager ikke giver sit samtykke, kan den pågældende medlemsstat anmode kollegiet om at vurdere sagen.

5. Hvis en europæisk delegeret anklager træder tilbage, hvis vedkommendes ydelser ikke længere kræves for at varetage EPPO's opgaver, eller hvis den pågældende afskediges eller forlader sin stilling af andre årsager, underretter den relevante medlemsstat straks den europæiske chefanklager og indstiller om nødvendigt en anden anklager, der kan udpeges til ny europæisk delegeret anklager i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 18

Den administrerende direktørs status

1. Den administrerende direktør ansættes som midlertidigt ansat hos EPPO i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene.

2. Den administrerende direktør udpeges af kollegiet på grundlag af en liste over kandidater foreslået af den europæiske chefanklager efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure i overensstemmelse med EPPO's forretningsorden. Med henblik på indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres EPPO af den europæiske chefanklager.

3. Den administrerende direktør udnævnes for en embedsperiode på fire år. Ved udløbet af denne periode foretager kollegiet en vurdering, hvori der tages hensyn til evalueringen af den administrerende direktørs arbejde.

4. Kollegiet kan på forslag af den europæiske chefanklager, som tager hensyn til vurderingen omhandlet i stk. 3, forlænge den administrerende direktørs embedsperiode én gang for en periode på højst fire år.

5. En administrerende direktør, hvis embedsperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i den næste udvælgelsesprocedure til samme stilling efter udløbet af den samlede periode.

6. Den administrerende direktør står til ansvar over for den europæiske chefanklager og kollegiet.

7. Den administrerende direktør kan afskediges efter en afgørelse herom truffet af kollegiet med et flertal på to tredjedele af dets medlemmer og med forbehold af tjenstemandsvedtægtens og ansættelsesvilkårenes gældende regler vedrørende opsigelse af kontrakten.

Artikel 19

Den administrerende direktørs opgaver

1. EPPO's administrative og budgetmæssige anliggender forvaltes af den administrerende direktør.

2. Uden at dette berører kollegiets eller den europæiske chefanklagers beføjelser, varetager den administrerende direktør sit hverv i uafhængighed og må hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.

3. Den administrerende direktør er EPPO's retlige repræsentant i administrative og budgetmæssige anliggender. Den administrerende direktør gennemfører EPPO's budget.
4. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af EPPO's administrative opgaver, navnlig:
 - a) den daglige forvaltning af EPPO og personaleforvaltningen
 - b) gennemførelse af den europæiske chefanklagers eller kollegiets afgørelser
 - c) udarbejdelse af et forslag til det årlige og flerårige programmeringsdokument og forelæggelse heraf for den europæiske chefanklager
 - d) gennemførelse af de årlige og flerårige programmeringsdokumenter og rapportering til kollegiet om deres gennemførelse
 - e) udarbejdelse af de administrative og budgetmæssige dele af årsberetningen om EPPO's virksomhed
 - f) udarbejdelse af en handlingsplan til opfølgning på konklusionerne af de interne eller eksterne revisionsrapporter, evalueringer og undersøgelser, herunder fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og OLAF, og halvårlig rapportering til dem og til kollegiet
 - g) udarbejdelse af en intern strategi for bekæmpelse af svig i EPPO og forelæggelse heraf for kollegiet med henblik på godkendelse
 - h) udarbejdelse af et forslag til udkast til de finansielle regler, der gælder for EPPO, og forelæggelse heraf for den europæiske chefanklager
 - i) udarbejdelse af et forslag til udkast til overslag over indtægter og udgifter for EPPO og forelæggelse heraf for den europæiske chefanklager
 - j) ydelse af den nødvendige administrative støtte til at lette EPPO's operationelle arbejde
 - k) ydelse af støtte til den europæiske chefanklager og de europæiske vicechefanklagere i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver.

Artikel 20

EPPO's foreløbige administrative ordninger

1. Kommissionen er på grundlag af foreløbige budgetbevillinger i sit eget budget ansvarlig for oprettelsen og den indledende administrative drift af EPPO, indtil sidstnævnte har kapacitet til at gennemføre sit eget budget. Med henblik herpå kan Kommissionen:
 - a) efter høring af Rådet udpege en embedsmand fra Kommissionen til at fungere som midlertidig administrerende direktør og udføre de opgaver, som påhviler den administrerende direktør, herunder de beføjelser, som tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene tillægger ansættelsesmyndigheden vedrørende EPPO's administrative personale, for så vidt angår alle stillinger, som skal besættes, inden den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 18 tiltræder sin stilling
 - b) yde bistand til EPPO, navnlig ved at udstationere et begrænset antal embedsmænd fra Kommissionen, som kræves for at varetage EPPO's administrative virksomhed under den midlertidige administrerende direktørs ansvar.
2. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i EPPO's budget, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter.

3. Når kollegiet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, træder i funktion, udøver den midlertidige administrerende direktør sit hverv i overensstemmelse med artikel 18. Den midlertidige administrerende direktør ophører med at varetage denne funktion, når den administrerende direktør er tiltrådt sin stilling efter at være blevet udpeget af kollegiet i overensstemmelse med artikel 18.

4. Indtil kollegiet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, træder i funktion, varetager Kommissionen sine funktioner fastsat i nærværende artikel i samråd med en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for medlemsstaterne.

AFDELING 3

EPPO's forretningsorden

Artikel 21

EPPO's forretningsorden

1. Tilrettelæggelsen af EPPO's arbejde reguleres af forretningsordenen.
2. Når EPPO er oprettet, udarbejder den europæiske chefanklager straks et forslag til EPPO's forretningsorden, der skal vedtages af kollegiet med et flertal på to tredjedele.
3. Ændringer af EPPO's forretningsorden kan foreslås af enhver europæisk anklager og vedtages, hvis kollegiet beslutter det med et flertal på to tredjedele.

KAPITEL IV

EPPO'S KOMPETENCE OG UDØVELSE HERAF

AFDELING 1

EPPO's kompetence

Artikel 22

EPPO's saglige kompetence

1. EPPO har kompetence med hensyn til de strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fremgår af direktiv (EU) 2017/1371 som gennemført i national ret, uanset om den samme strafbare adfærd kan klassificeres som en anden type lovovertrædelse i henhold til national ret. For så vidt angår de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra d), i direktiv (EU) 2017/1371 som gennemført i national ret, har EPPO kun kompetence, når de forsætlige handlinger eller undladelser, der er defineret i nævnte bestemmelse, har tilknytning til to eller flere medlemsstaters område, og den samlede skade udgør mindst 10 mio. EUR.
2. EPPO har også kompetence med hensyn til lovovertrædelser vedrørende deltagelse i en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA som gennemført i national ret, såfremt fokus for en sådan kriminel organisations kriminelle virksomhed er at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1.
3. EPPO har også kompetence med hensyn til enhver anden strafbar handling, som er uløseligt forbundet med strafbar adfærd, der er omfattet af stk. 1. Kompetencen med hensyn til sådanne strafbare handlinger kan kun udøves i overensstemmelse med artikel 25, stk. 3.
4. Under alle omstændigheder har EPPO ikke kompetence med hensyn til strafbare handlinger vedrørende nationale direkte skatter, herunder lovovertrædelser, som er uløseligt forbundet hermed. Medlemsstaternes skattemyndigheders struktur og funktion berøres ikke af denne forordning.

Artikel 23

EPPO's territoriale og personelle kompetence

EPPO har kompetence for så vidt angår de i artikel 22 omhandlede lovovertrædelser, hvor sådanne lovovertrædelser:

- a) helt eller delvis blev begået på en eller flere medlemsstaters område
- b) blev begået af en statsborger fra en medlemsstat, forudsat at en medlemsstat har jurisdiktion i forbindelse med sådanne lovovertrædelser, når de er begået uden for dens område, eller

- c) blev begået uden for de områder, som der henvises til i litra a), af en person, der på tidspunktet for lovovertrædelsen var omfattet af tjenstemandsvedtægten eller af ansættelsesvilkårene, forudsat at en medlemsstat har jurisdiktion i forbindelse med de sådanne lovovertrædelser, når de begås uden for dens område.

AFDELING 2

Udøvelse af EPPO's kompetence

Artikel 24

Indberetning, registrering og verifikation af oplysninger

1. De EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og de myndigheder i medlemsstaterne, der har kompetence i henhold til gældende national ret, underretter uden unødigt forsinkelse EPPO om enhver strafbar adfærd, i forhold til hvilken den kan udøve sin kompetence i henhold til artikel 22 og artikel 25, stk. 2 og 3.
 2. Når en judicial eller retshåndhævende myndighed i en medlemsstat indleder en efterforskning vedrørende en strafbar handling, i forhold til hvilken EPPO kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel 22 og artikel 25, stk. 2 og 3, eller hvis den kompetente judicielle eller retshåndhævende myndighed i en medlemsstat på et hvilket som helst tidspunkt efter indledningen af en efterforskning finder, at efterforskningen vedrører en sådan lovovertrædelse, underretter denne myndighed uden unødigt forsinkelse EPPO herom, således at sidstnævnte kan beslutte, om den skal udøve sin ret til oplysning i henhold til artikel 27.
 3. Når en judicial eller retshåndhævende myndighed i en medlemsstat indleder en efterforskning vedrørende en strafbar handling som defineret i artikel 22 og finder, at EPPO ikke kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel 25, stk. 3, underretter den EPPO herom.
 4. Indberetningen skal som minimum indeholde en beskrivelse af de faktiske omstændigheder, herunder en vurdering af den skade, der er forårsaget eller sandsynligvis vil blive forårsaget, den eventuelle retlige kvalifikation og alle tilgængelige oplysninger om potentielle ofre, mistænkte og eventuelle andre involverede personer.
 5. EPPO underrettes også i overensstemmelse med stk. 1 og 2 om sager, hvor en vurdering af, om kriterierne i artikel 25, stk. 2, er opfyldt, ikke er mulig.
 6. Oplysninger, der stilles til rådighed for EPPO, registreres og verificeres i overensstemmelse med dens forretningsorden. Verifikationen skal vurdere, om der på baggrund af de oplysninger, der er stillet til rådighed i henhold til stk. 1 og 2, er grund til at indlede en efterforskning eller at udøve retten til oplysning.
 7. Hvis EPPO efter verifikationen beslutter, at der ikke er grund til at indlede en efterforskning i henhold til artikel 26 eller at udøve sin ret til oplysning i henhold til artikel 27, anføres grundene hertil i sagsstyringssystemet.
- EPPO underretter den myndighed, der i henhold til stk. 1 eller 2 anmeldte den strafbare adfærd, samt forbrydelsens ofre og, hvis dette er fastsat i national ret, andre personer, der har anmeldt den strafbare adfærd.
8. Hvis EPPO bliver bekendt med, at der kan være begået en strafbar handling, som ikke er omfattet af EPPO's kompetence, underretter den uden unødigt forsinkelse de kompetente nationale myndigheder herom og fremsender alt relevant bevismateriale til disse.
 9. I særlige sager kan EPPO anmode om yderligere relevante oplysninger, som Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt medlemsstaternes myndigheder råder over. De ønskede oplysninger kan vedrøre andre overtrædelser, som har skadet Unionens finansielle interesser, end dem, der er omfattet af EPPO's kompetence i henhold til artikel 25, stk. 2.
 10. EPPO kan også anmode om andre oplysninger for at sætte kollegiet i stand til i henhold til artikel 9, stk. 2, at udstede generelle retningslinjer om fortolkningen af forpligtelsen til at underrette EPPO om sager, der er omfattet af artikel 25, stk. 2.

Artikel 25

Udøvelse af EPPO's kompetence

1. EPPO udøver sin kompetence ved enten at indlede en efterforskning i henhold til artikel 26 eller ved at beslutte at anvende sin ret til oplysning i henhold til artikel 27. Hvis EPPO beslutter at udøve sin kompetence, udøver de kompetente nationale myndigheder ikke deres egen kompetence i forbindelse med den samme strafbare adfærd.

2. Er der tale om en strafbar handling, der er omfattet af artikel 22, og som har påført eller sandsynligvis vil påføre Unionens finansielle interesser skader for mindre end 10 000 EUR, kan EPPO kun udøve sin kompetence, hvis:

- a) sagen har indvirkning på unionsniveau, der kræver, at EPPO foretager en efterforskning, eller
- b) tjenestemænd eller andre ansatte i Unionen eller medlemmer af Unionens institutioner kan mistænkes for at have begået lovovertrædelsen.

EPPO hører, hvis det er relevant, de kompetente nationale myndigheder eller EU-organer for at fastslå, om kriterierne i første afsnit, litra a) og b), er opfyldt.

3. EPPO afstår fra at udøve sin kompetence i forbindelse med enhver lovovertrædelse, der er omfattet af artikel 22, og henviser efter høring af de kompetente nationale myndigheder sagen til sidstnævnte uden unødigt forsinkelse i overensstemmelse med artikel 34, hvis:

- a) den maksimale sanktion, som er fastsat i national ret for en lovovertrædelse, der er omfattet af artikel 22, stk. 1, svarer til eller er mildere end den maksimale sanktion for en uløseligt forbundet strafbar handling, jf. artikel 22, stk. 3, medmindre sidstnævnte handling har været et led i at begå den lovovertrædelse, der er omfattet af artikel 22, stk. 1, eller
- b) der er grund til at formode, at den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført Unionens finansielle interesser ved en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 22, ikke overgår den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført et andet offer.

Første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse på lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) og d), i direktiv (EU) 2017/1371 som gennemført i national ret.

4. EPPO kan med de kompetente nationale retsforfølgende myndigheders samtykke udøve sin kompetence i forbindelse med de i artikel 22 omhandlede lovovertrædelser i sager, der ellers ville være undtaget som følge af anvendelsen af stk. 3, litra b), hvis det viser sig, at EPPO er bedre placeret til at efterforske eller retsforfølge.

5. EPPO underretter uden unødigt forsinkelse de kompetente nationale myndigheder om enhver afgørelse om at udøve eller at afstå fra at udøve sin kompetence.

6. I tilfælde af uenighed mellem EPPO og de nationale retsforfølgende myndigheder om spørgsmålet om, hvorvidt den strafbare adfærd er omfattet af artikel 22, stk. 2 eller 3, eller artikel 25, stk. 2 eller 3, er det de nationale myndigheder, der har beføjelse til at tage stilling til kompetencefordelingen i straffesager på nationalt plan, der træffer afgørelse om, hvem der skal være ansvarlig for efterforskningen af sagen. Medlemsstaterne angiver præcist den nationale myndighed, der skal tage stilling til kompetencefordelingen.

KAPITEL V

FORRETNINGSORDEN OM EFTERFORSKNING, EFTERFORSKNINGSFORANSTALTNINGER, RETSFORFØLGNING OG ALTERNATIVER TIL RETSFORFØLGNING

AFDELING 1

Regler for efterforskning

Artikel 26

Indledning af efterforskninger og fordeling af kompetencer under EPPO

1. Hvis der i overensstemmelse med gældende nationale ret er rimelig grund til at antage, at der begås eller er begået en lovovertrædelse, der henhører under EPPO's kompetenceområde, indleder en europæisk delegeret anklager i en medlemsstat, der i henhold til sin nationale ret har kompetence med hensyn til lovovertrædelsen, jf. dog bestemmelserne i artikel 25, stk. 2 og 3, en efterforskning og noterer dette i sagsstyringssystemet.

2. Hvis EPPO efter endt verifikation i overensstemmelse med artikel 24, stk. 6, beslutter at indlede en efterforskning, underretter den uden unødigt forsinkelse den myndighed, der anmeldte den strafbare adfærd i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1 eller 2.

3. Hvis en europæisk delegeret anklager ikke har indledt en efterforskning, pålægger den permanente afdeling, hvortil sagen er indbragt, i henhold til betingelserne i stk. 1, en europæisk delegeret anklager at indlede en efterforskning.

4. En sag indledes og behandles som hovedregel af en europæisk delegeret anklager fra den medlemsstat, hvor den kriminelle aktivitets fokus er, eller, hvis der er begået flere forbundne lovovertrædelser, der henhører under EPPO's kompetenceområde, den medlemsstat, hvor hovedparten af lovovertrædelserne er begået. En europæisk delegeret anklager i en anden medlemsstat, der har kompetence i denne sag, kan kun indlede, eller af den kompetente permanente afdeling blive pålagt at indlede, en efterforskning, såfremt en afvigelse fra reglen i foregående punktum er behørigt begrundet, idet der tages højde for følgende kriterier i prioriteret rækkefølge:

- a) stedet, hvor den mistænkte eller tiltalte har sædvanlig bopæl
- b) den mistænktes eller tiltaltes nationalitet
- c) stedet, hvor det primære økonomiske tab har fundet sted.

5. Indtil der er truffet afgørelse om at retsforfølge i henhold til artikel 36, kan den kompetente permanente afdeling, i en sag, hvor flere end en medlemsstat har kompetence, og efter samråd med de europæiske anklagere og/eller de europæiske delegerede anklagere, beslutte at:

- a) omfordele sagen til en europæisk delegeret anklager i en anden medlemsstat
- b) samle eller opdele sager og for hver enkelt sag vælge den europæiske delegerede anklager, der behandler den

hvis sådanne beslutninger generelt er i retfærdighedens interesse og i overensstemmelse med kriterierne for valg af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen i overensstemmelse med stk. 4.

6. Når den permanente afdeling træffer afgørelse om at omfordele, samle eller opdele en sag, skal den tage hensyn til efterforskningens aktuelle status.

7. EPPO underretter uden unødigt forsinkelse de kompetente nationale myndigheder om enhver afgørelse om at indlede en efterforskning.

Artikel 27

Ret til oplysning

1. Efter modtagelse af alle relevante oplysninger i henhold til artikel 24, stk. 2, træffer EPPO hurtigst muligt, men senest fem dage efter modtagelse af oplysningerne fra de nationale myndigheder, afgørelse om, hvorvidt den vil udøve sin ret til oplysning, og underretter de nationale myndigheder om denne afgørelse. Den europæiske chefanklager kan i en konkret sag træffe en begrundet afgørelse om at forlænge fristen med en periode på højst fem dage og underretter de nationale myndigheder herom.

2. Inden for de frister, der er omhandlet i stk. 1, afstår de nationale myndigheder fra at træffe enhver afgørelse i henhold til national ret, som kan have den virkning, at EPPO hindres i at udøve sin ret til oplysning.

De nationale myndigheder træffer alle de hasteforanstaltninger, der efter national ret er nødvendige for at sikre en effektiv efterforskning og retsforfølgning.

3. Hvis EPPO på anden vis end ved hjælp af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, får kendskab til, at en efterforskning vedrørende en strafbar handling, med hensyn til hvilken den kan have kompetence, allerede er indledt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, underretter den straks disse myndigheder herom. Efter at være blevet behørigt underrettet i henhold til artikel 24, stk. 2, træffer EPPO afgørelse om, hvorvidt den skal udøve sin ret til oplysning. Afgørelsen træffes inden for de frister, der er fastsat i stk. 1.

4. EPPO hører, hvis det er relevant, de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt den skal udøve sin ret til oplysning.

5. Hvis EPPO udøver sin ret til oplysning, overfører de kompetente myndigheder i medlemsstaterne sagen til EPPO og afstår fra at udføre yderligere efterforskningsaktiviteter i forbindelse med den samme lovovertrædelse.

6. Retten til oplysning, der er fastsat i denne artikel, kan udøves af en europæisk delegeret anklager fra enhver medlemsstat, hvis kompetente myndigheder har indledt en efterforskning i forbindelse med en lovovertrædelse, der er omfattet af artikel 22 og 23.

Hvis en europæisk delegeret anklager, der har modtaget oplysningerne i henhold til artikel 24, stk. 2, overvejer ikke at udøve retten til oplysning, underretter vedkommende den kompetente permanente afdeling gennem sin medlemsstats europæiske anklager med henblik på at give den permanente afdeling mulighed for at træffe en afgørelse i henhold til artikel 10, stk. 4.

7. Hvis EPPO har afstået fra at udøve sin kompetence, underretter den uden unødigt forsinkelse de kompetente nationale myndigheder herom. Når som helst under sagen underretter de kompetente nationale myndigheder EPPO om eventuelle nye faktiske omstændigheder, der kan give EPPO grund til at genoverveje sin afgørelse om ikke at udøve sin kompetence.

EPPO kan udøve sin ret til oplysning efter at have modtaget sådanne oplysninger, forudsat at den nationale efterforskning ikke allerede er afsluttet, og at et anlageskrift ikke er blevet fremsendt til en domstol. Afgørelsen træffes inden for den frist, der er fastsat i stk. 1.

8. Hvis kollegiet med henvisning til lovovertrædelsens grovhedsgrad eller sagens kompleksitet i det enkelte tilfælde finder, at det i forbindelse med lovovertrædelser, der har påført eller sandsynligvis vil påføre Unionens finansielle interesser skader for mindre end 100 000 EUR, ikke er nødvendigt at efterforske eller at retsforfølge på EU-plan, udsteder det i henhold til artikel 9, stk. 2, generelle retningslinjer, der giver de europæiske delegerede anklagere mulighed for selvstændigt og uden unødigt forsinkelse at beslutte ikke at få oplysninger om sagen.

Retningslinjerne angiver med de fornødne oplysninger de omstændigheder, hvorunder de finder anvendelse, ved at fastsætte klare kriterier under særlig hensyn til lovovertrædelsens art, situationens hastende karakter og de kompetente nationale myndigheders forpligtelse til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for fuldt ud at opnå erstatning for skaden på Unionens finansielle interesser.

9. For at sikre ensartet anvendelse af retningslinjerne underretter en europæisk delegeret anklager den kompetente permanente afdeling om enhver afgørelse, der træffes i henhold til stk. 8, og hver permanent afdeling aflægger årligt rapport til kollegiet om anvendelsen af retningslinjerne.

Artikel 28

Udførelse af efterforskningen

1. Den europæiske delegerede anklager, der behandler en sag, kan i overensstemmelse med denne forordning og med national ret enten selv gennemføre de relevante efterforskningsforanstaltninger og andre foranstaltninger eller give de kompetente myndigheder i vedkommendes medlemsstat instrukser herom. Disse myndigheder sikrer i overensstemmelse med national ret, at alle instrukser følges, og gennemfører de foranstaltninger, der er pålagt. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, indberetter via sagsstyringssystemet enhver væsentlig udvikling i sagen til den kompetente europæiske anklager og den permanente afdeling i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i EPPO's forretningsorden.

2. På et hvilket som helst tidspunkt under en efterforskning, der foretages af EPPO, træffer de kompetente nationale myndigheder de hasteforanstaltninger i overensstemmelse med den nationale ret, der er nødvendige for at sikre en effektiv efterforskning, selv når de ikke specifikt handler efter instruks fra den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen. De nationale myndigheder underretter uden unødigt forsinkelse den europæiske delegerede anklager om de hasteforanstaltninger, der har truffet.

3. Den kompetente permanente afdeling kan på forslag af den tilsynsførende europæiske anklager beslutte at omfordele en sag til en anden europæisk delegeret anklager i samme medlemsstat, når den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen:

a) ikke kan udføre efterforskningen eller retsforfølgningen eller

b) undlader at følge instrukserne fra den kompetente permanente afdeling eller den europæiske anklager.

4. I særlige tilfælde efter at have indhentet godkendelse fra den kompetente permanente afdeling kan den tilsynsførende europæiske anklager træffe en begrundet afgørelse om selv at udføre efterforskningen, enten ved selv at gennemføre de relevante efterforskningsforanstaltninger og andre foranstaltninger eller ved at give de kompetente myndigheder i vedkommendes medlemsstat instrukser herom, hvis dette forekommer at være absolut nødvendigt af hensyn til en effektiv efterforskning eller retsforfølgning på grund af et eller flere af følgende kriterier:

- a) lovovertrædelsens grovhed, navnlig i lyset af dens mulige indvirkning på unionsniveau
- b) når efterforskningen vedrører tjenestemænd eller andre ansatte ved Unionen eller medlemmer af Unionens institutioner
- c) i tilfælde af, at den mekanisme til omfordeling af sager, der er fastsat i stk. 3, svigter.

Under sådanne særlige omstændigheder sikrer medlemsstaterne, at den europæiske anklager har ret til at foreskrive eller anmode om efterforskningsforanstaltninger og andre foranstaltninger, og at vedkommende har de samme beføjelser, ansvarsområder og forpligtelser som en europæisk delegeret anklager i overensstemmelse med denne forordning og national ret.

De kompetente nationale myndigheder og de europæiske delegerede anklagere, der er berørt af sagen, underrettes uden unødigt forsinkelse om den afgørelse, der er truffet i henhold til dette stykke.

Artikel 29

Ophævelse af privilegier og immuniteter

1. Når EPPO's efterforskning involverer personer, der er beskyttet af et privilegium eller en immunitet efter national ret, og et sådant privilegium eller en sådan immunitet er til hinder for en bestemt efterforskning, fremsætter den europæiske chefanklager en begrundet skriftlig anmodning om ophævelse heraf efter den fremgangsmåde, der er fastsat i den pågældende nationale ret.
2. Når EPPO's efterforskning involverer personer, der er beskyttet af EU-retlige privilegier eller immuniteter, navnlig protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, og et sådant privilegium eller en sådan immunitet er til hinder for en bestemt efterforskning, fremsætter den europæiske chefanklager en begrundet skriftlig anmodning om ophævelse heraf efter den fremgangsmåde, der er fastsat i EU-retten.

AFDELING 2

Regler om efterforskningsforanstaltninger og andre foranstaltninger

Artikel 30

Efterforskningsforanstaltninger og andre foranstaltninger

1. I sager, hvor den lovovertrædelse, der er genstand for efterforskning, kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, sikrer medlemsstaterne, at de europæiske delegerede anklagere har ret til at foreskrive eller anmode om følgende efterforskningsforanstaltninger:
 - a) ransagning af lokaliteter, transportmidler og private boliger og undersøgelse af tøj og andre personlige ejendele og EDB-systemer samt eventuelle foranstaltninger, der er nødvendige for at bevare deres integritet eller undgå, at bevismateriale går tabt eller forvanskes
 - b) fremlæggelse af alle relevante genstande eller dokumenter, enten i deres originalform eller i en anden bestemt form
 - c) fremlæggelse af lagrede elektroniske data, krypteret eller ikkekrypteret, enten i deres originalform eller i en anden bestemt form, herunder data vedrørende bankkonti og trafikdata med undtagelse af data, der specifikt er lagret i henhold til national ret i medfør af artikel 15, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽¹⁾
 - d) indefrysning af redskaber, der har været anvendt til at begå strafbare handlinger, eller udbytte fra strafbart forhold, herunder aktiver, som den kompetente domstol forventes at konfiskere, hvis der er grund til at antage, at ejeren af, besidderen af eller den, der har kontrol over de pågældende redskaber eller det pågældende udbytte, vil forsøge at komme en retskendelse om konfiskation i forkøbet

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

e) opfangelse af elektronisk kommunikation til og fra den mistænkte eller tiltalte via elektroniske kommunikationsmidler, som den mistænkte eller tiltalte benytter

f) opsporing og eftersporing af en genstand ved hjælp af tekniske hjælpemidler, herunder kontrollerede leveringer af varer.

2. Uden at det berører artikel 29, kan de efterforskningsforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, undergives betingelser i overensstemmelse med gældende national ret, hvis den nationale ret indeholder særlige begrænsninger, som gælder med hensyn til bestemte kategorier af personer eller fagpersoner, som er juridisk bundet af et krav om fortrolighed.

3. De efterforskningsforanstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c), e) og f), i denne artikel, kan underlægges yderligere betingelser, herunder begrænsninger, der er fastsat i gældende national ret. Navnlig kan medlemsstaterne indskrænke anvendelsen af stk. 1, litra e) og f), i denne artikel til nærmere angivne alvorlige strafbare handlinger. En medlemsstat, der agter at gøre brug af en sådan indskrænkning, forelægger EPPO den relevante liste over nærmere angivne alvorlige strafbare handlinger i overensstemmelse med artikel 117.

4. De europæiske delegerede anklagere har ret til at anmode om eller foreskrive andre foranstaltninger i deres medlemsstat, som er tilgængelige for anklagere i henhold til national ret i lignende nationale sager, ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1.

5. De europæiske delegerede anklagere må kun foreskrive de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 4, når der er rimelig grund til at antage, at den specifikke omhandlede foranstaltning kan frembringe nyttige oplysninger eller nyttigt bevismateriale til efterforskningen, og hvis ingen mindre indgribende foranstaltning er tilgængelig, som kan nå samme mål. Procedurer og nærmere regler for at træffe foranstaltninger er omfattet af gældende national ret.

Artikel 31

Grænseoverskridende efterforskning

1. De europæiske delegerede anklagere arbejder tæt sammen ved at bistå og regelmæssigt rådføre sig med hinanden i grænseoverskridende sager. Hvis en foranstaltning skal gennemføres i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste, træffer sidstnævnte europæiske delegerede anklager afgørelse om vedtagelse af den nødvendige foranstaltning og pålægger den en europæisk delegeret anklager, der befinder sig i den medlemsstat, hvor foranstaltningen skal gennemføres.

2. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, kan pålægge foranstaltninger, som er tilgængelige for vedkommende i overensstemmelse med artikel 30. Begrundelse for og vedtagelse af sådanne foranstaltninger er omfattet af national ret i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste. Hvis den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, pålægger en eller flere europæiske delegerede anklagere fra en anden medlemsstat en efterforskningsforanstaltning, underretter vedkommende samtidig sin tilsynsførende europæiske anklager.

3. Hvis en retskendelse vedrørende foranstaltningen er påkrævet i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor den bistående europæiske delegerede anklager udøver sin tjeneste, indhenter den bistående europæiske delegerede anklager denne kendelse i overensstemmelse med national ret i den pågældende medlemsstat.

Hvis en retskendelse vedrørende den pålagte foranstaltning afvises, tilbagekalder den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, pålægelsen.

Hvis national ret i den medlemsstat, hvor den bistående europæiske delegerede anklager udøver sin tjeneste, imidlertid ikke kræver en sådan retskendelse, men national ret i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste, kræver det, indhentes kendelsen af sidstnævnte europæiske delegerede anklager og fremsendes sammen med påbyggelsen.

4. Den bistående europæiske delegerede anklager gennemfører den pålagte foranstaltning eller giver den kompetente nationale myndighed instrukser om at gøre det.

5. Hvis den bistående europæiske delegerede anklager finder, at
- påleggelsen er ufuldstændig eller indeholder en åbenbar relevant fejl
 - foranstaltningen ikke kan gennemføres inden for den frist, der er fastsat i påleggelsen, af begrundede og objektive grunde
 - en alternativ, men mindre indgribende foranstaltning vil føre til samme resultater som den pålagte foranstaltning eller
 - den pålagte foranstaltning ikke findes eller ikke vil være tilgængelig i en lignende national sag i henhold til national ret i den pågældendes medlemsstat,

underretter vedkommende sin tilsynsførende europæiske anklager og rådfører sig med den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, for at løse spørgsmålet bilateralt.

6. Hvis den pålagte foranstaltning ikke findes i en rent indenlandsk situation, men vil være tilgængelig i en grænseoverskridende situation, der er omfattet af retlige instrumenter om gensidig anerkendelse eller grænseoverskridende samarbejde, kan de berørte europæiske delegerede anklagere efter aftale med de berørte tilsynsførende europæiske anklagere gøre brug af sådanne instrumenter.

7. Hvis de europæiske delegerede anklagere ikke kan løse spørgsmålet inden for syv arbejdsdage, og påleggelsen opretholdes, henvises spørgsmålet til den kompetente permanente afdeling. Det samme gælder, hvis den pålagte foranstaltning ikke gennemføres inden for den frist, der er fastsat i påleggelsen, eller inden for en rimelig frist.

8. Den kompetente permanente afdeling hører i nødvendigt omfang de europæiske delegerede anklagere, der er berørt af sagen, og beslutter derefter uden unødigt forsinkelse i overensstemmelse med gældende national ret og denne forordning, om og hvornår senest den pålagte nødvendige foranstaltning eller en alternativ foranstaltning skal være gennemført af den bistående europæiske delegerede anklager, og meddeler disse europæiske delegerede anklagere denne afgørelse gennem den kompetente europæiske anklager.

Artikel 32

Fuldbyrdelse af pålagte foranstaltninger

Pålagte foranstaltninger gennemføres i overensstemmelse med denne forordning og national ret i den medlemsstat, hvor den bistående europæiske delegerede anklager udøver sin tjeneste. Formaliteter og procedurer, der udtrykkelig er angivet af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, skal overholdes, medmindre sådanne formaliteter og procedurer er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, hvor den bistående europæiske delegerede anklager udøver sin tjeneste.

Artikel 33

Varetægtsfængsling og grænseoverskridende overgivelse

- Den europæiske delegerede anklager, der behandler en sag, kan bestemme eller anmode om, at den mistænkte eller tiltalte anholdes eller varetægtsfængsles i overensstemmelse med den nationale ret, der gælder i lignende nationale sager.
- Når det er nødvendigt at anholde og overgive en person, der ikke er til stede i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, befinder sig, udsteder sidstnævnte en europæisk arrestordre eller anmoder den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat herom i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾.

AFDELING 3

Regler om retsforfølgning

Artikel 34

Henvielse og overførsel af sager til de nationale myndigheder

- Når en efterforskning foretaget af EPPO viser, at de faktiske omstændigheder, der er genstand for efterforskning, ikke udgør en strafbar handling, som er omfattet af dens kompetence i henhold til artikel 22 og 23, beslutter den kompetente permanente afdeling uden unødigt forsinkelse at henvise sagen til de kompetente nationale myndigheder.

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

2. Når en efterforskning foretaget af EPPO viser, at de særlige betingelser for udøvelsen af dens kompetence, jf. artikel 25, stk. 2 og 3, ikke længere er opfyldt, beslutter den kompetente permanente afdeling uden unødigt forsinkelse og inden indledning af retsforfølgning ved nationale domstole at henvise sagen til de kompetente nationale myndigheder.

3. Når kollegiet for så vidt angår lovovertrædelser, der har skadet eller sandsynligvis vil skade Unionens finansielle interesser med mindre end 100 000 EUR, under hensyntagen til lovovertrædelsens grovhed eller sagens kompleksitet i det enkelte tilfælde er af den opfattelse, at der ikke er nogen grund til at efterforske eller retsforfølge en sag på EU-niveau, og at det vil fremme en effektiv efterforskning eller retsforfølgning, udsteder det i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, generelle retningslinjer, som giver de permanente afdelinger mulighed for at henvise en sag til de kompetente nationale myndigheder.

Sådanne retningslinjer skal også give de permanente afdelinger mulighed for at henvise en sag til de kompetente nationale myndigheder, når EPPO udøver en kompetence med hensyn til lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i direktiv (EU) 2017/1371, og når den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført Unionens finansielle interesser, ikke overgår den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført et andet offer.

For at sikre ensartet anvendelse af retningslinjerne aflægger hver permanent afdeling årligt rapport til kollegiet om anvendelsen af retningslinjerne.

Sådanne henvisninger omfatter også alle uløseligt forbundne strafbare handlinger, der er omfattet af EPPO's kompetence i henhold til artikel 22, stk. 3.

4. Den permanente afdeling giver meddelelse til den europæiske chefanklager om enhver beslutning om at henvise en sag til de nationale myndigheder på grundlag af stk. 3. Inden for tre dage efter at have modtaget disse oplysninger kan den europæiske chefanklager anmode den permanente afdeling om at revurdere sin beslutning, hvis den europæiske chefanklager finder, at interessen i at sikre sammenhæng i EPPO's henvisningspolitik kræver det. Hvis den europæiske chefanklager er medlem af den pågældende permanente afdeling, udøver en af de europæiske vicechefanklagere retten til at anmode om nævnte revurdering.

5. Hvis de kompetente nationale myndigheder ikke inden for en frist på højst 30 dage accepterer at overtage sagen i overensstemmelse med stk. 2 og 3, har EPPO fortsat kompetence til at retsforfølge eller henlægge sagen i henhold til de regler, der er fastsat i denne forordning.

6. Når EPPO overvejer henlæggelse i overensstemmelse med artikel 39, stk. 3, og hvis den nationale myndighed anmoder om det, henviser den permanente afdeling straks sagen til sidstnævnte myndighed.

7. Hvis den nationale myndighed efter en henvisning i overensstemmelse med stk. 1, 2 eller 3 og artikel 25, stk. 3, beslutter at indlede efterforskning, overfører EPPO sagen til den pågældende nationale myndighed, afstår fra at træffe yderligere efterforsknings- eller retsforfølgningsskridt og lukker sagen.

8. Hvis en sag overføres i overensstemmelse med stk. 1, 2 eller 3 og artikel 25, stk. 3, underretter EPPO de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt, når det er hensigtsmæssigt i henhold til national ret, de mistænkte eller tiltalte og forbrydelsens ofre om overførslen.

Artikel 35

Afslutning af efterforskning

1. Når den europæiske delegerede anklager, der behandler en sag, anser efterforskningen for at være afsluttet, forelægger vedkommende en rapport for den tilsynsførende europæiske anklager med en sammenfatning af sagen og et udkast til afgørelse om, hvorvidt der skal ske retsforfølgning ved en national domstol eller overvejes henvisning af sagen, henlæggelse eller forenklet retsforfølgningsprocedure i overensstemmelse med artikel 34, 39 eller 40. Den tilsynsførende europæiske anklager fremsender disse dokumenter til den kompetente permanente afdeling og vedlægger, hvis vedkommende finder det nødvendigt, sin egen vurdering. Når den permanente afdeling i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, træffer den afgørelse, som den europæiske delegerede anklager har foreslået, viderefører vedkommende sagen i overensstemmelse hermed.

2. Hvis den permanente afdeling på grundlag af de modtagne rapporter overvejer, at den ikke vil træffe den afgørelse, som den europæiske delegerede anklager har foreslået, foretager den om nødvendigt sin egen vurdering af sagen, inden den træffer endelig afgørelse eller giver yderligere instrukser til den europæiske delegerede anklager.

3. Hvis det er relevant, skal den europæiske delegerede anklagers rapport også give tilstrækkelig begrundelse for at indbringe sagen for en domstol enten ved en domstol i den medlemsstat, hvor vedkommende udøver sin tjeneste, eller i overensstemmelse med artikel 26, stk. 4, ved en domstol i en anden medlemsstat, der har kompetence i sagen.

Artikel 36

Retsforfølgning ved nationale domstole

1. Når den europæiske delegerede anklager forelægger et udkast til afgørelse om at indbringe sagen for en domstol, træffer den permanente afdeling, idet den følger de procedurer, der er fastsat i artikel 35, afgørelse om udkastet inden 21 dage. Den permanente afdeling kan ikke beslutte at henlægge sagen, hvis det i et udkast til afgørelse foreslås at indbringe sagen for en domstol.

2. Hvis den permanente afdeling ikke træffer en afgørelse inden for fristen på 21 dage, betragtes den afgørelse, som den europæiske delegerede anklager har foreslået, som godkendt.

3. Hvor mere end én medlemsstat har kompetence i sagen, skal den permanente afdeling i princippet beslutte at indbringe sagen til retsforfølgning i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste. Den permanente afdeling kan imidlertid under hensyntagen til den rapport, der er forelagt i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, beslutte at indbringe sagen til retsforfølgning i en anden medlemsstat, hvis der er tilstrækkeligt begrundede årsager hertil under hensyntagen til kriterierne i artikel 26, stk. 4 og 5, og give en europæisk delegeret anklager i den pågældende medlemsstat instrukser herom.

4. Inden den kompetente permanente afdeling beslutter at indbringe en for domstolene, kan den på forslag af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, beslutte at forene flere sager, hvor efterforskningen er blevet foretaget af forskellige europæiske delegerede anklagere mod samme person(er), med henblik på retsforfølgning af disse sager ved domstolene i en enkelt medlemsstat, der i henhold til sin nationale ret har kompetence i hver af disse sager.

5. Når der er truffet afgørelse om, i hvilken medlemsstat retsforfølgning skal ske, fastlægges den kompetente nationale domstol i denne medlemsstat på grundlag af national ret.

6. Hvis det er nødvendigt af hensyn til tilbagesøgning, administrativ opfølgning eller overvågning, underretter det centrale kontor de kompetente nationale myndigheder, de berørte personer og Unionens relevante institutioner, organer, kontorer og agenturer om afgørelsen om at retsforfølge.

7. Når anklagemyndigheden efter domstolens dom skal beslutte, om der skal appelleres, forelægger den europæiske delegerede anklager en rapport med et udkast til afgørelse for den kompetente permanente afdeling og afventer dens instrukser. Hvis det er umuligt at afvente disse instrukser inden for den frist, der er fastsat i national ret, kan den europæiske delegerede anklager appellere uden forudgående instrukser fra den permanente afdeling og skal efterfølgende straks forelægge rapporten for den permanente afdeling. Den permanente afdeling giver dernæst den europæiske delegerede anklager instrukser om enten at opretholde eller tilbagetrække appellen. Samme procedure finder anvendelse, hvis den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, i løbet af retssagen og i overensstemmelse med gældende national ret indtager en holdning, der vil føre til henlæggelse af sagen.

Artikel 37

Bevismateriale

1. Bevismateriale, som anklagerne ved EPPO eller sagsøgte fremlægger for en domstol, må ikke nægtes fremlagt alene af den grund, at bevismaterialet er indsamlet i en anden medlemsstat eller i henhold til national ret i en anden medlemsstat.

2. Den kompetente domstols beføjelse til frit at vurdere bevismateriale, der fremlægges af sagsøgte eller anklagerne ved EPPO, berøres ikke af denne forordning.

Artikel 38

Afhændelse af konfiskerede aktiver

Hvis den kompetente nationale domstol i overensstemmelse med krav og procedurer i national ret, herunder den nationale ret til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU ⁽¹⁾, ved en endelig kendelse har besluttet at konfiskere formuegoder, der har relation til eller udbytte hidrørende fra en lovovertrædelse, der henhører under EPPO's kompetence, afhændes sådanne aktiver eller sådant udbytte i overensstemmelse med gældende national ret. Denne afhændelse må ikke have en negativ indvirkning på Unionens eller andre ofres ret til at opnå erstatning for den skade, som de har lidt.

AFDELING 4

Regler om alternativer til retsforfølgning

Artikel 39

Henlæggelse af sagen

1. Når retsforfølgning er blevet umulig i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, gør tjeneste, beslutter den permanente afdeling på grundlag af en rapport fra den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, at henlægge sagen mod en person af enhver af følgende årsager:

- a) den mistænkte eller tiltalte er afgået ved døden, eller en mistænkt eller tiltalt juridisk person er trådt i likvidation
- b) den mistænkte eller tiltalte er sindssyg
- c) den mistænkte eller tiltalte har fået amnesti
- d) den mistænkte eller tiltalte har fået immunitet, medmindre den er blevet ophævet
- e) den nationale forældelsesfrist for retsforfølgning er udløbet
- f) den mistænkte eller tiltaltes sag er allerede endeligt afgjort for så vidt angår de samme faktiske omstændigheder
- g) mangel på relevant bevismateriale.

2. En afgørelse i overensstemmelse med stk. 1 er ikke til hinder for yderligere efterforskning på grundlag af nye faktiske omstændigheder, som ikke var kendt af EPPO på tidspunktet for afgørelsen, og som blev kendt efter afgørelsen. Afgørelse om, at efterforskningen skal genåbnes på grundlag af sådanne nye faktiske omstændigheder, træffes af den kompetente permanente afdeling.

3. Når EPPO har kompetence i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3, henlægger den først en sag efter høring af medlemsstatens i artikel 25, stk. 6, omhandlede nationale myndigheder. Den permanente afdeling henviser i givet fald sagen til de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med artikel 34, stk. 6, 7 og 8.

Det samme gælder, når EPPO udøver en kompetence med hensyn til lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i direktiv (EU) 2017/1371, og når den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført Unionens finansielle interesser, ikke overgår den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført et andet offer.

4. Når en sag er blevet henlagt, underretter EPPO officielt de kompetente nationale myndigheder og informerer de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt, når det er hensigtsmæssigt i henhold til national ret, de mistænkte eller tiltalte og forbrydelsens ofre om en sådan henlæggelse. De henlagte sager kan også henvises til OLAF eller til de kompetente nationale administrative eller judicielle myndigheder med henblik på tilbagesøgning eller anden administrativ opfølgning.

AFDELING 5

Regler om forenklede procedurer

Artikel 40

Forenklede retsforfølgningsprocedurer

1. Hvis gældende national ret indeholder en forenklet retsforfølgningsprocedure med henblik på endelig afgørelse af sagen på grundlag af betingelser, der er aftalt med mistænkte, kan den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, og artikel 35, stk. 1, foreslå den kompetente permanente afdeling at anvende den pågældende procedure i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i national ret.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indekrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

Når EPPO udøver en kompetence med hensyn til lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i direktiv (EU) 2017/1371, og når den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført Unionens finansielle interesser, ikke overgår den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført et andet offer, hører den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, de nationale retsforfølgende myndigheder, inden vedkommende foreslår at anvende en forenklet retsforfølgningsprocedure.

2. Den permanente afdeling træffer afgørelse om forslaget fra den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, under hensyntagen til følgende forhold:

- a) lovovertrædelsens grovhed på grundlag navnlig af den påførte skade
- b) den mistænkte gerningsmands vilje til at udbedre den skade, der er forårsaget af den ulovlige adfærd
- c) anvendelse af proceduren vil være i overensstemmelse med EPPO's generelle mål og grundlæggende principper som fastsat i denne forordning.

Kollegiet vedtager i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, retningslinjer for anvendelsen af disse forhold.

3. Hvis den permanente afdeling tilslutter sig forslaget, anvender den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, den forenkledede retsforfølgningsprocedure i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i national ret, og registrerer det i sagsstyringssystemet. Når den forenkledede retsforfølgningsprocedure er afsluttet efter opfyldelsen af de betingelser, der er aftalt med mistænkte, giver den permanente afdeling den europæiske delegerede anklager instruks om at handle med henblik på endeligt at afgøre sagen.

KAPITEL VI

PROCEDUREMÆSSIGE GARANTIER

Artikel 41

Mistænktes og tiltaltes rettigheder

1. EPPO's virksomhed udføres i fuld overensstemmelse med mistænktes og tiltaltes rettigheder som fastsat i chartret, herunder retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar.

2. Enhver mistænkt eller tiltalt i en straffesag, der er rejst af EPPO, skal som minimum have proceduremæssige rettigheder som fastsat i EU-retten, herunder direktiver vedrørende mistænktes og tiltaltes rettigheder i straffesager som gennemført i national ret, såsom:

- a) ret til tolke- og oversætterbistand som fastsat i direktiv 2010/64/EU
- b) ret til information og aktindsigt som fastsat i 2012/13/EU
- c) ret til adgang til advokatbistand og ret til kommunikation med og underretning af en tredjemand i tilfælde af frihedsberøvelse som fastsat i direktiv 2013/48/EU
- d) ret til ikke at udtale sig og ret til uskyldsformodning som fastsat i direktiv (EU) 2016/343
- e) ret til retshjælp som fastsat i direktiv (EU) 2016/1919.

3. De rettigheder, der henvises til i dette kapitel, berører ikke alle de proceduremæssige rettigheder, som mistænkte og tiltalte såvel som andre personer, der er involveret i en straffesag, der er rejst af EPPO, har i henhold til gældende national ret, herunder muligheden for at fremlægge bevismateriale, anmode om udpegelse af eksperter eller afhøring af eksperter og vidner og for at anmode EPPO om at tilvejebringe sådanne foranstaltninger på vegne af forsvaret.

Artikel 42

Domstolskontrol

1. Proceduremæssige retsakter vedtaget af EPPO, der skal have retsvirkning over for tredjemand, underkastes domstolskontrol ved de kompetente nationale domstole i overensstemmelse med de krav og procedurer, der er fastlagt i national ret. Det samme gælder, hvis EPPO undlader at vedtage proceduremæssige retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand, og som den var retlig forpligtet til at vedtage i henhold til denne forordning.

2. Domstolen har i overensstemmelse med artikel 267 i TEUF kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om:
 - a) gyldigheden af EPPO's proceduremæssige retsakter, for så vidt et sådant spørgsmål om gyldighed rejses ved en ret i en af medlemsstaterne direkte på grundlag af EU-retten
 - b) fortolkningen eller gyldigheden af bestemmelser i EU-retten, herunder denne forordning
 - c) fortolkningen af denne forordnings artikel 22 og 25, for så vidt angår en eventuel kompetencekonflikt mellem EPPO og de kompetente nationale myndigheder.
3. EPPO's afgørelser om at henlægge en sag kan, for så vidt som de anfægtes direkte på grundlag af EU-retten, uanset stk. 1 underkastes domstolskontrol ved Domstolen i overensstemmelse med artikel 263, stk. 4, i TEUF.
4. Domstolen har kompetence i henhold til artikel 268 i TEUF til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for skader forårsaget af EPPO.
5. Domstolen har kompetence i henhold til artikel 272 i TEUF til at afgøre enhver tvist vedrørende voldgiftsbestemmelser i kontrakter indgået af EPPO.
6. Domstolen har kompetence i henhold til artikel 270 i TEUF til at afgøre enhver tvist vedrørende personalespørgsmål.
7. Domstolen har i henhold til artikel 14, stk. 5, henholdsvis artikel 16, stk. 5, kompetence til at afskedige den europæiske chefanklager eller europæiske anklagere.
8. Denne artikel berører ikke domstolskontrol foretaget af Domstolen i overensstemmelse med artikel 263, stk. 4, i TEUF af afgørelser truffet af EPPO, der påvirker de registreredes rettigheder i henhold til kapitel VIII, og afgørelser truffet af EPPO, der ikke er proceduremæssige retsakter, såsom EPPO's afgørelser vedrørende retten til aktindsigt i dokumenter, eller afgørelser om afskedigelse af europæiske delegerede anklagere, der vedtages i henhold til artikel 17, stk. 3, i denne forordning, eller andre administrative afgørelser.

KAPITEL VII

INFORMATIONSBEHANDLING

Artikel 43

EPPO's adgang til oplysninger

1. De europæiske delegerede anklagere skal kunne indhente enhver relevant oplysning, der er opbevaret i nationale databaser vedrørende efterforskning i straffesager og retshåndhævelse såvel som i andre relevante registre, der føres af offentlige myndigheder, på de samme betingelser som dem, der finder anvendelse i henhold til national ret i lignende nationale sager.
2. EPPO skal også kunne indhente enhver relevant oplysning, der henhører under dens kompetence, og som opbevares i Unionens institutioners, organers, kontorers og agenturers databaser og registre.

Artikel 44

Sagsstyringssystem

1. EPPO opretter et sagsstyringssystem, der administreres og forvaltes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og i EPPO's forretningsorden.
2. Formålet med sagsstyringssystemet er:
 - a) at støtte forvaltningen af den efterforskning og retsforfølgning, der udføres af EPPO, navnlig ved at styre de interne informationsprocesser og ved at støtte efterforskningsarbejdet i grænseoverskridende sager
 - b) at sørge for sikker adgang til oplysninger om efterforskning og retsforfølgning, der udføres af det centrale kontor og af de europæiske delegerede anklagere

- c) at give mulighed for at sammenholde oplysninger og udtrække data til operationel analyse og statistiske formål
- d) at lette overvågning for at sikre, at behandlingen af operationelle personoplysninger er lovlig og i overensstemmelse med relevante bestemmelser i denne forordning.

3. Sagsstyringssystemet kan kobles til den sikre telekommunikationsforbindelse, der er omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA ⁽¹⁾.

4. Sagsstyringssystemet skal indeholde:

- a) et register med oplysninger indhentet af EPPO i overensstemmelse med artikel 24, herunder enhver afgørelse vedrørende disse oplysninger
- b) en fortegnelse over alle sagsakter
- c) alle oplysninger fra de sagsakter, der i overensstemmelse med artikel 45, stk. 3, er opbevaret elektronisk i sagsstyringssystemet.

Fortegnelsen må ikke indeholde andre operationelle personoplysninger end de oplysninger, der er nødvendige for at identificere sager eller etablere forbindelser mellem forskellige sagsakter.

5. Til brug for behandling af operationelle personoplysninger må EPPO ud over databaser med sagsakter kun oprette andre elektroniske databaser i overensstemmelse med denne forordning og EPPO's forretningsorden. Oplysninger om sådanne andre elektroniske databaser meddeles til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Artikel 45

EPPO's sagsakter

1. Når EPPO i overensstemmelse med denne forordning beslutter at indlede en efterforskning eller udøve sin ret til oplysning, åbner den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, en sag.

Sagsakterne skal indeholde alle de oplysninger og alt det bevismateriale, som den europæiske delegerede anklager råder over, som har forbindelse til den efterforskning eller retsforfølgning, der udføres af EPPO.

Når en efterforskning er blevet indledt, skal oplysningerne fra det register, der er omhandlet i artikel 44, stk. 4, litra a), blive en del af sagsakterne.

2. Sagsakterne forvaltes af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, i overensstemmelse med national ret i vedkommendes medlemsstat.

EPPO's forretningsorden kan indeholde regler om organisation og forvaltning af sagsakterne, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at EPPO kan fungere som en enkelt myndighed. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, skal i overensstemmelse med national ret i den pågældende anklagers medlemsstat give mistænkte og tiltalte såvel som andre personer, der er involveret i sagen, adgang til sagsakterne.

3. EPPO's sagsstyringssystem skal indeholde alle de oplysninger og alt det bevismateriale fra sagsakterne, som kan opbevares elektronisk, for at give det centrale kontor mulighed for at varetage sine funktioner i overensstemmelse med denne forordning. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, sikrer, at indholdet af oplysningerne i sagsstyringssystemet til enhver tid afspejler sagsakterne, navnlig at operationelle personoplysninger i sagsstyringssystemet slettes eller berigtiges, når sådanne oplysninger er blevet slettet eller berigtiget i de tilsvarende sagsakter.

Artikel 46

Adgang til sagsstyringssystemet

Den europæiske chefanklager, de europæiske vicechefanklagere, andre europæiske anklagere og de europæiske delegerede anklagere har direkte adgang til registret og til fortegnelsen.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

Den tilsynsførende europæiske anklager og den kompetente permanente afdeling har ved udøvelsen af deres kompetencer i overensstemmelse med artikel 10 og 12 direkte adgang til de oplysninger, der er opbevaret elektronisk i sagsstyrings-systemet. Den tilsynsførende europæiske anklager har også direkte adgang til sagsakterne. Den kompetente permanente afdeling har på anmodning adgang til sagsakterne.

Andre europæiske delegerede anklagere kan anmode om adgang til oplysninger, der er opbevaret elektronisk i sagsstyringssystemet, og alle sagsakter. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, træffer i overensstemmelse med gældende national ret afgørelse om at give en sådan adgang til andre europæiske delegerede anklagere. Hvis der ikke gives adgang, kan spørgsmålet indbringes for den kompetente permanente afdeling. Den kompetente permanente afdeling hører, i nødvendigt omfang, de berørte europæiske delegerede anklagere og træffer derefter afgørelse i overensstemmelse med gældende national ret og denne forordning.

EPPO's forretningsorden fastsætter yderligere regler om retten til aktindsigt og proceduren for fastlæggelse af niveauet for adgang til sagsstyringssystemet for den europæiske chefanklager, de europæiske vicechefanklagere, andre europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere og EPPO's personale, i det omfang det er påkrævet for, at de kan udføre deres opgaver.

KAPITEL VIII

DATABESKYTTELSE

Artikel 47

Principper for behandling af personoplysninger

1. Personoplysninger skal:
 - a) behandles lovligt og rimeligt (»lovlighed og rimelighed«)
 - b) indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål; viderebehandling til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål skal ikke anses for at være uforenelig med de oprindelige formål, forudsat at EPPO giver de fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder (»formålsbegrænsning«)
 - c) være tilstrækkelige, relevante og ikke for omfattende i forhold til de formål, hvortil de behandles (»dataminimering«)
 - d) være korrekte og om nødvendigt ajourførte; der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges (»rigtighed«)
 - e) opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles; personoplysninger kan opbevares i længere tidsrum, hvis personoplysningerne alene behandles til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål, forudsat at EPPO giver de fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, især ved implementeringen af de passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der kræves i denne forordning (»opbevaringsbegrænsning«)
 - f) behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger (»integritet og fortrolighed«).
2. EPPO er ansvarlig for og skal kunne påvise, at stk. 1 overholdes (»ansvarlighed«) i forbindelse med behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages automatisk, og i forbindelse med anden behandling end automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

3. Behandling, der foretages af EPPO til et andet formål omfattet af artikel 49 i denne forordning, end det, hvortil de operationelle personoplysninger er indsamlet, er tilladt i det omfang:

- a) EPPO er bemyndiget til at behandle sådanne operationelle personoplysninger til et sådant formål i overensstemmelse med denne forordning, og
- b) behandlingen er nødvendig for og forholdsmæssig i forhold til dette andet formål i overensstemmelse med EU-retten, og
- c) hvis det er relevant, anvendelsen af operationelle personoplysninger ikke er forbudt i henhold til gældende nationale retsplejeregler om de efterforskningsforanstaltninger, der tages i henhold til artikel 30. Den gældende nationale procesret, der finder anvendelse, er retten i den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet.

Artikel 48

Administrative personoplysninger

- 1. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på alle administrative personoplysninger, der behandles af EPPO.
- 2. EPPO fastsætter tidsfrister for opbevaring af administrative personoplysninger i databeskyttelsesbestemmelserne i sin forretningsorden.

Artikel 49

Behandling af operationelle personoplysninger

1. EPPO foretager inden for rammerne af denne forordning behandling af operationelle personoplysninger ved hjælp af elektronisk databehandling eller ved hjælp af strukturerede manuelle registre, dog kun til følgende formål:

- a) strafferetlig efterforskning og retsforfølgning, der foretages i medfør af denne forordning eller
- b) udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i EU-medlemsstaterne og andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med denne forordning eller
- c) samarbejde med tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med denne forordning.

2. Kategorier af operationelle personoplysninger og de kategorier af registrerede, hvis operationelle personoplysninger må behandles i den fortegnelse, der er omhandlet i artikel 44, stk. 4, litra b), af EPPO til hvert af de i nærværende artikels stk. 1 anførte formål, opføres i et bilag i overensstemmelse med stk. 3.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 115 med henblik på at opstille en liste over kategorier af operationelle personoplysninger og kategorier af registrerede som omhandlet i stk. 2 og ajourføre en sådan liste for at tage hensyn til udviklingen inden for informationsteknologi og i lyset af fremskridtene i informationssamfundet.

Hvis det er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 116 på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende stykke.

4. EPPO kan midlertidigt behandle operationelle personoplysninger med henblik på at afgøre, om de pågældende oplysninger er relevante for dens opgaver og til de i stk. 1 anførte formål. Kollegiet præciserer på forslag af den europæiske chefanklager og efter at have hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse betingelserne for behandling af sådanne operationelle personoplysninger, især med hensyn til adgang til og brug af oplysningerne samt tidsfrister for opbevaring og sletning af oplysninger.

5. EPPO behandler operationelle personoplysninger på en sådan måde, at det kan fastslås, hvilken myndighed der har meddelt oplysningerne, eller hvorfra oplysningerne hidrører.

6. Ved anvendelsen af artikel 57-62 handler EPPO, hvor det er relevant, i overensstemmelse med nationale retsplejeregler om forpligtelsen til at underrette den registrerede og mulighederne for at udelade, begrænse eller udskyde denne underretning. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, hører i givet fald andre europæiske delegerede anklagere, der er berørt af sagen, før der træffes en afgørelse vedrørende artikel 57-62.

*Artikel 50***Tidsfrister for opbevaring af operationelle personoplysninger**

1. EPPO vurderer regelmæssigt behovet for opbevaring af de operationelle personoplysninger, der behandles. Denne vurdering udføres senest hvert tredje år efter den første behandling af de operationelle personoplysninger og derefter hvert tredje år. Hvis operationelle personoplysninger opbevares i en periode på mere end fem år, skal Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underrettes herom.
2. Operationelle personoplysninger, der behandles af EPPO, må ikke opbevares i mere end fem år efter en frifindelses-afgørelse i forbindelse med en sag, der er afsluttet; hvis den tiltalte findes skyldig, forlænges tidsfristerne indtil den sanktion, der er blevet pålagt, fuldbyrdes eller ikke længere kan fuldbyrdes efter domslandets ret.
3. Før en af de i stk. 2 nævnte tidsfrister udløber, foretager EPPO en vurdering af behovet for fortsat at opbevare de operationelle personoplysninger, hvor og så længe det er nødvendigt for, at den kan udføre sine opgaver. Det skal angives, hvorfor en fortsat opbevaring heraf er berettiget, og begrundelsen herfor skal registreres. Hvis der ikke træffes afgørelse om fortsat at opbevare de operationelle personoplysninger, slettes de automatisk.

*Artikel 51***Sondring mellem forskellige kategorier af registrerede**

EPPO sonderer, hvor det er relevant og så vidt muligt, klart mellem operationelle personoplysninger om forskellige kategorier af registrerede såsom:

- a) personer, om hvem der er væsentlig grund til at tro, at de har begået eller vil begå en strafbar handling
- b) personer, der er dømt for en strafbar handling
- c) ofre for en strafbar handling eller personer, om hvem visse faktiske omstændigheder giver grund til at tro, at de kunne blive offer for en strafbar handling, og
- d) andre parter i forbindelse med en strafbar handling, såsom personer, der kan blive bedt om at afgive forklaring i efterforskninger i forbindelse med strafbare handlinger eller i efterfølgende straffesager, personer, der kan tilvejebringe oplysninger om strafbare handlinger, eller kontakt- eller ledsagepersoner for en af de i litra a) og b) omhandlede personer.

*Artikel 52***Sondring mellem operationelle personoplysninger og verifikation af kvaliteten af personoplysninger**

1. EPPO sonderer så vidt muligt mellem operationelle personoplysninger, der bygger på faktiske omstændigheder, og operationelle personoplysninger, der bygger på personlige vurderinger.
2. EPPO træffer alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at operationelle personoplysninger, som er urigtige, ufuldstændige eller ikke ajourførte, ikke videregives eller stilles til rådighed. Med henblik herpå verificerer EPPO, så vidt det er praktisk muligt, kvaliteten af operationelle personoplysninger, før disse videregives eller stilles til rådighed. I forbindelse med al videregivelse af operationelle personoplysninger skal EPPO så vidt muligt tilføje nødvendige oplysninger, der gør det muligt for modtageren at vurdere, i hvor høj grad de operationelle personoplysninger er rigtige, fuldstændige og pålidelige, og i hvilket omfang de er ajourførte.
3. Hvis det konstateres, at der er videregivet urigtige operationelle personoplysninger, eller at operationelle personoplysninger er videregivet ulovligt, skal dette straks meddeles modtageren. I så fald skal de operationelle personoplysninger berigtiges eller slettes, eller behandling skal begrænses i overensstemmelse med artikel 61.

*Artikel 53***Særlige betingelser for behandling**

1. Når det kræves i denne forordning, fastsætter EPPO særlige betingelser for behandlingen og underretter modtageren af sådanne operationelle personoplysninger om disse betingelser og kravet om at overholde dem.

2. EPPO skal overholde de særlige betingelser for behandling, som er fastsat af en national myndighed i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4, i direktiv (EU) 2016/680.

Artikel 54

Videregivelse af operationelle personoplysninger til EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer

1. Med forbehold af yderligere begrænsninger i henhold til denne forordning, navnlig artikel 53, videregiver EPPO kun operationelle personoplysninger til andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, hvis de er nødvendige af hensyn til den retmæssige udførelse af opgaver, der hører under kompetenceområdet for de andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.
2. Hvis de operationelle personoplysninger videregives efter anmodning fra andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, bærer både den dataansvarlige og modtageren ansvaret for lovligheden af denne videregivelse.

EPPO har pligt til at verificere de andre EU-institutioners, -organers, -kontorers og -agenturers kompetenceområde og til at foretage en foreløbig vurdering af nødvendigheden af videregivelsen af de operationelle personoplysninger. Hvis der opstår tvivl om nødvendigheden, skal EPPO indhente yderligere information hos modtageren.

De andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer sikrer, at nødvendigheden af videregivelsen af de operationelle personoplysninger efterfølgende kan verificeres.

3. De andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer må kun behandle de operationelle personoplysninger til de formål, hvortil de er videregivet.

Artikel 55

Behandling af særlige kategorier af operationelle personoplysninger

1. Behandling af operationelle personoplysninger om race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt behandling af genetiske data, biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person, operationelle personoplysninger vedrørende helbred eller operationelle personoplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering må kun tillades, når det er strengt nødvendigt for EPPO's efterforskning, forudsat at behandlingen er omfattet af de fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder og kun, hvis oplysningerne supplerer andre operationelle personoplysninger, som EPPO allerede har behandlet.
2. Den databeskyttelsesansvarlige underrettes straks, hvis denne artikel bringes i anvendelse.

Artikel 56

Automatiske individuelle afgørelser, herunder profilering

Den registrerede har ret til ikke at være genstand for en afgørelse truffet af EPPO, der alene er baseret på automatisk behandling, herunder profilering, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis har betydelige konsekvenser for den pågældende.

Artikel 57

Meddelelser og nærmere regler for udøvelsen af den registreredes rettigheder

1. EPPO iværksætter rimelige tiltag for at give enhver oplysning som omhandlet i artikel 58. Den giver enhver meddelelse som omhandlet i artikel 56, 59-62 og 75 om behandling til den registrerede i en kortfattet, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog. Oplysningerne gives på enhver hensigtsmæssig måde, herunder ved hjælp af elektroniske midler. Som hovedregel skal den dataansvarlige give oplysningerne i samme form som anmodningen.
2. EPPO letter udøvelsen af den registreredes rettigheder i henhold til artikel 58-62.
3. EPPO giver den registrerede skriftlig meddelelse om opfølgning af vedkommendes anmodning uden unødigt forsinkelse og i alle tilfælde senest tre måneder efter modtagelsen af den registreredes anmodning.

4. EPPO fastsætter bestemmelser om, at de oplysninger, der gives i medfør af artikel 58, og enhver meddelelse og enhver foranstaltning, der træffes i henhold til artikel 56, 59-62 og 75, er gratis. Hvis anmodninger fra en registreret er åbenbart grundløse eller overdrevne, især fordi de gentages, kan EPPO enten:

- a) opkræve et rimeligt gebyr under hensyntagen til de administrative omkostninger ved at give oplysninger eller meddelelser eller træffe den ønskede foranstaltning, eller
- b) afvise at efterkomme anmodningen.

Bevisbyrden for, at anmodningen er åbenbart grundløs eller uforholdsmæssig, påhviler EPPO.

5. EPPO kan, hvis der hersker rimelig tvivl om identiteten af den fysiske person, der fremsætter en anmodning som omhandlet i artikel 59 eller 61, anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at bekræfte den registreredes identitet.

Artikel 58

Oplysninger, der skal stilles til rådighed for eller gives til den registrerede

1. EPPO stiller som minimum følgende oplysninger til rådighed for den registrerede:

- a) identitet og kontaktoplysninger for EPPO
- b) kontaktoplysninger for databeskyttelsesrådgiveren
- c) formålene med den behandling, som operationelle personoplysninger skal bruges til
- d) retten til at indgive en klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og dennes kontaktoplysninger
- e) retten til at anmode EPPO om indsigt i og berigtigelse eller sletning af operationelle personoplysninger og begrænsning af behandling af operationelle personoplysninger vedrørende den registrerede.

2. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal EPPO i særlige tilfælde give den registrerede følgende yderligere oplysninger, for at vedkommende kan udøve sine rettigheder:

- a) retsgrundlaget for behandlingen
- b) det tidsrum, hvor de operationelle personoplysninger vil blive opbevaret, eller hvis dette ikke er muligt, de kriterier, der anvendes til at fastlægge dette tidsrum
- c) hvor det er relevant, kategorierne af modtagere af de operationelle personoplysninger, herunder i tredjelande eller internationale organisationer
- d) hvis det er nødvendigt, yderligere oplysninger, navnlig hvis de operationelle personoplysninger indsamles uden den registreredes vidende.

3. EPPO kan udsætte, begrænse eller afskære meddelelse af oplysninger til de registrerede, jf. stk. 2, i det omfang og så længe en sådan foranstaltning udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørigt hensyn til den berørte fysiske persons grundlæggende rettigheder og legitime interesser for at:

- a) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
- b) undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
- c) beskytte EU-medlemsstaternes offentlige sikkerhed
- d) beskytte EU-medlemsstaternes nationale sikkerhed
- e) beskytte andres rettigheder og friheder.

*Artikel 59***Den registreredes indsigt**

Den registrerede har ret til at få EPPO's bekræftelse på, om operationelle personoplysninger vedrørende vedkommende behandles, og i givet fald adgang til de operationelle personoplysninger og følgende information:

- a) formålene med og retsgrundlaget for behandlingen
- b) de berørte kategorier af operationelle personoplysninger
- c) de modtagere eller kategorier af modtagere, som de operationelle personoplysninger er videregivet til, navnlig modtagere i tredjelande eller internationale organisationer
- d) om muligt, det påtænkte tidsrum, hvor de operationelle personoplysninger vil blive opbevaret, eller, hvis dette ikke er muligt, de kriterier, der anvendes til at fastlægge dette tidsrum
- e) retten til at anmode EPPO om berigtigelse eller sletning af operationelle personoplysninger eller begrænsning af behandling af operationelle personoplysninger vedrørende den registrerede
- f) retten til at indgive en klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og dennes kontaktoplysninger
- g) meddelelsen af, hvilke operationelle personoplysninger der er omfattet af behandlingen og enhver tilgængelig oplysning om, hvorfra de stammer.

*Artikel 60***Begrænsninger af indsigt**

1. EPPO kan helt eller delvis begrænse den registreredes ret til indsigt, i det omfang og så længe en sådan delvis eller fuldstændig begrænsning udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørigt hensyn til den berørte fysiske persons grundlæggende rettigheder og legitime interesser for at:

- a) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
- b) undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
- c) beskytte EU-medlemsstaternes offentlige sikkerhed
- d) beskytte EU-medlemsstaternes nationale sikkerhed
- e) beskytte andres rettigheder og friheder.

2. Hvis meddelelsen af disse oplysninger underminerer formålet med stk. 1, skal EPPO kun underrette den berørte registrerede om, at EPPO har foretaget undersøgelserne, uden at meddele oplysninger, som over for vedkommende kunne afsløre, om EPPO behandler operationelle personoplysninger om vedkommende.

EPPO giver den registrerede meddelelse om muligheden for at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller at indbringe EPPO's afgørelse for Domstolen.

3. EPPO dokumenterer de faktiske eller retlige årsager, som afgørelsen støttes på. Disse oplysninger stilles efter anmodning til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

*Artikel 61***Ret til berigtigelse eller sletning af operationelle personoplysninger og begrænsning af behandling**

1. Den registrerede har ret til at få urigtige operationelle personoplysninger om sig selv berigtiget af EPPO uden unødigt forsinkelse. Den registrerede har under hensyntagen til formålene med behandlingen ret til få fuldstændiggjort ufuldstændige operationelle personoplysninger, herunder ved at fremlægge en supplerende erklæring.

2. Den registrerede har ret til at få operationelle personoplysninger om sig selv slettet af EPPO uden unødigt forsinkelse, og EPPO har pligt til at slette operationelle personoplysninger uden unødigt forsinkelse, hvis behandlingen strider mod artikel 47, 49 eller 55, eller hvis operationelle personoplysninger skal slettes for at overholde en retlig forpligtelse, som EPPO er underlagt.

3. I stedet for sletning begrænser EPPO behandling, hvis:

a) rigtigheden af de operationelle personoplysninger bestrides af den registrerede, og deres rigtighed eller urigtighed ikke kan konstateres eller

b) de operationelle personoplysninger skal bevares som bevismateriale.

Hvis behandling er begrænset i henhold til første afsnit, litra a), giver EPPO den registrerede meddelelse herom, inden begrænsningen af behandling ophæves.

4. Hvis behandling er blevet begrænset i medfør af stk. 3, må sådanne operationelle personoplysninger, bortset fra opbevaring, kun behandles for at beskytte rettighederne hos den registrerede eller en anden fysisk eller juridisk person, som er part i en straffesag, der er rejst af EPPO, eller til de formål, der er fastsat i stk. 3, litra b).

5. EPPO giver den registrerede skriftlig meddelelse om ethvert afslag på berigtigelse eller sletning af operationelle personoplysninger eller begrænsning af behandling og om begrundelsen for afslaget. EPPO kan helt eller delvis begrænse forpligtelsen til at give sådanne oplysninger, i det omfang en sådan begrænsning udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørigt hensyn til den berørte fysiske persons grundlæggende rettigheder og legitime interesser for at:

a) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer

b) undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner

c) beskytte EU-medlemsstaternes offentlige sikkerhed

d) beskytte EU-medlemsstaternes nationale sikkerhed

e) beskytte andres rettigheder og friheder.

EPPO giver den registrerede meddelelse om muligheden for at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller at indbringe EPPO's afgørelse for Domstolen.

6. EPPO meddeler berigtigelse af urigtige operationelle personoplysninger til den kompetente myndighed, hvorfra de urigtige operationelle personoplysninger stammer.

7. Hvis operationelle personoplysninger er blevet berigtiget eller slettet, eller behandlingen er blevet begrænset, jf. stk. 1, 2 og 3, underretter EPPO modtagerne og meddeler dem, at de skal berigtige eller slette de operationelle personoplysninger eller begrænse behandling af de operationelle personoplysninger, som de har ansvaret for.

Artikel 62

Den registreredes udøvelse af rettigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses verifikation

1. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 58, stk. 3, artikel 60, stk. 2, og artikel 61, stk. 5, kan den registreredes rettigheder også udøves gennem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

2. EPPO underretter den registrerede om dennes mulighed for at udøve sine rettigheder gennem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i henhold til stk. 1.

3. Hvis den i stk. 1 omhandlede ret udøves, underretter Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse som minimum den registrerede om, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har foretaget den nødvendige verifikation eller undersøgelse. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underretter også den registrerede om vedkommendes adgang til at indbringe Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses afgørelse for Domstolen.

*Artikel 63***EPPO's forpligtelser**

1. Under hensyntagen til den pågældende behandlings karakter, omfang, sammenhæng og formål samt risiciene af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder gennemfører EPPO passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre og for at være i stand til at påvise, at behandling er i overensstemmelse med denne forordning. Disse foranstaltninger skal om nødvendigt revideres og ajourføres.
2. Hvis det står i rimeligt forhold til behandlingsaktiviteter, skal de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, omfatte EPPO's implementering af passende databeskyttelsespolitikker.

*Artikel 64***Fælles dataansvarlige**

1. Hvis EPPO sammen med en eller flere dataansvarlige i fællesskab fastlægger formålene med og hjælpemidlerne til behandling, er de fælles dataansvarlige. De fastlægger på en gennemsigtig måde deres respektive ansvar for overholdelse af deres databeskyttelsesforpligtelser, navnlig hvad angår udøvelse af den registreredes rettigheder og deres respektive forpligtelser til at fremlægge oplysninger, ved hjælp af en ordning mellem dem, medmindre og i det omfang de dataansvarliges respektive ansvar er fastlagt i EU-retten eller en EU-medlemsstats nationale ret, som de dataansvarlige er underlagt. I ordningen kan der udpeges et kontaktpunkt for registrerede.
2. Ordningen, der er omhandlet i stk. 1, skal på behørig vis afspejle de fælles dataansvarliges respektive roller og forhold til de registrerede. Det væsentligste indhold af ordningen skal gøres tilgængeligt for de registrerede.
3. Uanset udformningen af den ordning, der er omhandlet i stk. 1, kan den registrerede udøve sine rettigheder i medfør af denne forordning med hensyn til og over for den enkelte dataansvarlige.

*Artikel 65***Databehandler**

1. Hvis en behandling skal foretages på vegne af EPPO, benytter EPPO udelukkende databehandlere, der kan stille de fornødne garantier for, at de vil gennemføre de passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger på en sådan måde, at behandling opfylder kravene i denne forordning og sikrer beskyttelse af den registreredes rettigheder.
2. Databehandleren må ikke gøre brug af en anden databehandler uden forudgående specifik eller generel skriftligt godkendelse fra EPPO. I tilfælde af generel skriftlig godkendelse skal databehandleren underrette EPPO om eventuelle planlagte ændringer vedrørende tilføjelse eller erstatning af andre databehandlere og derved give den dataansvarlige mulighed for at gøre indsigelse mod sådanne ændringer.
3. En databehandlers behandling skal være reguleret af en kontrakt eller et andet retligt dokument i henhold til EU-retten eller en EU-medlemsstats nationale ret, der er bindende for databehandleren med hensyn til EPPO, og som fastsætter genstanden for og varigheden af behandlingen, behandlingens karakter og formål, typen af operationelle personoplysninger og kategorierne af registrerede samt EPPO's forpligtelser og rettigheder. Denne kontrakt eller dette andet retlige dokument fastsætter navnlig, at databehandleren:
 - a) kun må handle efter instruks fra den dataansvarlige
 - b) sikrer, at de personer, der er autoriseret til at behandle operationelle personoplysninger, har forpligtet sig til fortrolighed eller er underlagt et passende lovbestemt krav om fortrolighed
 - c) bistår den dataansvarlige på enhver hensigtsmæssig måde med at sikre overholdelse af bestemmelserne om den registreredes rettigheder
 - d) efter EPPO's valg sletter eller tilbageleverer alle operationelle personoplysninger til EPPO, efter at tjenesterne vedrørende behandling er ophørt, og sletter eksisterende kopier, medmindre EU-retten eller en EU-medlemsstats nationale ret foreskriver opbevaring af de operationelle personoplysninger

- e) stiller alle oplysninger, der er nødvendige for at påvise overholdelse af kravene i denne artikel, til rådighed for EPPO
 - f) overholder de betingelser, der er omhandlet i stk. 2 og 3, med henblik på at gøre brug af en anden databehandler.
4. Kontrakten eller det andet retlige dokument, der er omhandlet i stk. 3, skal foreligge skriftligt, herunder elektronisk.
5. Hvis en databehandler overtræder denne forordning ved at fastlægge formålene med og hjælpemidlerne til behandling, anses databehandleren for at være en dataansvarlig for så vidt angår den pågældende behandling.

Artikel 66

Behandling, der udføres for den dataansvarlige eller databehandleren

Databehandleren og enhver, der udfører arbejde for EPPO eller databehandleren, og som har adgang til operationelle personoplysninger, behandler kun disse oplysninger efter instruks fra EPPO, medmindre det kræves i henhold til EU-retten eller en EU-medlemsstats nationale ret.

Artikel 67

Databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger

1. EPPO gennemfører under hensyntagen til det aktuelle tekniske niveau, implementeringsomkostningerne og den pågældende behandlings karakter, omfang, sammenhæng og formål samt risiciene af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, som behandlingen indebærer, både på tidspunktet for fastlæggelse af midlerne til behandling og på tidspunktet for selve behandlingen passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, såsom pseudonymisering, som er designet med henblik på effektiv implementering af databeskyttelsesprincipper, såsom dataminimering, og med henblik på integrering af de fornødne garantier i behandlingen for at opfylde kravene i denne forordning og beskytte de registreredes rettigheder.
2. EPPO gennemfører passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på gennem standardindstillinger at sikre, at kun operationelle personoplysninger, der er tilstrækkelige, relevante og ikke uforholdsmæssige i forhold til formålet med behandlingen, behandles. Denne forpligtelse gælder den mængde operationelle personoplysninger, der indsamles, og omfanget af deres behandling samt deres opbevaringsperiode og tilgængelighed. Sådanne foranstaltninger skal navnlig gennem standardindstillinger sikre, at operationelle personoplysninger ikke uden den pågældende fysiske persons indgriben stilles til rådighed for et ubegrænset antal fysiske personer.

Artikel 68

Fortegnelser over kategorier af behandlingsaktiviteter

1. EPPO fører fortegnelser over alle kategorier af behandlingsaktiviteter under dens ansvar. Disse fortegnelser skal omfatte alle følgende oplysninger:
- a) dens kontaktoplysninger og navn på og kontaktoplysninger for den databeskyttelsesansvarlige
 - b) formålene med behandlingen
 - c) en beskrivelse af kategorierne af registrerede og kategorierne af operationelle personoplysninger
 - d) de kategorier af modtagere, som de operationelle personoplysninger er eller vil blive videregivet til, herunder modtagere i tredjelande eller internationale organisationer
 - e) hvor det er relevant, overførsler af operationelle personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, herunder angivelse af dette tredjeland eller denne internationale organisation
 - f) hvis det er muligt, de forventede tidsfrister for sletning af de forskellige kategorier af oplysninger
 - g) hvis det er muligt, en generel beskrivelse af de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger omhandlet i artikel 73.
2. De fortegnelser, der er omhandlet i stk. 1, skal foreligge skriftligt, herunder elektronisk.
3. EPPO stiller efter anmodning fortegnelserne til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

*Artikel 69***Logning med hensyn til automatisk behandling**

1. EPPO fører logs for alle de følgende behandlingsaktiviteter i automatiske databehandlingssystemer: indsamling, ændring, adgang, videregivelse, herunder overførsel, samkøring og sletning af operationelle personoplysninger, der anvendes til operationelle formål. Logning af søgning og videregivelse skal gøre det muligt at fastlægge begrundelsen, datoen og tidspunktet for sådanne aktiviteter, identifikation af den person, som har søgt eller videregivet operationelle personoplysninger, og så vidt muligt identiteten på modtagerne af sådanne operationelle personoplysninger.
2. Loggene anvendes udelukkende til at verificere, at behandling er lovlig, til egenkontrol, til at sikre integriteten og sikkerheden af de operationelle personoplysninger og i forbindelse med straffesager. Disse logs slettes efter tre år, medmindre de skal bruges til løbende kontrol.
3. EPPO stiller efter anmodning loggene til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

*Artikel 70***Samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse**

EPPO samarbejder efter anmodning med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i forbindelse med udførelsen af sine opgaver.

*Artikel 71***Konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse**

1. Hvis en type behandling, navnlig ved brug af nye teknologier og i medfør af sin karakter, omfang, sammenhæng og formål, sandsynligvis vil indebære en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, foretager EPPO forud for behandlingen en analyse af de påtænkte behandlingsaktiviteters konsekvenser for beskyttelse af operationelle personoplysninger.
2. Den i stk. 1 omhandlede analyse skal mindst omfatte en generel beskrivelse af de planlagte behandlingsaktiviteter, en vurdering af risiciene for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, de foranstaltninger, der påtænkes for at imødegå disse risici, garantier, sikkerhedsforanstaltninger og mekanismer, som kan sikre beskyttelse af operationelle personoplysninger og påvise overholdelse af denne forordning, under hensyntagen til de registreredes og andre berørte personers rettigheder og legitime interesser.

*Artikel 72***Forudgående høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse**

1. EPPO hører Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse inden behandling, hvilket vil indgå som en del af et nyt register, der skal oprettes, når:
 - a) en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, jf. artikel 71, viser, at behandlingen vil føre til en høj risiko i mangel af foranstaltninger truffet af EPPO for at begrænse risikoen, eller
 - b) den type behandling, navnlig ved brug af nye teknologier, mekanismer eller procedurer, indebærer en høj risiko for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan fastsætte en liste over de behandlingsaktiviteter, hvor der i henhold til stk. 1 skal foretages en forudgående høring.
3. EPPO forelægger i henhold til artikel 71 Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse og efter anmodning andre oplysninger, der sætter Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i stand til at vurdere behandlingens overensstemmelse, og navnlig risiciene for beskyttelsen af registreredes operationelle personoplysninger og tilknyttede garantier.

4. Hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse finder, at den planlagte behandling omhandlet i stk. 1 overtræder denne forordning, navnlig hvis EPPO ikke tilstrækkeligt har identificeret eller begrænset risikoen, skal Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse inden for en periode på op til seks uger efter modtagelse af anmodningen om høring give EPPO skriftlig rådgivning i overensstemmelse med sine beføjelser, jf. artikel 85. Denne periode kan forlænges med en måned under hensyntagen til den påtænkte behandlings kompleksitet. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underretter EPPO om enhver sådan forlængelse senest en måned efter modtagelse af anmodningen om høring sammen med begrundelsen for forsinkelsen.

Artikel 73

Behandlingssikkerhed for operationelle personoplysninger

1. EPPO gennemfører under hensyntagen til det aktuelle tekniske niveau, implementeringsomkostningerne og den pågældende behandlings karakter, omfang, sammenhæng og formål samt risiciene af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre et sikkerhedsniveau, der passer til disse risici, navnlig for så vidt angår behandling af de særlige kategorier af operationelle personoplysninger, der er omhandlet i artikel 55.

2. For så vidt angår automatisk behandling gennemfører EPPO på grundlag af en risikovurdering foranstaltninger til at sikre, at:

- a) uautoriserede personer ikke kan få adgang til det databehandlingsudstyr, der benyttes til behandling (kontrol med fysisk adgang til udstyret)
- b) der ikke sker uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier (kontrol med datamedier)
- c) der ikke sker uautoriseret indlæsning af personoplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af opbevarede operationelle personoplysninger (kontrol med opbevaring)
- d) automatiske behandlingssystemer ikke via datakommunikationsudstyr kan benyttes af uautoriserede personer (brugerkontrol)
- e) personer med bemyndigelse til at anvende et automatisk behandlingssystem kun har adgang til de operationelle personoplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse (kontrol med dataadgangen)
- f) det er muligt at verificere og fastslå de organer, til hvilke operationelle personoplysninger er blevet eller kan transmitteres eller stilles til rådighed ved hjælp af datakommunikationsudstyr (kommunikationskontrol)
- g) det er muligt efterfølgende at verificere og fastslå, hvilke operationelle personoplysninger der er indlæst i automatiske behandlingssystemer, og hvornår og af hvem personoplysningerne blev indlæst (kontrol med indlæsning)
- h) der ikke sker uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af operationelle personoplysninger i forbindelse med overførsler af disse eller under transport af datamedier (transportkontrol)
- i) de anvendte systemer i tilfælde af teknisk uheld kan genetableres (genopretning)
- j) systemet fungerer, at indtrufne fejl meldes (pålidelighed), og at opbevarede operationelle personoplysninger ikke bliver ødelagt som følge af fejlfunktioner i systemet (integritet).

Artikel 74

Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Ved brud på persondatasikkerheden anmelder EPPO uden unødigt forsinkelse og om muligt senest 72 timer efter, at denne er blevet bekendt med det, bruddet på persondatasikkerheden til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, medmindre at det er usandsynligt, at bruddet på persondatasikkerheden indebærer en risiko for fysiske personers rettigheder eller frihedsrettigheder. Foretages anmeldelsen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ikke inden for 72 timer, ledsages den af en begrundelse for forsinkelsen.

2. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse skal mindst:
 - a) beskrive karakteren af bruddet på persondatasikkerheden, herunder, hvis det er muligt, kategorierne og det omtrentlige antal berørte registrerede samt kategorierne og det omtrentlige antal berørte registreringer af personoplysninger
 - b) angive navn på og kontaktoplysninger for den databeskyttelsesansvarlige
 - c) beskrive de sandsynlige konsekvenser af bruddet på persondatasikkerheden
 - d) beskrive de foranstaltninger, som EPPO har truffet eller foreslår truffet for at håndtere bruddet på persondatasikkerheden, herunder, hvis det er relevant, foranstaltninger for at begrænse dets mulige skadevirkninger.
3. Når og for så vidt som det ikke er muligt at give oplysningerne i stk. 2 samlet, kan oplysningerne meddeles trinvist uden unødigt yderligere forsinkelse.
4. EPPO dokumenterer alle brud på persondatasikkerheden, jf. stk. 1, herunder de faktiske omstændigheder ved bruddet på persondatasikkerheden, dets virkninger og de trufne afhjælpende foranstaltninger. Denne dokumentation skal kunne sætte Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i stand til at verificere, at denne artikel er overholdt.
5. Hvis bruddet på persondatasikkerheden omfatter personoplysninger, der er overført af eller til en anden dataansvarlig, meddeler EPPO de i stk. 3 nævnte oplysninger til den pågældende dataansvarlige uden unødigt forsinkelse.

Artikel 75

Underretning om brud på persondatasikkerheden til den registrerede

1. Hvis et brud på persondatasikkerheden sandsynligvis vil indebære en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, underretter EPPO uden unødigt forsinkelse den registrerede om bruddet på persondatasikkerheden.
2. Underretningen af den registrerede i henhold til denne artikels stk. 1 skal i et klart og forståeligt sprog beskrive karakteren af bruddet på persondatasikkerheden og mindst indeholde de oplysninger og henstillinger, der er fastsat i artikel 74, stk. 2, litra b), c) og d).
3. Det er ikke nødvendigt at underrette den registrerede som omhandlet i stk. 1, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) EPPO har gennemført passende teknologiske og organisatoriske beskyttelsesforanstaltninger, og disse foranstaltninger er blevet anvendt på de personoplysninger, som er berørt af bruddet på persondatasikkerheden, navnlig foranstaltninger, der gør personoplysningerne uforståelige for enhver, der ikke har autoriseret adgang hertil, som f.eks. kryptering
 - b) EPPO har truffet efterfølgende foranstaltninger, der sikrer, at den høje risiko for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder som omhandlet i stk. 1 sandsynligvis ikke længere er reel
 - c) det vil kræve en uforholdsmæssig indsats. I et sådant tilfælde skal der i stedet foretages en offentlig meddelelse eller en tilsvarende foranstaltning, hvorved de registrerede underrettes på en tilsvarende effektiv måde.
4. Hvis EPPO ikke allerede har underrettet den registrerede om bruddet på persondatasikkerheden, kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter at have overvejet sandsynligheden for, at bruddet på persondatasikkerheden indebærer en høj risiko, kræve, at EPPO gør dette, eller beslutte, at en af betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
5. Den i stk. 1 omhandlede underretning af den registrerede kan udsættes, begrænses eller undlades på de betingelser og af de årsager, der er omhandlet i artikel 60, stk. 3.

Artikel 76

Autoriseret adgang til operationelle personoplysninger inden for EPPO

Kun den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere og autoriseret personale, der bistår dem, kan med henblik på at udføre deres opgaver og inden for de begrænsninger, der er fastsat i denne forordning, få adgang til operationelle personoplysninger, som EPPO behandler.

*Artikel 77***Udpegelse af en databeskyttelsesansvarlig**

1. Kollegiet udpeger en databeskyttelsesansvarlig på grundlag af et forslag fra den europæiske chefanklager. Den databeskyttelsesansvarlige skal være en ansat, der udnævnes specifikt med henblik herpå. Den databeskyttelsesansvarlige udfører sit hverv i uafhængighed og må ikke modtage instrukser.
2. Den databeskyttelsesansvarlige udvælges på grundlag af dennes faglige kvalifikationer, navnlig ekspertise inden for databeskyttelsesret og -praksis samt evnen til at udføre de opgaver, der er omhandlet i denne forordning, navnlig opgaverne omhandlet i artikel 79.
3. Valget af den databeskyttelsesansvarlige må ikke kunne medføre en interessekonflikt mellem dennes hverv som databeskyttelsesansvarlig og andre officielle hverv, han eller hun måtte udøve, navnlig i relation til anvendelsen af denne forordning.
4. Den databeskyttelsesansvarlige udnævnes for en periode på fire år og kan genudnævnes, men kan dog højst varetage hvervet i otte år i alt. Hvis den databeskyttelsesansvarlige ikke længere opfylder betingelserne for udførelsen af sit hverv, kan kollegiet kun afskedige den databeskyttelsesansvarlige med samtykke fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
5. EPPO offentliggør kontaktoplysninger for den databeskyttelsesansvarlige og meddeler disse til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

*Artikel 78***Den databeskyttelsesansvarliges stilling**

1. EPPO sikrer, at den databeskyttelsesansvarlige inddrages tilstrækkeligt og rettidigt i alle spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger.
2. EPPO støtter den databeskyttelsesansvarlige i forbindelse med udførelsen af de i artikel 79 omhandlede opgaver ved at tilvejebringe de ressourcer, der er nødvendige for at udføre disse opgaver og opretholde den databeskyttelsesansvarliges ekspertise, samt ved at give adgang til personoplysninger og behandlingsaktiviteter.
3. EPPO sikrer, at den databeskyttelsesansvarlige ikke modtager instrukser vedrørende udførelsen af disse opgaver. Den databeskyttelsesansvarlige må ikke afskediges eller straffes af kollegiet for at udføre sine opgaver. Den databeskyttelsesansvarlige rapporterer direkte til den europæiske chefanklager.
4. Registrerede kan kontakte den databeskyttelsesansvarlige angående alle spørgsmål om behandling af deres personoplysninger og om udøvelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning og i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001.
5. Kollegiet vedtager gennemførelsesbestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige. Gennemførelsesbestemmelserne skal navnlig fastlægge proceduren for udvælgelse til stillingen som databeskyttelsesansvarlig, afskedigelse af den databeskyttelsesansvarlige, dennes hverv, opgaver og beføjelser og garantier for den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed.
6. Den databeskyttelsesansvarlige får af EPPO stillet det personale og de ressourcer til rådighed, som er nødvendige, for at han eller hun kan udføre sine opgaver.
7. Den databeskyttelsesansvarlige og hans eller hendes personale er underlagt et krav om fortrolighed, jf. artikel 108.

*Artikel 79***Den databeskyttelsesansvarliges opgaver**

1. Den databeskyttelsesansvarlige har navnlig følgende opgaver med hensyn til behandlingen af personoplysninger:
 - a) på uafhængig vis at sikre, at EPPO overholder databeskyttelsesbestemmelserne i denne forordning og forordning (EF) nr. 45/2001 og de relevante databeskyttelsesbestemmelser i EPPO's forretningsorden; dette indebærer bl.a. at overvåge overholdelsen af denne forordning, af anden EU-ret eller national lovgivning om databeskyttelse og af EPPO's politikker om beskyttelse af personoplysninger, herunder fordeling af ansvar, oplysningskampagner og uddannelse af det personale, der medvirker ved behandlingsaktiviteter, og de tilhørende revisioner

- b) at underrette og rådgive EPPO og det personale, der behandler personoplysninger, om deres forpligtelser i henhold til denne forordning og anden EU-ret eller national lovgivning om databeskyttelse
- c) at rådgive, når der anmodes herom, med hensyn til konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse og overvåge dens opfyldelse i henhold til artikel 71
- d) at sikre, at videregivelse og modtagelse af personoplysninger registreres i overensstemmelse med de bestemmelser, der skal fastsættes i EPPO's forretningsorden
- e) at samarbejde med EPPO's personale, der er ansvarligt for procedurer, oplæring og rådgivning i forbindelse med databehandling
- f) at samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse
- g) at sikre, at de registrerede informeres om deres rettigheder i henhold til denne forordning
- h) at fungere som kontaktpunkt for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i spørgsmål vedrørende behandling, herunder den forudgående høring, der er omhandlet i artikel 72, og at høre tilsynsmyndigheden, når det er hensigtsmæssigt, om eventuelle andre spørgsmål
- i) at udarbejde en årsberetning og sende den til den europæiske chefanklager og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

2. Den databeskyttelsesansvarlige udfører de opgaver, der er fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001 med hensyn til administrative personoplysninger.

3. Den databeskyttelsesansvarlige og EPPO's personale, der bistår den databeskyttelsesansvarlige i dennes udførelse af sine opgaver, har adgang til de personoplysninger, som behandles af EPPO, og til dennes lokaler, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af deres opgaver.

4. Hvis den databeskyttelsesansvarlige er af den opfattelse, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 vedrørende behandling af administrative personoplysninger eller bestemmelserne i nærværende forordning vedrørende behandling af operationelle personoplysninger ikke er overholdt, underretter denne den europæiske chefanklager og anmoder ham eller hende om at løse problemet med manglende overholdelse inden en fastsat frist. Hvis den europæiske chefanklager ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende behandling af personoplysninger, henviser den databeskyttelsesansvarlige sagen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Artikel 80

Generelle principper for overførsler af operationelle personoplysninger

1. EPPO kan kun overføre operationelle personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis de øvrige bestemmelser i denne forordning, navnlig artikel 53, er overholdt, og hvis betingelserne i artikel 80-83 er opfyldt, navnlig at:

- a) overførslen er nødvendig, for at EPPO kan udføre sine opgaver
- b) de operationelle personoplysninger overføres til en dataansvarlig i et tredjeland eller en international organisation, som er en myndighed, der er kompetent med henblik på artikel 104
- c) EPPO, hvis de operationelle personoplysninger, der skal overføres i henhold til denne artikel, er blevet overført eller stillet til rådighed for den af en EU-medlemsstat, indhenter forudgående godkendelse til overførslen fra den relevante kompetente myndighed i den pågældende EU-medlemsstat i overensstemmelse med medlemsstatens nationale ret, medmindre den pågældende EU-medlemsstat har godkendt en sådan overførsel generelt eller på nærmere fastsatte betingelser
- d) Kommissionen i henhold til artikel 81 har besluttet, at det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation sikrer et passende beskyttelsesniveau, eller der, hvis der ikke er vedtaget en sådan afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, er indført eller findes de fornødne garantier i henhold til artikel 82, eller der, hvis der hverken er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller findes sådanne fornødne garantier, gælder en undtagelse for særlige situationer i henhold til artikel 83 og

- e) EPPO, i tilfælde af videreoverførsel til et andet tredjeland eller en anden international organisation fra et tredjeland eller en international organisation, kræver, at det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation indhenter EPPO's forudgående godkendelse til videreoverførslen, som anklagemyndigheden kun kan give, efter at den har taget behørigt hensyn til alle relevante faktorer, herunder den strafbare handlings grovhed, det formål, hvortil de operationelle personoplysninger oprindeligt blev overført, og beskyttelsesniveauet for personoplysninger i det tredjeland eller den internationale organisation, hvortil de operationelle personoplysninger videreoverføres.
2. EPPO kan kun overføre operationelle personoplysninger uden forudgående godkendelse fra en anden EU-medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1, litra c), hvis overførslen af de operationelle personoplysninger er nødvendig for at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en EU-medlemsstats eller et tredjelands offentlige sikkerhed eller mod en EU-medlemsstats væsentlige interesser, og den forudgående godkendelse ikke kan indhentes i tide. Den myndighed, der er ansvarlig for at give den forudgående godkendelse, underrettes straks.
3. Det er forbudt for EU-medlemsstater eller EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer at overføre operationelle personoplysninger modtaget fra EPPO til et tredjeland eller en international organisation. Dette gælder ikke, hvis EPPO har godkendt en sådan overførsel, efter at den har taget behørigt hensyn til alle relevante faktorer, herunder den strafbare handlings grovhed, det formål, hvortil de operationelle personoplysninger oprindeligt blev overført, og beskyttelsesniveauet for personoplysninger i det tredjeland eller den internationale organisation, hvortil de operationelle personoplysninger videreoverføres. Forpligtelsen til at indhente EPPO's forudgående godkendelse finder ikke anvendelse på sager, der er blevet henvist til de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med artikel 34.
4. Artikel 80-83 anvendes for at sikre, at det beskyttelsesniveau, som fysiske personer garanteres i medfør af denne forordning og EU-retten, ikke undermineres.

Artikel 81

Overførsler baseret på en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet

EPPO kan overføre operationelle personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680 har fastslået, at tredjelandet, et område eller en eller flere specifikke sektorer i dette tredjeland, eller den pågældende internationale organisation har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Artikel 82

Overførsler omfattet af fornødne garantier

1. Hvis der ikke er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, må EPPO overføre operationelle personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis:
- a) der er givet de fornødne garantier, hvad angår beskyttelsen af operationelle personoplysninger, i et retligt bindende instrument, eller
 - b) EPPO har vurderet alle forhold i forbindelse med overførslen af operationelle personoplysninger og konkluderer, at der findes de fornødne garantier, hvad angår beskyttelsen af operationelle personoplysninger.
2. EPPO underretter Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om kategorier af overførsler i medfør af stk. 1, litra b).
3. En overførsel, der er hjemlet i stk. 1, litra b), dokumenteres, og dokumentationen stilles til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter anmodning, herunder dato og tidspunkt for overførslen samt oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, om begrundelsen for overførslen og om de overførte operationelle personoplysninger.

Artikel 83

Undtagelser i særlige situationer

1. I mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller fornødne garantier i henhold til artikel 82 kan EPPO kun overføre operationelle personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, såfremt overførslen er nødvendig:
- a) for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser
 - b) for at beskytte den registreredes legitime interesser

- c) for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en EU-medlemsstats eller et tredjelandes offentlige sikkerhed, eller
- d) i enkeltstående tilfælde af hensyn til EPPO's udførelse af sine opgaver, medmindre EPPO fastslår, at den pågældende registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud for samfundets interesse i overførslen.

2. En overførsel, der er hjemlet i stk. 1, dokumenteres, og dokumentationen stilles til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter anmodning, herunder dato og tidspunkt for overførslen, samt oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, begrundelsen for overførslen og de overførte operationelle personoplysninger.

Artikel 84

Overførsler af operationelle personoplysninger til modtagere i tredjelande

1. Uanset artikel 80, stk. 1, litra b), og uden at det berører en eventuel international aftale, jf. nærværende artikels stk. 2, kan EPPO i enkeltstående og specifikke tilfælde overføre operationelle personoplysninger direkte til modtagere i tredjelande, men kun hvis de øvrige bestemmelser i dette kapitel overholdes, og samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) overførslen er strengt nødvendig for udførelsen af dens opgaver som fastlagt i denne forordning med henblik på artikel 49, stk. 1
- b) EPPO fastslår, at ingen af den pågældende registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud for samfundets interesse, der nødvendiggør overførslen i det foreliggende tilfælde
- c) EPPO finder, at overførslen til en myndighed, der i tredjelandet er kompetent med henblik på artikel 49, stk. 1, er ineffektiv eller uhensigtsmæssig, navnlig fordi overførslen ikke kan foretages i tide
- d) den myndighed, der i tredjelandet er kompetent med henblik på artikel 49, stk. 1, underrettes uden unødigt forsinkelse, medmindre dette er ineffektivt eller uhensigtsmæssigt
- e) EPPO underretter modtageren om det eller de specifikke formål, hvortil sidstnævnte udelukkende kan behandle de operationelle personoplysninger, forudsat at denne behandling er nødvendig.

2. En international aftale, jf. stk. 1, skal være en bilateral eller multilateral international aftale, der er indgået mellem Unionen og tredjelande om retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde.

3. En overførsel, der er hjemlet i stk. 1, dokumenteres, og dokumentationen skal stilles til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter anmodning, herunder dato og tidspunkt for overførslen samt oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, om begrundelsen for overførslen og om de overførte operationelle personoplysninger.

Artikel 85

Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af denne forordnings bestemmelser om beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til EPPO's behandling af operationelle personoplysninger og for at rådgive EPPO og de registrerede om alle forhold vedrørende behandling af operationelle personoplysninger. Med henblik herpå skal Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udføre opgaverne i stk. 2, udøve de beføjelser, der tillægges ved stk. 3, og samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 87.

2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har i henhold til denne forordning følgende opgaver:

- a) at modtage og undersøge klager og underrette den registrerede om sagens afgørelse inden en rimelig frist
- b) på eget initiativ eller på grundlag af en klage at iværksætte undersøgelser og underrette de registrerede om resultatet heraf inden en rimelig frist

- c) at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af denne forordnings bestemmelser vedrørende beskyttelse af fysiske personer med hensyn til EPPO's behandling af operationelle personoplysninger
- d) at rådgive EPPO, enten på eget initiativ eller i forbindelse med en høring, om ethvert spørgsmål vedrørende behandlingen af operationelle personoplysninger, navnlig inden EPPO udarbejder interne regler for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af operationelle personoplysninger.

3. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan i henhold til denne forordning:

- a) rådgive de registrerede om udøvelsen af deres rettigheder
- b) henvise sagen til EPPO i tilfælde af en påstået overtrædelse af bestemmelserne om behandling af operationelle personoplysninger og om nødvendigt fremsætte forslag til at råde bod på overtrædelsen og forbedre beskyttelsen af de registrerede
- c) høre EPPO, når der i strid med artikel 56-62 er givet afslag på anmodninger om udøvelse af bestemte rettigheder i forbindelse med operationelle personoplysninger
- d) henvise sagen til EPPO
- e) pålægge EPPO at berigtige, begrænse eller slette operationelle personoplysninger, der er blevet behandlet af EPPO i strid med bestemmelserne om behandling af operationelle personoplysninger, samt at underrette tredjemand, til hvem sådanne oplysninger er videregivet, om sådanne foranstaltninger, forudsat at det ikke griber ind i efterforskning og retsforfølgning, som EPPO står i spidsen for
- f) indbringe sagen for Domstolen på de betingelser, der er fastsat i traktaterne
- g) intervenere i sager ved Domstolen.

4. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har adgang til de operationelle personoplysninger, der behandles af EPPO, og til anklagemyndighedens lokaler, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til udøvelsen af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses opgaver.

5. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udarbejder en årsrapport om sin tilsynsvirksomhed vedrørende EPPO.

Artikel 86

Tavshedspligt for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og dennes personale har såvel under embeds- og ansættelsesperioden som efter dens ophør tavshedspligt for så vidt angår alle fortrolige oplysninger, der er kommet til deres kendskab under udøvelsen af officielle hverv.

Artikel 87

Samarbejde mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udfører sine opgaver i nært samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i konkrete spørgsmål, der kræver national medvirken, navnlig hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller en national tilsynsmyndighed finder væsentlige uoverensstemmelser mellem EU-medlemsstaternes praksis eller finder potentielt ulovlig videregivelse ved brug af EPPO's kommunikationskanaler, eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende implementeringen og fortolkningen af denne forordning.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente nationale datatilsynsmyndigheder inden for rammerne af deres respektive beføjelser om fornødent udveksle relevant information og bistå hinanden i forbindelse med audit og inspektioner, drøfte vanskeligheder ved fortolkning eller anvendelse af denne forordning, undersøge problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller med de registreredes udøvelse af deres rettigheder, udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger på ethvert problem og fremme bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder.

3. Det Europæiske Databeskyttelsesråd, som er oprettet ved forordning (EU) 2016/679, udfører også de opgaver, der er fastsat i artikel 51 i direktiv (EU) 2016/680 med hensyn til spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, navnlig de opgaver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 88

Klageadgang til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Enhver registreret har ret til at indgive klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis den registrerede finder, at EPPO's behandling af operationelle personoplysninger om den registrerede er i strid med denne forordning.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underretter den registrerede om klagens forløb og resultat, herunder om muligheden for anvendelse af retsmidler, jf. artikel 89.

Artikel 89

Ret til domstolskontrol af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Afgørelser truffet af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse indbringes for Domstolen.

KAPITEL IX

FINANSIELLE BESTEMMELSER OG BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONALE

AFDELING 1

Finansielle bestemmelser

Artikel 90

Finansielle aktører

1. Den europæiske chefanklager har ansvaret for at forberede afgørelser om opstilling af budgettet og forelægge dem for kollegiet med henblik på vedtagelse.
2. Den administrerende direktør er som anvisningsberettiget ansvarlig for at gennemføre EPPO's budget.

Artikel 91

Budget

1. Den europæiske chefanklager udarbejder et overslag over EPPO's indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret på grundlag af et forslag, som den administrerende direktør udarbejder. Dette overslag skal opføres i EPPO's budget.
2. Der skal være ligevægt mellem indtægter og udgifter i EPPO's budget.
3. EPPO's indtægter omfatter ud over andre indtægter:
 - a) et tilskud fra Den Europæiske Unions almindelige budget, jf. dog stk. 7 og 8
 - b) betaling for publikationer og tjenester, der ydes af EPPO.
4. EPPO's udgifter omfatter vederlag til den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere, den administrerende direktør, EPPO's personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt aktionsudgifter.
5. Når de europæiske delegerede anklagere handler inden for rammerne af EPPO, anses de relevante udgifter, der afholdes af de europæiske delegerede anklagere i forbindelse med denne virksomhed, for EPPO's aktionsudgifter.

EPPO's aktionsudgifter omfatter i princippet ikke omkostninger i forbindelse med efterforskningsforanstaltninger, der træffes af de kompetente nationale myndigheder, eller omkostninger til retshjælp. De omfatter dog inden for EPPO's budget visse omkostninger i forbindelse med dens efterforsknings- og retsforfølgelsesvirksomhed som omhandlet i stk. 6.

Aktionsudgifterne omfatter også oprettelsen af et sagsstyringssystem, uddannelse, tjenesterejser og oversættelser, der er nødvendige for EPPO's interne arbejdsgang, såsom oversættelser til den permanente afdeling.

6. Hvis der gennemføres en usædvanligt bekostelig efterforskningsforanstaltning på vegne af EPPO, kan de europæiske delegerede anklagere på eget initiativ eller efter begrundet anmodning fra de kompetente nationale myndigheder høre den permanente afdeling om, hvorvidt omkostningerne i forbindelse med efterforskningsforanstaltningen delvis kan afholdes af EPPO. Sådanne høringer må ikke forsinke efterforskningen.

Den permanente afdeling kan dernæst efter samråd med den administrerende direktør og på grundlag af proportionaliteten af den foranstaltning, der gennemføres under de specifikke omstændigheder, og den ekstraordinære karakter af de omkostninger, den medfører, beslutte at acceptere eller afvise anmodningen i overensstemmelse med de regler for vurdering af disse kriterier, der skal fastsættes i EPPO's forretningsorden. Den administrerende direktør træffer derefter beslutning om størrelsen af det tilskud, der skal ydes, på grundlag af de tilgængelige finansielle ressourcer. Den administrerende direktør underretter straks den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, om beslutningen om størrelsen.

7. I overensstemmelse med artikel 332 i TEUF afholdes EPPO's udgifter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4 og 5, af medlemsstaterne. EU-medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO, modtager en justering i overensstemmelse med artikel 11 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 ⁽¹⁾.

8. Stk. 7 finder ikke anvendelse på de administrationsomkostninger, der påhviler Unionens institutioner som følge af gennemførelsen af forstærket samarbejdet om oprettelse af EPPO.

Artikel 92

Opstilling af budgettet

1. Hvert år udarbejder den europæiske chefanklager et foreløbigt overslag over EPPO's indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår på grundlag af et forslag, som den administrerende direktør udarbejder. Den europæiske chefanklager sender det foreløbige udkast til overslag til kollegiet med henblik på vedtagelse.

2. Det foreløbige overslag over EPPO's indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår sendes til Kommissionen senest den 31. januar hvert år. EPPO sender senest den 31. marts hvert år Kommissionen et endeligt overslag, som indeholder et udkast til stillingsfortegnelse.

3. Kommissionen sender en oversigt over overslagene til Europa-Parlamentet og til Rådet (»budgetmyndigheden«) sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.

4. På grundlag af oversigten over overslagene opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til artikel 313 og 314 i TEUF.

5. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet fra Unionens almindelige budget til EPPO.

6. Budgetmyndigheden vedtager EPPO's stillingsfortegnelse.

7. Kollegiet vedtager EPPO's budget på grundlag af et forslag fra den europæiske chefanklager. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse med samme procedure som den, der gælder for vedtagelsen af det oprindelige budget.

8. I forbindelse med ethvert ejendomsprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for EPPO's budget, finder artikel 88 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 ⁽²⁾ anvendelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 39).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42).

Artikel 93

Gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør, der handler i sin egenskab af EPPO's anvisningsberettigede, gennemfører myndighedens budget på eget ansvar og inden for rammerne af det givne budget.
2. Hvert år sender den administrerende direktør alle relevante oplysninger om resultaterne af eventuelle evalueringsprocedurer til budgetmyndigheden.

Artikel 94

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. EPPO's regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår (år N+1) det foreløbige årsregnskab for regnskabsåret (år N) til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten.
2. EPPO sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet, til Rådet og til Revisionsretten.
3. Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår EPPO's foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten.
4. I overensstemmelse med artikel 148, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fremsætter Revisionsretten senest den 1. juni det efterfølgende år sine bemærkninger til EPPO's foreløbige årsregnskab.
5. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til EPPO's foreløbige årsregnskab, jf. artikel 148 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, opstiller EPPO's regnskabsfører på eget ansvar myndighedens endelige årsregnskab og forelægger det for kollegiet med henblik på en udtalelse.
6. EPPO's regnskabsfører sender senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab til Europa-Parlamentet, til Rådet, til Kommissionen og til Revisionsretten sammen med kollegiets udtalelse, jf. stk. 5.
7. EPPO's endelige årsregnskab offentliggøres senest den 15. november året efter hvert regnskabsår i *Den Europæiske Unions Tidende*.
8. Den administrerende direktør sender senest den 30. september efter hvert regnskabsår Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den administrerende direktør sender også svaret til Kommissionen.
9. Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 109, stk. 3, i delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013.
10. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år N+2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår N.

Artikel 95

Finansielle bestemmelser

Den europæiske chefanklager udarbejder et udkast til finansielle bestemmelser for EPPO på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør. Disse bestemmelser vedtages af kollegiet efter høring af Kommissionen. De finansielle bestemmelser kan kun afvige fra bestemmelserne i delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013, hvis det er særligt nødvendigt af hensyn til EPPO's drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

AFDELING 2

Bestemmelser vedrørende personale

Artikel 96

Almindelige bestemmelser

1. Tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene samt de regler, som Unionens institutioner i fællesskab har vedtaget til brug for anvendelsen af denne vedtægt og ansættelsesvilkårene, gælder for den europæiske chefanklager og de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere, den administrerende direktør og EPPO's personale, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Den europæiske chefanklager og de europæiske anklagere ansættes i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene som midlertidigt ansatte i EPPO.

2. EPPO's personale ansættes efter de regler og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i Den Europæiske Union.

3. De beføjelser, som ansættelsesmyndigheden er blevet tillagt ved tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene til at indgå ansættelseskontrakter, udøves af kollegiet. Kollegiet kan delegere disse beføjelser til den administrerende direktør med hensyn til EPPO's personale. Den delegation af beføjelser, der er nævnt i dette stykke, vedrører ikke den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere eller den administrerende direktør.

4. Kollegiet udsteder passende bestemmelser til gennemførelse af tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 110. Kollegiet udarbejder også en stillingsfortegnelse som en del af programmeringsdokumentet.

5. Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter gælder for EPPO og dens personale.

6. De europæiske delegerede anklagere ansættes som særlige rådgivere som omhandlet i artikel 5, 123 og 124 i ansættelsesvilkårene. De kompetente nationale myndigheder letter udøvelsen af de europæiske delegerede anklageres funktioner inden for rammerne af denne forordning og afstår fra enhver handling eller politik, der kan have en negativ indvirkning på deres karriere eller status inden for de nationale retshåndhævende myndigheder. De kompetente nationale myndigheder stiller navnlig de ressourcer og det udstyr, der er nødvendigt for, at de europæiske delegerede anklagere kan varetage deres funktioner efter denne forordning, til deres rådighed og sikrer, at de er fuldt integrerede i deres nationale retsforfølgende myndigheder. Det skal sikres, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de europæiske delegerede anklageres rettigheder vedrørende social sikring, pension og forsikringsdækning bevares i henhold til den nationale ordning. Det skal også sikres, at en europæisk delegeret anklagers samlede vederlag ikke er lavere, end det ville have været, hvis vedkommende blot var forblevet national anklager. De europæiske delegerede anklageres almindelige arbejdsvilkår og arbejdsmiljø henhører under de kompetente nationale judicielle myndigheders ansvar.

7. De europæiske anklagere og de europæiske delegerede anklagere skal under udøvelsen af deres efterforsknings- og retsforfølgningsbeføjelser ikke modtage andre ordrer, retningslinjer eller instrukser end dem, der udtrykkeligt er fastsat i artikel 6.

Artikel 97

Midlertidigt ansatte og kontraktansatte

1. Midlertidigt ansatte, der i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene er ansat i Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, og som ansættes af EPPO på en kontrakt, der er indgået senest et år efter, at EPPO bliver operationel i overensstemmelse med den afgørelse, der er nævnt i artikel 120, stk. 2, tilbydes en kontrakt i henhold til artikel 2, litra f), i ansættelsesvilkårene, mens alle de øvrige kontraktvilkår forbliver uændrede, uden at det berører kravet om, at de forpligtelser, der følger af ansættelsesvilkårene, overholdes. Disse midlertidigt ansattes samlede ansættelse anses som tilbragt ved EPPO.

2. Kontraktansatte, der i henhold til artikel 3a eller 3b i ansættelsesvilkårene er ansat i Unionens institutioner, og som ansættes af EPPO på en kontrakt, der er indgået senest et år efter, at EPPO bliver operationel i overensstemmelse med den afgørelse, der er nævnt i artikel 120, stk. 2, tilbydes kontrakter i henhold til artikel 3a i ansættelsesvilkårene, mens alle de øvrige kontraktvilkår forbliver uændrede. Disse midlertidigt ansattes samlede ansættelse anses som tilbragt ved EPPO.

3. Midlertidigt ansatte, der i henhold til artikel 2, litra f), i ansættelsesvilkårene, og kontraktansatte, der i henhold til artikel 3a i ansættelsesvilkårene er ansat i Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, og som ansættes af EPPO på en kontrakt, der er indgået senest et år efter, at EPPO bliver operationel i overensstemmelse med den afgørelse, der er nævnt i artikel 120, stk. 2, tilbydes kontrakter på de samme vilkår. Disse ansattes samlede ansættelse anses som tilbragt ved EPPO.

Artikel 98

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. EPPO kan foruden sit eget personale gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andre personer, den får stillet til rådighed, men som ikke er ansat af den. De udstationerede nationale eksperter er underlagt den europæiske chefanklagers myndighed under udførelsen af opgaver, der er forbundet med EPPO's funktioner.

2. Kollegiet vedtager en afgørelse, der fastsætter regler for udstationering til EPPO af nationale eksperter eller andre personer, den får stillet til rådighed, men som ikke er ansat af den.

KAPITEL X

BESTEMMELSER OM EPPO'S FORBINDELSER MED SINE PARTNERE

Artikel 99

Fælles bestemmelser

1. I det omfang det er nødvendigt for EPPO's udførelse af sine opgaver, kan den indlede og opretholde samarbejdsforbindelser med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med disses respektive mål og med myndigheder i de EU-medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO, myndigheder i tredjelande og internationale organisationer.

2. I det omfang det er relevant for udførelsen af EPPO's opgaver, kan den i medfør af artikel 111 direkte udveksle alle oplysninger med de i stk. 1 i denne artikel nævnte enheder, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

3. EPPO kan til de formål, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indgå samarbejdsordninger med de i stk. 1 nævnte enheder. Disse samarbejdsordninger skal være af teknisk og/eller operationel karakter og skal navnlig tage sigte på at lette samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem parterne i ordningerne. Samarbejdsordningerne må hverken give mulighed for udveksling af personoplysninger eller have retligt bindende virkninger for Unionen eller dens medlemsstater.

Artikel 100

Forbindelser med Eurojust

1. EPPO etablerer og opretholder et tæt forhold til Eurojust på grundlag af et gensidigt samarbejde inden for deres respektive mandater og af udvikling af operationelle, administrative og forvaltningsmæssige forbindelser mellem dem som fastlagt i denne artikel. Til dette formål afholder den europæiske chefanklager og Eurojusts formand regelmæssigt møder for at drøfte spørgsmål af fælles interesse.

2. I operationelle sager kan EPPO inddrage Eurojust i sin virksomhed med hensyn til grænseoverskridende sager, herunder ved:

a) at dele oplysninger, herunder personoplysninger, om sin efterforskning i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning

b) at opfordre Eurojust eller dets kompetente nationale medlem(mer) til at yde bistand i forbindelse med fremsendelse af myndighedens afgørelser eller anmodninger om gensidig retshjælp til og fuldbyrdelse i EU-medlemsstater, der er medlemmer af Eurojust, men som ikke deltager i oprettelsen af EPPO, såvel som tredjelande.

3. EPPO har indirekte adgang til oplysninger i Eurojusts sagsstyringssystem for at få svar på, om der findes oplysninger om søgemnet. Når der er overensstemmelse mellem oplysninger, som EPPO har indført i sagsstyringssystemet, og oplysninger, som Eurojust er i besiddelse af, underrettes både Eurojust og EPPO samt den EU-medlemsstat, som meddelte oplysningerne til Eurojust. EPPO træffer relevante foranstaltninger for at give Eurojust mulighed for at få adgang til oplysninger i sit sagsstyringssystem for at få svar på, om der findes oplysninger om søgemnet.

4. EPPO kan benytte sig af Eurojusts administrative bistand og ressourcer. Til dette formål kan Eurojust yde tjenester af fælles interesse til EPPO. Det nærmere indhold af denne ordning reguleres ved hjælp af en aftale.

Artikel 101

Forbindelser med OLAF

1. EPPO etablerer og opretholder et tæt forhold til OLAF på grundlag af et gensidigt samarbejde inden for deres respektive mandater og udveksling af oplysninger. Forholdet skal navnlig sikre, at alle disponible midler anvendes til at beskytte af EU's finansielle interesser gennem OLAF's komplementaritet med og støtte til EPPO.

2. Når EPPO foretager en strafferetlig efterforskning i overensstemmelse med denne forordning, indleder OLAF ikke en parallel administrativ undersøgelse af de samme faktiske omstændigheder, jf. dog de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 3.

3. EPPO kan i forbindelse med en efterforskning anmode OLAF om i overensstemmelse med OLAF's mandat at støtte eller supplere EPPO's virksomhed, navnlig ved at:

a) tilvejebringe oplysninger, udarbejde analyser (herunder kriminaltekniske analyser) og yde ekspertise og operationel støtte

b) lette koordineringen af de kompetente nationale administrative myndigheders og EU-organers specifikke tiltag

c) udføre administrative undersøgelser.

4. EPPO kan med henblik på at gøre det muligt for OLAF at overveje passende administrative tiltag i overensstemmelse med sit mandat give relevante oplysninger til OLAF om tilfælde, hvor EPPO har besluttet ikke at foretage en efterforskning eller har henlagt en sag.

5. EPPO har indirekte adgang til oplysninger i OLAF's sagsstyringssystem for at få svar på, om der findes oplysninger om søgemnet. Når der er overensstemmelse mellem oplysninger, som EPPO har indført i sagsstyringssystemet, og oplysninger, som OLAF er i besiddelse af, underrettes både OLAF og EPPO om det forhold, at der er overensstemmelse. EPPO træffer relevante foranstaltninger for at give OLAF mulighed for at få adgang til oplysninger i sit sagsstyringssystem for at få svar på, om der findes oplysninger om søgemnet.

Artikel 102

Forbindelser med Europol

1. EPPO etablerer og opretholder et tæt forhold til Europol. I dette øjemed indgår de en samarbejdsordning om de nærmere regler for deres samarbejde.

2. Når det er nødvendigt af hensyn til efterforskningen, skal EPPO på anmodning kunne indhente enhver relevant oplysning, som Europol er i besiddelse af, vedrørende enhver lovovertrædelse, der henhører under dens kompetence, og den kan ligeledes anmode Europol om at give analytisk støtte til en bestemt efterforskning, som foretages af EPPO.

*Artikel 103***Forbindelser med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer**

1. EPPO etablerer og opretholder samarbejdsforbindelser med Kommissionen med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser. I dette øjemed indgår de en aftale om de nærmere regler for deres samarbejde.
2. Uden at det berører den korrekte gennemførelse af efterforskningen og dennes fortrolighed, skal EPPO straks forelægge de berørte EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer og andre ofre tilstrækkelige oplysninger til, at de kan træffe passende foranstaltninger, navnlig:
 - a) (administrative) foranstaltninger, såsom forebyggende foranstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser i denne sammenhæng. EPPO kan anbefale den pågældende EU-institution eller det pågældende EU-organ, -kontor eller -agentur specifikke foranstaltninger
 - b) indtræden som civil part i sagen
 - c) foranstaltninger med henblik på administrativ tilbagesøgning af skyldige beløb til Unionens budget eller disciplinære skridt.

*Artikel 104***Forbindelser med tredjelandes myndigheder og internationale organisationer**

1. De samarbejdsordninger, der er nævnt i artikel 99, stk. 3, med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer kan navnlig vedrøre udveksling af strategiske oplysninger og udstationering af forbindelsesofficerer ved EPPO.
2. EPPO kan efter aftale med de berørte kompetente myndigheder udpege kontaktpunkter i tredjelande for at lette samarbejdet i overensstemmelse med EPPO's operationelle behov.
3. Internationale aftaler med et eller flere tredjelande, der indgås af Unionen, eller som Unionen har tiltrådt i medfør af artikel 218 i TEUF på områder, der henhører under EPPO's kompetenceområde, såsom internationale aftaler vedrørende samarbejde i straffesager, mellem EPPO og disse tredjelande, er bindende for EPPO.
4. I mangel af en aftale i henhold til stk. 3 skal medlemsstaterne, hvis det er tilladt i den relevante multilaterale internationale aftale, og med forbehold af det pågældende tredjelandes accept, anerkende og, hvis det er relevant, underrette EPPO som en kompetent myndighed i forbindelse med gennemførelsen af multilaterale internationale aftaler om retshjælp i straffesager, som de har indgået, herunder om nødvendigt og muligt, gennem en ændring af disse aftaler.

Medlemsstaterne kan også anmelde EPPO som kompetent myndighed med henblik på gennemførelsen af andre internationale aftaler om retshjælp i straffesager, som de har indgået, herunder gennem en ændring af disse aftaler.

5. I mangel af en aftale i henhold til stk. 3 eller en anerkendelse i henhold til stk. 4, kan den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, gøre brug af en national anklagers beføjelser i vedkommendes medlemsstat til at anmode om retshjælp i straffesager fra myndigheder i tredjelande, i henhold til internationale aftaler, der er indgået af denne medlemsstat, eller gældende national ret og, hvor det er nødvendigt, gennem de kompetente nationale myndigheder. I så fald underretter den europæiske delegerede anklager myndighederne i tredjelande om, at det bevismateriale, der er indsamlet på dette grundlag, vil blive benyttet af EPPO med henblik på denne forordning, og bestræber sig, hvis det er relevant, på at indhente samtykke fra de pågældende myndigheder. I alle tilfælde underrettes tredjelandet behørigt om, at den endelige modtager af svaret på anmodningen er EPPO.

Hvis EPPO ikke kan udøve sine funktioner på grundlag af en relevant international aftale som omhandlet i stk. 3 eller 4, kan EPPO også anmode om retshjælp i straffesager fra myndigheder i tredjelande i et konkret tilfælde og inden for rammerne af dets materielle kompetence. EPPO skal opfylde de betingelser, som kan fastsættes af disse myndigheder vedrørende brugen af de oplysninger, som de har givet på dette grundlag.

6. Med forbehold af de andre bestemmelser i denne forordning kan EPPO efter anmodning give de kompetente myndigheder i tredjelande eller internationale organisationer oplysninger eller bevismateriale, som EPPO allerede er i besiddelse af, med henblik på efterforskning eller til brug som bevismateriale i strafferetlige efterforskninger. Efter at have rådført sig med den permanente afdeling træffer den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, afgørelse om en sådan overførsel af oplysninger eller bevismateriale i overensstemmelse med national ret i vedkommendes medlemsstat og denne forordning.

7. Hvis det er nødvendigt at anmode om udlevering af en person, kan den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, anmode den kompetente myndighed i hans/hendes medlemsstat om at udstede en udleveringsanmodning i overensstemmelse med de relevante traktater og/eller national ret.

Artikel 105

Forbindelser med EU-medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO

1. Samarbejdsordningerne i artikel 99, stk. 3, med myndighederne i de EU-medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO, kan navnlig vedrøre udveksling af strategiske oplysninger og udstationering af forbindelsesofficerer ved EPPO.

2. EPPO kan efter aftale med de berørte kompetente myndigheder udpege kontaktpunkter i de EU-medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO, for at lette samarbejdet i overensstemmelse med EPPO's behov.

3. Da der ikke findes et retligt instrument vedrørende samarbejde i straffesager og overgivelse mellem EPPO og de kompetente myndigheder i de EU-medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO, underretter medlemsstaterne EPPO som kompetent myndighed med henblik på gennemførelse af gældende EU-retsakter om retligt samarbejde i straffesager, der henhører under EPPO's kompetence, i deres forbindelser med EU-medlemsstater, der ikke deltager i et forstærket samarbejde om oprettelse af EPPO.

KAPITEL XI

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 106

Retlig status og driftsvilkår

1. EPPO skal i hver medlemsstat have den rets- og handleevne, som denne stats nationale ret tillægger juridiske personer.

2. De nødvendige arrangementer for at tilvejebringe lokaler til EPPO og de faciliteter, som Luxembourg skal stille til rådighed, såvel som de specifikke regler, som i den nævnte medlemsstat skal gælde for medlemmerne af kollegiet, den administrerende direktør og personalet i EPPO samt de pågældendes familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, der skal indgås mellem EPPO og Luxembourg inden den dato, hvor EPPO påbegynder sine efterforsknings- og retsforfølgningsmæssige opgaver, jf. artikel 120, stk. 2.

Artikel 107

Sprogordning

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1/58 ⁽¹⁾ finder anvendelse på de retsakter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 21 og 114.

2. Kollegiet træffer afgørelse om EPPO's interne sprogordning med et flertal på to tredjedele af medlemmerne.

3. De oversættelsesopgaver, der er nødvendige af hensyn til EPPO's administrative virke på det centrale niveau, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer, medmindre sagens hastende karakter kræver en anden løsning. De europæiske delegerede anklagere bestemmer den nærmere ordning for oversættelse med henblik på efterforskning i overensstemmelse med den relevante nationale ret.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1/58 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

*Artikel 108***Fortrolighed og tavshedspligt**

1. Medlemmerne af kollegiet, den administrerende direktør og personalet i EPPO, udstationerede nationale eksperter og andre personer, EPPO får stillet til rådighed, men som ikke er ansat af den, samt de europæiske delegerede anklagere er underlagt et krav om fortrolighed i overensstemmelse med EU-lovgivningen med hensyn til alle oplysninger, som EPPO er i besiddelse af.
2. Enhver anden person, der deltager i eller bistår med udførelsen af EPPO's funktioner på det nationale plan, er underlagt et krav om fortrolighed i overensstemmelse med gældende national ret.
3. Kravet om fortrolighed gælder også de i stk. 1 og 2 omhandlede personer, og efter at de har afsluttet deres tjenesteperiode, tjenstekontrakt eller virksomhed.
4. Alle oplysninger, som modtages af EPPO, er omfattet af kravet om fortrolighed i overensstemmelse med gældende national ret eller EU-retten, medmindre oplysningerne allerede er blevet offentliggjort lovligt.
5. Den efterforskning, der udføres under EPPO's kontrol, beskyttes af de gældende EU-retlige regler om tavshedspligt. Enhver person, der deltager i eller bistår med udførelsen af EPPO's funktioner, er forpligtet til at overholde reglerne om tavshedspligt i gældende national ret.

*Artikel 109***Gennemsigthed**

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ finder anvendelse på dokumenter, der ikke er sagsakter, herunder elektroniske billeder af disse akter, der opbevares i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 45.
2. Den europæiske chefanklager udarbejder senest seks måneder efter sin udnævnelse et forslag til de nærmere regler for anvendelse af denne artikel. Forslaget vedtages af kollegiet.
3. Afgørelser, som EPPO træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til den europæiske ombudsmand eller indbringes for Domstolen på de i artikel 228 henholdsvis 263 i TEUF angivne betingelser.

*Artikel 110***OLAF og Revisionsretten**

1. For at lette arbejdet med bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig virksomhed i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 tiltræder EPPO senest seks måneder efter den dato, der skal fastsættes af Kommissionen i henhold til artikel 120, stk. 2, den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, og vedtager passende bestemmelser, som skal finde anvendelse på den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, den administrerende direktør, EPPO's personale, udstationerede nationale eksperter, og andre personer, EPPO får stillet til rådighed, men som ikke er ansat af den, samt de europæiske delegerede anklagere under anvendelse af modellen i bilaget til nævnte aftale.
2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem EPPO.
3. OLAF kan udføre undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i henhold til bestemmelserne og efter procedurerne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽³⁾ for at fastslå, om der foreligger uregelmæssigheder, der er til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med udgifter, der finansieres af EPPO.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Interinstitutionel aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15).

⁽³⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

4. EPPO's samarbejdsordninger med EU-organer, tredjelandes myndigheder og internationale organisationer samt kontrakter skal indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, jf. dog stk. 1, 2 og 3.

Artikel 111

Regler om beskyttelse af følsomme ikkeklassificerede og klassificerede oplysninger

1. EPPO fastsætter interne regler om beskyttelse af følsomme ikkeklassificerede oplysninger, herunder indlæsning og behandling af sådanne oplysninger i EPPO.
2. EPPO fastsætter interne regler om beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger, som er i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2013/488/EU ⁽¹⁾, med henblik på at sikre et tilsvarende beskyttelsesniveau for sådanne oplysninger.

Artikel 112

Administrative undersøgelser

EPPO's administrative virksomhed er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med artikel 228 i TEUF.

Artikel 113

Almindelige bestemmelser om ansvar

1. EPPO's ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den ret, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i kontrakter, som EPPO har indgået.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter EPPO i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for EU-medlemsstaternes lovgivninger, enhver skade forvoldt af EPPO eller dens personale under udøvelsen af deres hverv, i det omfang skaden kan tilskrives dem.
4. Stk. 3 finder også anvendelse på skader, som en europæisk delegeret anklager forvolder under udøvelsen af sit hverv.
5. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.
6. Spørgsmålet om, hvilke nationale domstole i de enkelte EU-medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister vedrørende EPPO's ansvar i kontraktforhold som omhandlet i denne artikel, afgøres under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽²⁾.
7. EPPO's personales personlige ansvar fastlægges i tjenstemandsvedtægten og de ansættelsesvilkår, der gælder for personalet.

Artikel 114

Gennemførelsesbestemmelser og programmeringsdokumenter

På forslag fra den europæiske chefanklager vedtager kollegiet navnlig:

- a) på årlig basis det programmeringsdokument, der skal indeholde den årlige og flerårige programmering af EPPO
- b) en strategi til bekæmpelse af svig, som står i rimeligt forhold til risikoen for svig under hensyntagen til omkostnings-effektiviteten af de foranstaltninger, der skal gennemføres
- c) regler om de europæiske delegerede anklageres ansættelsesvilkår, resultatkrævier, faglige utilstrækkelighed samt rettigheder og pligter, herunder regler om forebyggelse og håndtering af interessekonflikter

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

- d) nærmere regler vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 i forbindelse med EPPO's virksomhed
- e) de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 24, stk. 8, i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 115

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 49, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 20. november 2017.
3. Den i artikel 49, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter datoen for offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 49, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 116

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet om den delegerede retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 115, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 117

Underretninger

Hver medlemsstat udnævner de myndigheder, som har kompetence med hensyn til gennemførelsen af denne forordning. Oplysninger om de udnævnte myndigheder og om enhver efterfølgende ændring heraf meddeles samtidigt til den europæiske chefanklager, til Rådet og til Kommissionen. Medlemsstaterne forelægger også EPPO en omfattende liste over de nationale materielle strafferetlige bestemmelser, som finder anvendelse på de lovovertrædelser, der er defineret i direktiv (EU) 2017/1371 og enhver anden relevant national lovgivning. EPPO sikrer, at oplysninger, der modtages via disse lister, offentliggøres. Desuden forelægger medlemsstater, der i henhold til artikel 30, stk. 3, agter at indskrænke anvendelsen af artikel 30, stk. 1, litra e) og f), til nærmere angivne alvorlige strafbare handlinger, EPPO en liste over disse strafbare handlinger.

*Artikel 118***Gennemgang af reglerne vedrørende beskyttelse af fysiske personer med hensyn til EPPO's behandling af personoplysninger**

I forbindelse med tilpasningen af forordning (EF) nr. 45/2001 i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, og artikel 98 i forordning (EU) 2016/679 gennemgår Kommissionen de bestemmelser vedrørende beskyttelse af fysiske personer med hensyn til EPPO's behandling af personoplysninger, der er fastsat i denne forordning. Hvis det er relevant, fremsætter Kommissionen et lovgivningsforslag til ændring eller ophævelse af de pågældende bestemmelser.

*Artikel 119***Evaluerings**

1. Senest fem år efter den dato, der skal fastsættes af Kommissionen i henhold til artikel 120, stk. 2, og herefter hvert femte år, bestiller Kommissionen en evaluering og forelægger en evalueringsrapport om denne forordnings gennemførelse og virkning samt om EPPO's effektivitet og produktivitet og dens arbejdsmetoder. Kommissionen sender evalueringsrapporten og sine konklusioner til Europa-Parlamentet og til Rådet og til de nationale parlamenter. Evalueringskonklusioner offentliggøres.

2. Kommissionen fremsætter forslag til lovgivning for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den vurderer, at der er behov for yderligere eller mere detaljerede bestemmelser om oprettelsen af EPPO og dens funktioner eller om den procedure, der finder anvendelse på dens virksomhed, herunder dens grænseoverskridende efterforskning.

*Artikel 120***Ikrafttræden**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. EPPO udøver sin kompetence i forbindelse med enhver lovovertrædelse henhørende under dens kompetence, som er begået efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

EPPO påtager sig de efterforsknings- og retsforfølgingsmæssige opgaver, som tildeles den ved denne forordning, fra en dato, som fastsættes ved en afgørelse truffet af Kommissionen efter forslag fra den europæiske chefanklager, når EPPO er blevet oprettet. Kommissionens afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den dato, der skal fastsættes af Kommissionen, må ikke være tidligere end tre år efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato.

For de medlemsstater, der deltager i forstærket samarbejde i medfør af en afgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i TEUF, finder denne forordning anvendelse fra den dato, der er angivet i den pågældende afgørelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. oktober 2017.

På Rådets vegne

U. REINSALU

Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA